

VIJESTI TJEDNA

IZ SADRŽAJA

Treće zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije: „Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja“

Kardinal Bozanić je radi potreba boljeg pastoralno-liturgijskog djelovanja u sadašnjim okolnostima i potaknut prijedlozima Drugog sinodskog zasjedanja te nakon što se posavjetovao sa svojim suradnicima iz tog područja, odlučio reorganizirati nadbiskupijska tijela koja se brinu za liturgijski život te uspostaviti jedinstveno Povjerenstvo za liturgiju Zagrebačke nadbiskupije

Održana 28. biblijska olimpijada

Natjecanje o temi „14 djela milosrđa“ u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni održano je u sklopu 44. susreta hrvatske katoličke mladeži u Njemačkoj u Heusenstammu kod Offenbacha, a prvo mjesto osvojila je III. ekipa Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus

Proslavljena 10. obljetnica Prihvatišta za beskućnike

Prihvatište "Ruže sv. Franje" koje je u Rijeci osnovao Franjevački svjetovni red u deset godina bilo je privremeni dom za više od 600 osoba

"Velika mi djela učini Svesilni!" (Lk 1,49)

Donosimo cjeloviti tekst poruke pape Franje za 32. svjetski dan mladih

Domovinske vijesti

Požeški biskup primio predsjednika Mešihata Islamske zajednice
Časopis „Diacovensia“ uvršten u najvišu kategoriju znanstvenih časopisa u Hrvatskoj
Proslavljen Dan sveučilišta u Zadru i 15. obljetnica njegova obnovljenog statusa sveučilišta
Četvrti Dani kršćanske uljudbe u Sisku
U Splitu svečano započeli Dani kršćanske kulture
Veliki put križa grada Hvara
Obiteljski dan Šibenske biskupije
U Dubrovniku otvoreni Dani kršćanske kulture
Drugi susret obitelji Krčke biskupije
Više od 500 sudionika na križnom putu mladih Varaždinske biskupije
Tradicionalni križni put na Srđ
Proslava 70. obljetnice Sjemeništa u Rijeci i 390. obljetnice isusovačke gimnazije i fakulteta u Rijeci
Franjevačke pučke misije u Kninu

Crkva u Hrvata

Deseti planinarski križni put mladih Kotorske biskupije
Izaslanstva HBK i BK BiH sudjelovala u radu simpozija o europskoj mladeži u Barceloni
Međubiskupijski susret maturanata u Humcu

Inozemne vijesti

Kardinal Zenari o stanju u Siriji
Papina poruka sudionicima UN-ove Konferencije o zabrani nuklearnog naoružanja

Prilog dokumenti

Nada protiv svake nade (usp. Rim 4, 16-25)
Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Domovinske vijesti

Imenovana tri nova kanonika splitskoga Prvostolnog kaptola

Split, 27.3.2017. (IKA) - U Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić sazvaio je 27. ožujka kanonike Prvostolnog kaptola u Splitu. Na susretu je nadbiskup saslušao mišljenje Prvostolnog kaptola o potrebi popunjavanja Kaptola novim kanonicima. Uz to, razgovaralo se i o uređenju bogoslužja u splitskoj katedrali. Čuvši mišljenje Kaptola, nadbiskup je odlučio imenovati tri nova kanonika splitskoga Prvostolnog kaptola. Novi kanonici su mons. Jure Vrdoljak, župnik župe sv. Mateja ap. na Ravnim Njivama u Splitu, don Radojko Vidović, župnik splitske konkatedralne župe sv. Petra te mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije. Tim imenovanjima Prvostolni kaptol popunjen je te ima devet kanonika. Uvođenje u službu novih kanonika bit će u Devetnici svetom Dujmu, 3. svibnja, izvijestio je Nadbiskupski ordinarijat u Splitu.

Lovran: Svećenička skupština u znaku javne rasprave o dokumentu Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju

Lovran, 27.3.2017. (IKA) - U Domu pastoralnih susreta u Lovranu u ponedjeljak 27. ožujka održana je Svećenička skupština na kojoj je predstavljen radni tekst dokumenta Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju Hrvatske biskupske konferencije: „Da vaša radost bude potpuna (Iv 15,11). Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima“. O dokumentu su govorili Ksenija Rukavina Kovačević, prof., vlč. Marijan Benković, doc. dr. Nikola Vranješ i Mirela Puljek, prof.

Cilj Dokumenta je, imajući na umu bogatu katehetsku baštinu naše Crkve, prvi puta u novijoj povijesti sagledavati sveukupno katehetsko djelovanje Crkve kao jedinstvenu cjelinu. Njime se želi upozoriti na neke značajnije pothvate u obnovi kateheze kao odgoja u vjeri: u obitelji, u okviru vjeronauka u školi i vjerskoga odgoja u predškolskim ustanovama, te u okviru kateheze u župnoj zajednici. Istodobno se želi afirmirati župnu zajednicu kao subjekt i mjesto ostvarenja katehetskoga djelovanja te župnika kao prvog katehetu unutar njegove župne zajednice. Odgovornost za katehezu nosi cijela crkvena zajednica. Upravo to razrađuje, pretpostavlja te, na određeni način, uređuje priređeni tekst novog Dokumenta HBK. Dokument vrednuje 25 godina vjeronauka u školi i istodobno afirmira važnost župne kateheze, te riše novo lice naših župnih zajednice.

Budući da je kateheza zadaća cijele Crkve, a ne samo pojedinaca ili pojedinih skupina vjernika, Hrvatska biskupska konferencija odlučila je učiniti iskorak i prvi puta jedan svoj dokument, prije njegova konačnog objavljivanja, stavlja na javnu raspravu te je pozvala cjelokupnu crkvenu javnost, od vjernika laika do stručnjaka iz raznih teoloških disciplina, da se svojim promišljanjima, komentarima i prijedlozima uključe u doradu toga Dokumenta, provjeravajući ga istodobno u pastoralno-katehetskoj praksi, poručila je Rukavina Kovačević. Naglasila je da Dokument u prvom i drugom dijelu detektira postojeću društvenu i pastoralno-katehetsku situaciju i određuje katehetske prioritete, kao što su: „zauzetije prenošenje vjere u duhu nove evangelizacije“ (br. 1), „svijest o prijeko potrebi novih motivacija za uključivanje cijele župne zajednice u proces odgoja u vjeri“ (br. 2), „usvojiti stav 'evanđeoskoga

razlučivanja' s obzirom na utjecaje sekularističkoga procesa“ (br. 5), „težište crkvenoga djelovanja staviti na takav odgoj u vjeri koji će voditi dubljemu osobnom i zajedničarskom opredjeljenju za Krista“ (br. 5) i druge. Ujedno je izdvojila i nekoliko pastoralno-katehetskih iskoraka koji se navode u trećem dijelu Dokumenta, kao što su: „okupljanje djece, mladih i odraslih u katehetske zajednice“ s ciljem ostvarenja međugeneracijskog prenošenja vjere (br. 43); „pospješivati shvaćanje kršćanstva kao vjere radosti“ (br. 45); „uspostaviti veće suglasje između školskog vjeronauka i župne kateheze“ (br. 47); novi modeli rada u vjerskom odgoju djece predškolske dobi (br. 51); novi modeli vjerskog odgoja osoba s teškoćama u razvoju (br. 52); katehetski susreti mladih (br. 55); pokretanje katehetske zajednice Kulture duha (br. 61); promicati duhovnost zajedništva (br. 61). Analizirajući svako pojedino poglavlje Dokumenta, izdvojila je katehetsko-pastoralne inicijative koje se percipiraju kao pomaci: potreba: „umrežene suodgovornosti u župi“ i „revizije nekih dosadašnjih stilova ponašanja, posebice kada je riječ o vrednovanju vjernika laika“ (br. 80); tijesna suradnja župe i škole osnivanjem posebnoga župnog povjerenstva koje bi bilo zaduženo za taj oblik suradnje (br. 82); bolja upoznatost župnika i članova župnog pastoralnog vijeća s vjeronaučnim programima i sadržajima te s vjeronaučnim udžbenicima (br. 83).

S obzirom na navedene iskorake koje Dokument nalaže, postavljena su otvorena pitanja s ciljem upotpunjavanja i snažnije aktualizacije Dokumenta, među njima i ono na koji način danas iznova oduševiti i motivirati djecu i roditelje za odgovorno udioništvo u životu Crkve, konkretno njihove župne zajednice? Također, kako iznova motivirati (oduševiti) djecu i roditelje da u slobodnom izboru školskog vjeronauka i župne kateheze prepoznaju sadržaje koji su vitalno važni za njihov život, a ne samo zbog zadovoljenja uvjeta koji su potrebni za pristupanje sakramentima inicijacije te kako principe nove evangelizacije primijeniti u novom odgojno-obrazovnom kontekstu? S obzirom na potrebu postizanja većeg suglasja između školskog vjeronauka i župne kateheze (br. 47) i protočnije komunikacije između svih čimbenika u vjerskom odgoju (br. 64), napose između župnika i školskih vjeroučitelja, otvoreno je pitanje zašto u katehetskoj praksi (a velikim dijelom i u religijskopedagoškoj teoriji) nije uistinu zaživjela njihova komplementarnost, i kada će se konačno razjasniti pitanje suodnosa katehetskih i školskih ciljeva u kontekstu vjeronauka u školi, rekla je Rukavina Kovačević.

Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima u odnosu na katehezu u župnoj zajednici danas, bila je tema doc. dr. Vranješa. Dokument se vodi logikom služenja kateheze kao trajnog zadatka Crkve koja je usmjerena uvijek dubljem uranjanju u osobno zajedništvo s Isusom. Kao prvu zadaću koju je predavač izvodio su katehetski potencijali župne zajednice, te Dokument sagledava nekoliko oznaka župne kateheze. Katehetski potencijal su bogati i trebaju se sagledavati cjelovito, polazeći od obitelji do župe, a pritom je potrebno ne zapostaviti druge odgojne čimbenike kao što su predškolske ustanove i škole. Također, katehetski potencijali trebaju se aktualizirati na novi način, kazao je Vranješ. Govoreći o odnosu evangelizacije i kateheze, istaknuo je kako kateheza predstavlja sastavni dio ukupnog evangelizacijskog poslanja Crkve te je upravo to jedna od ključnih postavki za obnovu kateheze danas. Danas se stavlja naglasak na 'novu evangelizaciju' i nužno je staviti

puno veći naglasak na radost evanđelja u katehetskom procesu i puno ga više otvoriti Duhu Svetom. Također, potrebno je aktualizirati katehezu odraslih, rekao je predavač. Osvrnuo se na broj 35 u kojemu Dokument progovara o važnosti pučke pobožnosti te dodao kako je važno razvijati nove oblike pučke pobožnosti, osobito za mlade. Zaključno je govorio o temi socijalnog i društvenog aspekta kateheze danas. Istaknuo je kako je socijalna dimenzija najviše prisutna u angažmanu obitelji i župnih zajednica, te da je izuzetno važno katehezu obitelji staviti u prvi plan. Mirela Puljek, prof. upozorila je da Dokument navodi kako roditelji svoju ulogu nedovoljno provode u djelo, s čime se djelomično i složila, te da je prijeko potrebna evangelizacija obitelji. No, u Dokumentu ne piše kako, upozorila je predavačica. Dodala je kako bi se trebala napustiti praksa da se u pripremama djece za sakramente na roditeljskim sastancima roditelji kritiziraju, već ohrabruju i potiču. Također, župnici bi trebali prihvatiti pomoć vjernika laika u župnim katehezama, no Dokument ne navodi na koji način i tko će te osobe školovati i pripremati za tako važnu zadaću. Složila se s naptkom iz Dokumenta o potrebi ukidanja moralizatorskog načina prenošenja vjere, te da je u župnim zajednicama potrebno više komunikacije na svim razinama.

Vlč. Benković je, govoreći o nedostacima Dokumenta, između ostaloga kazao kako nedostaje više govora o temeljnom problemu današnjeg vjerskog odgoja, a to je pitanje novoga govora vjere koji će biti zanimljiv i razumljiv uvažavajući situaciju naslovnika kojima je upućen. Podsjetio je na neprimjerene tipove komunikacije ili zapreka koje sprječavaju sugovornike da prihvate sadržaj vjere, te bi se Dokument trebao baviti i tim pitanjem. Riječ je o katekizamskom, distanciranom, neosobnom, moralizatorskom, pojednostavljenom, horizontalnom i filozofsko-teološko-spekulativnom govoru koji ne dopire do naših sugovornika. Problem današnjeg govora vjere je taj da ne izaziva zanimanje kod vjernika i nema 'faktora iznenađenja', a i pastoralni djelatnici ne pokazuju interese, dok je u prvom stoljeću poruka evanđelja izazivala oduševljenje. Novi govor vjere trebao bi prereći nepoznate pojmove koji su daleko od iskustva današnjega čovjeka. Dokument bi trebao više detektirati preduvjete i promjene koje su potrebne za nove evangelizacijske i katehetske iskorake, kazao je Benković.

U raspravi koja je uslijedila istaknut je nedostatak prijedloga za rješavanje pojedinih pitanja, među njima osobito onih na koji način ostvariti međugeneracijsko prenošenje vjere, kao i značenja termina 'novog profila' vjeroučitelja i župnih kateheta u kontekstu novog lica župne zajednice, ali i izazova i potreba suvremene škole.

Don Ivica Sinanović pravomoćno oslobođen optužbe za ubojstvo

Dubrovnik, 28.3.2017. (IKA) - Presudom Vrhovnog suda RH potvrđena je presuda Županijskog suda u Dubrovniku od 29. rujna 2016. godine kojom je don Ivica Sinanović oslobođen optužbe da je počinio kazneno djelo usmrćenja iz čl. 112 st. 1. KZ/11.

Ovom presudom pravomoćno je okončan kazneni postupak protiv don Ivica Sinanovića zbog nemilog događaja koji se nažalost zbilo u svibnju 2012. godine u Banićima, objavljeno je 28. ožujka na mrežnim stranicama Dubrovačke biskupije.

Biskup Košić primio paroha Olujica

Sisak, 28.3.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić primio je u utorak 28. ožujka u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku umirovljenoga sisačkog paroha o. Petra Olujica na njegov zahtjev. Razgovaralo se o odnosima katolika i pravoslavnih te o nedavnom intervjuu koji je o. Petar dao javnosti. Biskup je izrazio nezadovoljstvo iznošenjem u javnost neprovjerenih podataka o stradanju u Domovinskom ratu te nadu da će i pravoslavni Srbi u Sisku i Hrvatskoj priznati da je Domovinski rat započeo velikosrpskom agresijom, što su katolici u Sisku doživjeli već u ubojstvu sisačkog župnika Antuna Grahovara. Biskup je istaknuo i da smo svi dužni zalagati se za istinu, pravednost i pomirenje.

Drugi planinarski križni put mladih Zadarske nadbiskupije

Križni put dug 50 km bio je u zahvali hrvatskim braniteljima, u želji osvještavanja žrtve i poticaja mladih na ljubav prema domovini

Zadar, 29.3.2017. (IKA) - Drugi planinarski križni put mladih Zadarske nadbiskupije pod geslom „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15,13), koji je okupio i sudionike iz Zagreba i drugih gradova Hrvatske, održan je 25. i 26. ožujka u zadarskom zaleđu, na području Dračevac Zadarski, Škabrnja, Vrana.

Križni put dug 50 km bio je u zahvali hrvatskim braniteljima, u želji osvještavanja žrtve i poticaja mladih na ljubav prema domovini. Mlade je na početku puta u župnoj crkvi Uznesenja BDM na Dračevcu Zadarskom pozdravio i blagoslovio zadarski nadbiskup Želimir Puljić i uputio prigodni nagovor. Rekao je kako je čovjek spreman osuditi ljude koji su Isusa koji je prošao zemljom čineći dobro ubili na strašnim mukama. „Veličina našeg Boga je da nijednim osjećajem nije dao do znanja da ljude koji su ga mučili otpisuje ili prezire, nego moli za njih. Pun ljubavi obraća se Ocu i kaže 'Ne uzmi im ovo za grijeh, Oprosti im Oče'. Križni put je poticaj nama da Isusa nasljedujemo u činu oprastanja", rekao je mons. Puljić, potaknuvši mlade da svoje probleme i pitanja umreže u Isusovu pitanju i njome je osmisle. Nadbiskup je istaknuo dodatnu vrijednost činjenice da se križni put održava u prirodi, rekavši da je divno imati osjećaj za prirodu jer mnogi žive daleko od prirode koja nas vraća nama samima. „Priroda je reagirala na tužnu vijest da je Isus preminuo. A priroda inače ide svojim tijekom. No, na dan kad je Bog preminuo na kalvariji, sunce je potamnilo, zemlja se zatresla, priroda je pokazala, 'Ne slažem se s time'", rekao je mons. Puljić. Poželio je mladima da im križni put pobudi osjećaj da su djeca Božja i da u Isusovom spasonosnom križu vide prostor za svoja djela ljubavi. Pozvao je na molitvu za sve koji su dali život da bismo živjeli u slobodnoj domovini. Mlade je pozdravio i župnik Dračevca don Zdenko Dundović, poželjevši im blagoslov na putu kojim su hodali i domovinu branili hrvatski branitelji. S mladima je na križnom putu bio hrvatski branitelj Damir Vicković koji im je tumačio pozadinu borbi i položaja kojima su prolazili, gdje su molili postaje. Mladi su se putem izmjenjivali u nošenju drvenog križa. Na mjestu odakle su krenuli, preko puta župne crkve na Dračevcu zadarskom, nalazi se spomen-obilježje na kojem je uništen tenk JNA, čime je zaustavljen prodor neprijateljske vojske u grad Zadar krajem rujna i početkom listopada 1991. g. Na Dračevcu su 5. i 6. listopada 1991. g. malobrojni i slabo naoružani branitelji branili liniju obrane koja se protezala od Dračevca do zadarskog predjela Bokanjac. Željko Vujić, pripadnik prve bojne 4. gardijske brigade, raketnim protuoklopnim

lanserom pogodio je i uništio tenk JNA. Taj je događaj ohrabrio branitelje koji su u protunapadu uspjeli neprijatelja vratiti na početne položaje, na brdo Križ. Nakon isprpljujućih dvodnevni borbi, JNA je odustala od daljnjih napada na Zadar, pristupila pregovorima te su 9. listopada 1991. g. potpisali sporazum o deblokadi vojarni i napuštanju grada Zadra. Vicković je rekao kako je išao spasiti zvono srušene kapelice sv. Martina iznad Sukošana. Preživio je unakrsnu vatru u kojoj se tada zatekao, rekavši kako branitelji nisu samo spašavali ljudske živote, nego i sakralne vrijednosti; i zvono su osjetili kao dio sebe, izložili život i u spašavanju toga.

U župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji misno slavlje za sudionike predvodio je škabrnski župnik Ivan Rončević. Nakon mise bilo je euharistijsko klanjanje. Mještani Škabrnje mladima su pripremili grah, a prespavali su u škabrnskoj OŠ Vladimira Nazora. U škabrnskoj crkvi mladima je poticajno svjedočanstvo iznio branitelj Branimir Ražov, pripadnik 4. gardijske brigade. Ražov je rekao kako su tih godina mnogi branitelji bili mladi, zapravo djeca, a obavljali su najteže i najzahtjevnije zadatke na ratištu, zaustavili su prodor četnika i pobijedili daleko naoružanijeg neprijatelja. „Često čujemo sintagmu mladost-ludost. Ne smije se u mladosti ludovati. Mladost je vrijeme kad čovjek zacrtava put kojim će krenuti. Rat je najteže što se može dogoditi narodu. Rat je đavolska fešta. Nema normalnog čovjeka koji se toga ne boji. Prolazili smo kroz najstrašnije psiho-fizičke muke, svjesni toga da možemo položiti svoj život“, rekao je Ražov, istaknuvši da bez žrtve za istinu i dobro, drugoga i zajednice, nema istinskog života. „I mi branitelji smo bili obični ljudi. I bilo nas je strah. Međutim, strah mi nije paralizirao osjećaj za dobro i istinu. Usprkos strahu, bio sam branitelj. A mogao sam izabrati i nešto drugo. Bez ljubavi nema života. Ljubav i žrtva su povezani. Žrtva čini čovjeka više čovjekom“, rekao je Ražov, otac troje djece. Istakuo je kako mu se nekad čini da je biti roditelj danas zahtjevnije nego što mu je bilo biti branitelj. „U ratu smo imali jasno definiranog neprijatelja. Imali su svoja lica. Danas neprijatelj nema lica. Napada roditelje koji štite djecu i dušu čovjeka. Dužnost roditelja je štiti djecu kako bi svojim životom živjeli na slavu Boga Oca“, rekao je Ražov, poručivši da je Kristov put križa jamstvo katolicima jer imaju recept za život, a to je križ. „U svakoj životnoj prilici moramo biti na strani istine i dobra, dobra drugoga i zajednice. To je jedini pravi put“, zaključio je Ražov koji je u obranu domovine stupio s 20 godina.

U nedjelju ujutro mladi su iz Škabrnje krenuli prema stradalničkom mjestu Nadin gdje je puk nakon pokolja u Škabrnji stradao 19. studenoga 1991. g. Tu im je svoje čudesno preživljavanje prepričala mještanka Milica Šestan kojoj su ubijeni otac i svekar. Nju su četnici prvu bacili u sobu njene kuće s još sedam uglavnom starijih žena. Ona se instinktivno odmah sakrila u ormar u toj sobi. U minuti poslije četnici su rafalom ubili svih preostalih sedam osoba koje su bacili u tu sobu. Milica je provela pet sati u tom ormaru. Kad je čula da su četnici otišli, izašla je iz ormara i otišla preko polja do Bibinja. Mladi su se preko Polače uputili prema svetištu sv. Nediljice u Vrani gdje su kod utvrde Han imali posljednju postaju križnog puta. U crkvi Sv. Nediljice misno slavlje predvodio je don Roland Jelić, tajnik zadarskog nadbiskupa. Župljani Vrane za mlade su priredili hranu. Križni put su organizirali mladi odgovorni u Uredu za pastoral mladih Zadarske nadbiskupije čiji je povjerenik o. Franjo Kowal.

Zadarski nadbiskup Želimir Puljić poziva na molitvu za hrvatske uznike iz BiH u Haagu

Zadar, 29.3.2017. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je okružnicu naslovljenu „Poziv na molitvu za ranjene obitelji i uznike u Haagu i diljem svijeta, svećenicima, redovništvu i vjernicima laicima Zadarske nadbiskupije. Nadbiskup Puljić poziva na molitvu za šestoricu uznika Hrvata iz BiH u Haagu. „Pozivam svećenike, vjernike i Bogu posvećene osobe neka u moljenju krunice, križnog puta i u molitvama vjernika uključe ove ili slične molbeničke nakane: Svim ranjenim obiteljima diljem BiH i svijeta, kao i svima koji pate i trpe zbog odvojenosti od svojih obitelji, neka Bog daruje svoju pomoć i utjehu. Po zagovoru Djevice Marije i blaženog Alojzija Stepinca, neka Bog udijeli našim haškim uznicima, kao i svim progonecima diljem svijeta, mir, strpljenje i pravdu“, poručuje mons. Puljić. Pismo je uputio s obzirom na žalbeni postupak na prvostupanjsku nepravomoćnu presudu u Haagu kojom se sumnjiče šestorica Hrvata, političkih i vojnih čelnika iz Hrvatske Republike Herceg-Bosne, da su „sudjelovali u udruženom zločinačkom pothvatu“ s prvim hrvatskim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom, ministrom obrane Gojkom Šuškom i generalom Jankom Bobetkom, s ciljem „etničkog čišćenja prostora Herceg-Bosne i njenog pripajanja Hrvatskoj ili stvaranja nove hrvatske republike na tom prostoru“. „Sve to, kada bi presuda postala pravomoćna, u konačnici bi značilo da je Hrvatska izvršila agresiju na BiH“, ističe mons. Puljić i upozorava „koliko je apsurdna ta nepravomoćna presuda“. „Dovoljno se prisjetiti što su hrvatski narod i hrvatska država učinili za opstojnost, samostalnost i obranu BiH. Najprije valja reći da je referendum o neovisnosti BiH 29. veljače i 1. ožujka 1992. g. uspio isključivo zbog aktivnog zauzimanja i sudjelovanja hrvatskog naroda u BiH koji je bio organiziran ustrojem Hrvatske zajednice Herceg-Bosne. Republika Hrvatska prva je priznala neovisnost BiH, a Hrvati u BiH prvi su se suprotstavili velikosrpskoj agresiji na BiH. Hrvatska je primila nekoliko stotina tisuća izbjeglica i prognanika muslimana-Bošnjaka iz BiH. Ranjenici iz postrojbi Armije BiH liječili su se u hrvatskim bolnicama, čak i u vrijeme muslimansko-hrvatskog sukoba u BiH“, poručuje nadbiskup Puljić i podsjeća da je „Hrvatska vojska u vojno-redarstvenoj akciji Oluja spriječila pad Bihaća i tako onemogućila veći zločin nego što je bio onaj u zaštićenoj zoni Srebrenica. Moglo bi se još puno toga nabrajati što su sve hrvatski narod u BiH i hrvatska država učinili za opstojnost i obranu BiH. Sve spomenuto u suprotnosti je s glavnim tezama haaške nepravomoćne presude“, poručuje mons. Puljić. Ističe i da se „uz velika stradanja i progone u nedavnom ratu, Hrvatima iz BiH koji bi se htjeli vratiti na svoja ognjišta, povratak onemogućuje na razne načine. U tom vidu, nepravodna prvostupanjska presuda Haaškog suda mogla bi biti poticajem da se Hrvati uopće i ne vraćaju u BiH. A to bi mogla biti i velika kušnja za Republiku Hrvatsku“. Mons. Puljić zaključuje: „Kao vjernici imamo pravo i obvezu boriti se za pravdu i istinu, protiv svih oblika manipulacije događajima i nepravdi prema ljudima. A efikasni načini borbe su naviještanje i širenje istine te molitveno ozračje u crkvama, svetištima i obiteljima za mir i pravdu. Budući da je treći tjedan u korizmi uobičajeno posvećen 'solidarnosti i zajedništvu s Crkvom i ljudima u BiH', učinilo mi se prikladnim pozvati ovim dopisom da nastavimo molitvenu solidarnost te preporučimo svoje sunarodnjake u BiH moćnom zagovoru BDM i drugih svetaca i blaženika“. Nadbiskup podsjeća i na misao bl. Stepinca: „Kad vam oduzmu sve, ostaju vam dvije ruke. Sklopite ih na molitvu i tada ćete biti najjači“.

Preduskrсни plenarni sastanak svećenika i redovnika Krčke biskupije

Krk, 29.3.2017. (IKA) - Preduskrсни plenarni sastanak svećenika i redovnika Krčke biskupije održan je u srijedu 29. ožujka u Krku. Sastanak je predvodio krčki biskup Ivica Petanjak, a uz mnogobrojne svećenike i redovnike te krčke bogoslove, sudjelovao je i umirovljeni biskup Valter Župan. Sastanak je počeo u krčkoj katedrali pokorničkim bogoslužjem s mogućnošću ispovijedi te euharistijskim klanjanjem.

Radni dio sastanka nastavio se u dvorani Biskupije a molitvom ga je počeo biskup Petanjak. Uslijedilo je predavanje vlč. mr. Ivana Grbešića, duhovnika u Međubiskupijskom sjemeništu u Zagrebu, pod naslovom „Klice zvanja i danas su darežljivo posijane na njivi Crkve“. Predavač je napomenuo kako alarmantni pad svećeničkih zvanja uz rast broja župa koje ostaju bez svećenika stavlja brigu za nova zvanja u prvi plan, kako sveopćoj tako i lokalnim Crkvama. Ta kriza zvanja ne zaobilazi ni nas pa smo i mi pozvani na preispitivanje, obraćenje i novu izravnu zauzetost oko pastoralna zvanja. Kao uzroke krize zvanja vlč. Grbešić navodi u prvom redu krizu vjere, a zatim i mentalitet današnjeg čovjeka te duhovno okruženje koje mladića ili djevojku onespособljuje u odgovoru na duhovan poziv: nestabilan obiteljski život, potrošački mentalitet, moralni relativizam, sve kasnije sazrijevanje koje sa sobom nosi nesposobnost za donošenje i ustrajnost u odlukama, nijekanje objektivnih vrednota, pogrešni pogled na religioznost koja je lišena svake odgovornosti... Za mladog čovjeka, ističe predavač, važna je stoga prisutnost ideala i modela koje će on prepoznati kao vrijedne nasljedovanja. Zbog toga je u pastoralu zvanja prevažna uloga svećenika koji će mu biti poticaj i svjedok vrijednosti i ljepote življenja svećeničkog poziva ali i upućivati ga na Isusa Krista od koga poziv dolazi. Mjesne Crkve pozvane su stoga izravno se angažirati u brizi za nova zvanja: poticanjem i organiziranjem molitve za zvanja, radom oko pozitivnijeg stava o svećenicima u samim vjerničkim obiteljima i na njihovoj otvorenosti za prihvaćanje zvanja kod djece odnosno posvjetećivanjem potrebe duhovnih zvanja, različitim inicijativama, okupljanjima mladih, korištenjem društvenih mreža i mrežnih stranica. Posebni pak angažman spada na promotora zvanja koji nužno treba postojati u jednoj biskupiji. Vlč. Grbešić govorio je i o nezaobilaznoj ulozi duhovnika za duhovni rast svake osobe a napose mlade osobe u njezinu razlučivanju zvanja, spoznaji Božje volje te napredovanju i sazrijevanju u duhovnom pozivu. Za kraj, predavač je govorio o svom iskustvu duhovnika u sjemeništu ali i kao povjerenika za pastoral duhovnih zvanja u Sisačkoj biskupiji. Istaknuo je važnost malih sjemeništa ali i osiguravanje pozitivnih duhovnih iskustava za mlade: organiziranjem posjeta mladića sjemeništima, ministrantskih susreta i drugih okupljanja.

Nakon rasprave koja je uslijedila, prisutnima se obratio biskup Petanjak. Napomenuo je kako su nova duhovna zvanja gorući izazov za Krčku biskupiju zbog čega je i odlučeno da se sljedeća pastoralna godina posveti upravo zauzetom angažmanu na tom području. Naveo je neke do sada već poduzete korake ali i ono što je potrebno učiniti kako bi ta pastoralna inicijativa urodila što kvalitetnijim i obilnijim plodovima. Vlč. Saša Ilijić predstavio je itinerarij studijskog hodočašća svećenika i redovnika koje se planira za 21. travnja o.g., vlč. Božidar Volarić govorio je o pomoći našim misionarima, a vlč. Anton Peranić o obilježavanju 25 godina vjeronauka u školama kao i o predstojećem tradicionalnom hodočašću djece na grob sl. Božjega biskupa Mahnića 8. travnja.

Požeški biskup primio predsjednika Mešihata Islamske zajednice

Požega, 29.3.2017. (IKA) - U požeškome Biskupskom domu biskup Antun Škvorčević primio je 29. ožujka muftiju dr. Aziza Hasanovića, predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj, s pratnjom. Sugovornici su se podsjetili na osamdesete godine prošlog stoljeća kada je biskup Đuro Kokša s tadašnjim tajnikom Vijeća BK za ekumenizam i dijalog Škvorčevićem, nastojao promicati intenzivnije kontakte i s Islamskom zajednicom u Zagrebu na čelu s muftijom Ševkom Omerbašićem i njegovim suradnicima, među kojima je bio i dr. Hasanović. Ti odnosi postupno su se izgrađivali na različitim razinama te danas postoji dobra suradnja između Katoličke Crkve i Islamske zajednice u Hrvatskoj, što je i tom prigodom potvrđeno. Biskup i muftija razgovarali su o više pitanja od zajedničkog zanimanja, među ostalim i o suradnji vjerskih škola kod nas te su u tom pogledu dogovoreni određeni koraci. Osobitu pozornost posvetili su prikladnom vjerskom pristupu žrtvama u Jasenovcu i u drugim mjestima stradanja neudžnih ljudi te potrebi da na komemoracijama koje organiziraju državna tijela ili pojedine vjerske zajednice u središtu spomena uistinu budu sve žrtve, bez razlike na vjeru i naciju, a ne neki drugi interesi. Osvrnuli su se na određena društvena događanja kod nas i u svijetu, napose u Bosni i Hercegovini te razmotrili mogućnost većeg zauzimanja vjerskih zajednica u procesu pomirenja među narodima koji su u novije vrijeme bili u sukobu. U otvorenom razgovoru biskup i muftija dotaknuli su se i niz drugih tema, važnih za međusobne odnose kršćana i muslimana kod nas i u svijetu.

Trogodišnji program resocijalizacije i integracije beskućnika

Sesvetski Kraljevec, 30.3.2017. (IKA) - U Caritasovom Prihvatilištu za beskućnike u Sesvetskom Kraljevcu od 1. studenoga 2016. godine u tijeku je provedba prve godine trogodišnjeg programa "Uključi se i ti!" - u karijerno savjetovanje, radionice, terapiju, volontiranje..., financiranoga od Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku u iznosu od 190.000 kuna, s ciljem unaprjeđenja socijalnih usluga korisnicima Prihvatilišta radi lakšeg socijalnog uključivanja i integracije u društvenu zajednicu.

Aktivnosti koje se u sklopu projekta provode s korisnicima su karijerno savjetovanje - priprema za osposobljavanje i zapošljavanje, predavanja djelatnika HZZ-a o potrebama na tržištu rada, mogućnostima doškoloavanja/prekvalifikacija i zapošljavanja, radionice financijske pismenosti, radionice za razvoj socijalnih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba, volonterske aktivnosti u Caritasu i lokalnoj zajednici, aktivnosti slobodnog vremena - kreativne radionice i sportske aktivnosti te individualni savjetodavno-terapijski rad i psihosocijalna podrška psihijatra.

U suradnji s volonterima - studentima Studija dizajna Arhitektonskog fakulteta pod mentorstvom doc. Tomislava Vlanića u tijeku je izrada edukativno-promotivnih materijala o problematici beskućništva, a informativno-edukativni skup za stručnjake u podršci beskućnicima održat će se početkom 2018. godine.

Partner u institucionalnoj podršci programu uz HZZ je i Centar za socijalnu skrb Sesvete, a većinu predviđenih projektnih aktivnosti provodi novozaposlena osoba do 30 godina, prvostupnica socijalnog rada Marina Bogić.

Časopis „Diacovensia“ uvršten u najvišu kategoriju znanstvenih časopisa u Hrvatskoj

Đakovo, 30.3.2017. (IKA/TU) - Novim Pravilnikom o uvjetima za izbor u znanstvena zvanja Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj (NN 28/17) znanstveni časopis Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu „Diacovensia“ uvršten je u popis najvrjednijih časopisa u Republici Hrvatskoj za područje humanističkih znanosti.

Časopis Diacovensia pokrenuli su godine 1993. članovi profesorskoga zbora tada Visoke bogoslovne škole u Đakovu, na čelu s prof. dr. Perom Aračićem i izv. prof. dr. Nikolom Doganom (pok.).

Od 1993. do 2002. godine časopis je izlazio jednom godišnje, od 2003. do 2009. bio je polugodišnjak, potom kroz sljedeće 3 godine izlazio je tri puta godišnje, a od 2013. do danas unutar godišta objavljuju se 4 sveščića. Svi brojevi i svi objavljeni radovi u Diacovensiji dostupni su od 2009. godine na Hrvatskom portalu znanstvenih časopisa – HRČAK. Do sada je Diacovensia imala 4 glavna i odgovorna urednika izv. prof. dr. Nikola Dogan (1993.-1996.), potom doc. dr. Andrija Šuljak (1996.-2000.), izv. prof. dr. Vladimir Dugalić (2000.-2008.) i izv. prof. dr. Ivica Raguž (2008.-2016.). Od listopada 2016. godine novi glavni i odgovorni urednik je doc. dr. Šimo Šokčević.

Dugo se čekalo na potvrdu kvalitete dosadašnjega rada, prošlo je sedam godina od podnesenog zahtjeva za ponovno vrjednovanje, odnosno reviziju kategorizacije časopisa. Trud i čekanje se isplatilo jer su se u tom vremenu ulagali dodatni napor u podizanje kvalitete časopisa, izrađen je etički kodeks, predstavljen je program za pretraživanje radova objavljenih u prvih 20 godina časopisa, časopis je uvršten u Religious and Theological Abstracts (Myerstown, SAD) i European Reference Index for the Humanities (Strasbourg, Francuska), a uvrštavanje Diacovensije u al časopise poticaj je jačanju doprinosa i važnosti humanističkih znanosti te ujedno dodatni motiv i poziv za rast i napredovanje u znanstvenoj izvrsnosti.

Dubrovačka biskupija objavila javni oglas za radno mjesto ekonomista biskupije

U slučaju da odabrani kandidat dolazi iz drugih dijelova Hrvatske, kandidatu i njegovoj obitelji Dubrovačka biskupija osigurala bi smještaj za vrijeme trajanja radnog odnosa

Dubrovnik, 30.3.2017. (IKA) - Dubrovačka biskupija objavila je u četvrtak 30. ožujka javni oglas kojim traži osobu za mjesto ekonomista biskupije. U oglasu se ističe: „Radi se o vrlo odgovornom radnom mjestu koje uključuje poslove financijskog savjetovanja i upravljanja. Želja nam je ovim javnim oglasom da se prijave svi kandidati koji se svojim iskustvom i znanjem prepoznaju dorasli ovom poslu te bi se iskreno željeli svojim radom uključiti u poslanje Dubrovačke biskupije, u njenom što uspješnijem naviještanju Evanđelja i služenju ljudima“.

Napominje se također da u slučaju da odabrani kandidat dolazi iz drugih dijelova Hrvatske, kandidatu i njegovoj obitelji Dubrovačka biskupija osigurala bi smještaj za vrijeme trajanja radnog odnosa.

Prijave su moguće isključivo elektroničkim putem i to najkasnije do 30. travnja. Detaljnije uvjete i način prijave mogu se pogledati na linku www.dubrovaacka-biskupija.hr/prijave.

Proslavljen Dan sveučilišta u Zadru i 15. obljetnica njegova obnovljenog statusa sveučilišta

Koncelebrirano misno slavlje u crkvi Sv. Dimitrija predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić

Zadar, 30.3.2017. (IKA) - Dan Sveučilišta u Zadru, najstarijega hrvatskog sveučilišta koje slavi 15. obljetnicu od svog ponovno obnovljenog statusa sveučilišta koje baštini tradiciju Generalnog učilišta dominikanskog reda (Universitas Iadertina, 1396. - 1807.), svečano je proslavljen u četvrtak 30. travnja koncelebriranim misnim slavljem u crkvi Sv. Dimitrija u Zadru i svečanom sjednicom Senata u svečanoj auli sveučilišta. Misu je predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

Nakon mise, u obraćanju sudionicima proslave na svečanoj sjednici, nadbiskup Puljić rekao je da početak njegovog djelovanja u 14. st. Zadar svrstava među najstarije sveučilišne gradove Europe. „To je ponos hrvatskoj zemlji i narodu i velika odgovornost pred sadašnjošću i budućnošću. Duga povijest te visoko-obrazovne institucije ispunja nas zahvalnošću za brojne znanstvenike i umjetnike koji su svojim radom ostavili vidljive tragove u Zadru i zahvalnošću za dar Crkve koja je stoljećima svjetlom svog nauka obasjavala, skrblila i vodila odgojne i visokoškolske ustanove u onom vremenu. To nastavlja činiti i danas“, rekao je mons. Puljić. Istaknuo je kako je Crkva svojim odgojno-obrazovnim radom pomogla „da je kontinent Europe bio ne samo orijentir, nego je prednjačio u svijetu znanosti i tehnike, umjetnosti i kulture. Zadar svjedoči o bogatom nasljeđu umješnog pletiva svega toga po čemu nas i drugi prepoznaju“. Mons. Puljić poželio je da Sveučilište ide „utrtim stoljetnim stazama i nastavi tkati pletivo potrebnog i korisnog odnosa razuma i vjere, znanosti i etike“. Podsjetio je kako je sv. Ivan Pavao II. neumorno ponavljao u akademskom okruženju profesora i znanstvenika da „pravi i puni uspjeh znanost može ostvariti kad razum zagrlji vjeru, a znanost krene na posao pod ruku s etikom“. „Neka zadarsko Sveučilište njeguje taj duh suradnje i nastavi napredovati“, poručio je nadbiskup. Čestitao je dr. Dijani Vican, rektorici Sveučilišta u Zadru, prorektorima, pročelnicima odjela, profesorima, studentima i djelatnicima te važne institucije koji su sudjelovali i na misnom slavlju.

„Sveučilište u Zadru slavi svoj Dies academicus, dan kad je ponovno obnovljeno nakon 205 godina. Dan zadarskog Sveučilišta vezan je uz 25. ožujka; prije četrnaest godina toga je dana održana konstituirajuća sjednica Senata i donesen Statut Sveučilišta. Duga sveučilišna tradicija i razdoblje obnove neka bude ponos i odgovornost“, rekao je mons. Puljić u propovijedi mise, istaknuvši da Dan sveučilišta slavljen uz blagdan Gospodnjeg navještenja govori o nadpovijesnom i povijesnom događaju. Povijesni datum upućuje na temelje osnivanja te visokoškolske ustanove 1396. g. i na njegov obnovljeni status sveučilišta 2002. g. Mariji Nuncijati uz koju je vezana obnova Sveučilišta uputio je molitvu da zagovorom prati njegov rad kako bi ostao „osjetljivim čuvarom istine, dobrote i slobodnim prostorom trajnog traganja za njima“.

Tragom navještanja Božje riječi, u duhu Mojsijeve zauzimanja za narod, nadbiskup je rekao da je „cilj i svrha odgojno-obrazovnih institucija voditi brigu o drugome i pomagati mu da postane zreo“. Čovjeku je za život i odgoj potreban drugi (otac, majka, brat, učitelj, profesor, odgojitelj) koji mu „pomaže postati svojim. Pomoć drugomu u odgoju uključuje razvoj njegovih umnih sposobnosti, oplemenjivanje osjećaja i osposobljavanje volje za djelovanje. Pedagozi kažu da se taj umreženi troplet odgojnog procesa odvija na intelektualnoj razini, traganjem za istinom putem znanja i umovanja; na čuvstvenoj odgojem

za ljepotu, plemenitost i dobrotu preko ljubavi te na voljnoj razini odgojem za akciju i motivaciju, rekao je mons. Puljić. „Premda to teoretski izgleda jednostavno, nije nimalo lako odgojiti um, oduševiti srce i potaknuti volju. Zbog toga se to i naziva križem odgojitelja zbog čega su roditelji, profesori i odgojitelji često nemoćni. To ne znači kako valja pustiti neka 'sve voda nosi' i okaniti se upućivanja, odgajanja, poticanja i karanja. Dapače, valja nam se trajno truditi, bilo zgodno ili nezgodno vrijeme", potaknuo je mons. Puljić. Uz taj pedagoški troplet važan je i metodološki kojim se ostvaruje najbolje u nama i kod drugih. „To su privikavanje, uvjeravanje i dobar primjer. To posljednje je odlučujuće“, rekao je nadbiskup, istaknuvši da je primjer Mojsijeva zauzimanja za narod kod Boga da je ublaži svoj gnjev zbog njegove nevjere „poticajan i poučan za svakog čovjeka; osobito za one koji su u službi drugih ljudi kao što su roditelji, učitelji, profesori, odgojitelji, voditelji poduzeća i političkih stranaka, udruga i društava“. „Poučno je i poticajno i za sve ljude dobre volje koji se bore za istinu, mir i pravdu, za ostvarenje općeg dobra i boljeg društva. Neka slavlje uz Dan Sveučilišta bude poticajem srcem i umom tragati za istinom, mirom i dobrotom. Čestitke svim studentima i djelatnicima odgovorne odgojno-obrazovne i upravne službe u visokoškolskoj instituciji. Neka radom i zauzimanjem svih njenih članova raste i jača zajedništvo, cvjeta znanost i znanje, produbljuje se humanost i međusobna potpora i pomoć“, potaknuo je mons. Puljić u propovijedi.

Na svečanoj sjednici Senata dr. Pavo Barišić, ministar znanosti i obrazovanja i izaslanik premijera Andreja Plenkovića, osobito je pozdravio i istaknuo zasluge dr. Stjepana Krasića, dominikanca koji je i nositelj počasnoga doktorata zadarskog Sveučilišta. Uvelike je pridonio njegovoj afirmaciji nizom radova i istraživanja. „Dr. Krasić je svojim studijama pokazao kako Zadar još od 14. st. ima visoko učilište. U tradiciji posebno možemo vidjeti jačanje identiteta. Sjećanje na početke svakoj ustanovi daje posebnost, a ovdje tradicija ima važnost. Znanost i visoko školstvo važni su za razvoj društva i gospodarstva. No, znanost prije svega treba služiti istini, onda gospodarstvu i svemu ostalome“, istaknuo je ministar Barišić, pohvalivši da je dvadeset i pet sveučilišnih odjela uspostavilo moderno integrirano sveučilište čiji centri imaju viziju i misiju i izvan sveučilišnih okvira i uspješnu međunarodnu suradnju.

Rektorica dr. Vican naznačila je zadarsko Sveučilište kao mediteransko. Ima 5500 studenata, 600 djelatnika, 300 doktoranada. Na 25 sveučilišnih odjela, među kojima je i Teološko-katehetski odjel čiji je predstojnik dr. don Elvis Ražov, izvode se studiji na preddiplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini. Na sveučilištu se održavaju brojni domaći i međunarodni znanstveni skupovi, povećan je broj stipendija za izvrsne i za studente slabijeg materijalnog statusa. Profesori i uprava zadarskog Sveučilišta izvrsno surađuju sa Zadarskom nadbiskupijom u nizu događaja i inicijativa. „Ništa neće obuzdati rastući entuzijizam. Naša stateška jedra ostaju“, poručila je dr. Vican.

Na svečanosti su sudjelovali rektori i prorektori kao predstavnici svih sveučilišta iz Hrvatske i inozemstva, a među njima je bio i prof. dr. Željko Tanjić, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.

Fra Danijel Mihatov proslavio 101. rođendan

Krk, 31.3.2017. (IKA) - Fra Danijel Mihatov, redovnik, svećenik i bivši provincijal Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša proslavio je svoj 101. rođendan 31. ožujka u samostanu sv. Franje u Krku. Fra Danijel koncelebrirao je na redovitom jutarnjem euharistijskom slavlju u samostanskoj kapeli u zajedništvu subraće predvođene gvardijanom fra Antunom Badurinom. Bili su nazočni i vjernici iz molitvene i biblijske zajednice koje fra Danijel još i danas duhovno i pastoralno vodi i animira. Za oca Danijela i danas vrijede riječi iz čestitke fra Antuna Badurine, gvardijana, napisane prigodom svečane proslave 100. obljetnice života. U njoj on fra Danijelu, između ostalog, poručuje: „Negdje sam pročitao mudru misao: 'Ne gledaj koliko tvoj život ima godina, nego gledaj koliko tvoje godine imaju života'. Svečaru o. Danijelu Bog je dao milost da može sa zahvalnošću gledati i jedno i drugo: lijepi i rijetki broj godina i zdravi život koji ih prožima. Njemu pristaje ona psalmistova slika: 'On je ko stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plode donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi' (Ps 1,2). Još više mu pristaje nastavak iste slike u drugoga psalmiste: 'Rod donose i u starosti, sočni i puni svježine' (Ps 92,15)".

Fra Danijel Mihatov rođen je 31. ožujka 1916. u Poljani na otoku Ugljanu, u župi Sutomišćica-Poljane (Zadarska nadbiskupija). U Provinciju franjevaca trećoredaca glagoljaša stupio je 1927. g., a u novicijat ušao 1932. Prve redovničke zavjete položio je 1933. u Krku, a svečane 1937. u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 1940. u zagrebačkoj prvostolnici. Dušobrižnički rad započeo je u Herceg Novom gdje je bio i vjeroučitelj u dvije osnovne škole. Bio je misionar među hrvatskim iseljenicima u Njemačkoj (1969-1976). Obavljao je službu provincijala (1976-1980). Bio je gvardijan samostana u Herceg Novom, Krku, Zagrebu, Glavotoku i Ogulinu. Od 1993. do danas živi i djeluje u samostanu sv. Franje u Krku. Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je čestitanje slavljenuku u samostanskoj blagovaonici.

Četvrti Dani kršćanske uljudbe u Sisku

Sisak, 31.3.2017. (IKA) - Četvrti Dani kršćanske uljudbe, u organizaciji Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Sisačke biskupije, održani su 30. i 31. ožujka u sisačkom Velikom Kaptolu pod geslom „Tko je tvoj brat, tko je tvoja sestra...“. Dane je otvorio sisački biskup Vlado Košić koji je zahvalio voditeljici Ureda Korneliji Marović za organizaciju te je pozdravio i gošće karmelićanke iz Dječjeg doma Kuća sv. Josipa iz Hrvatskog Leskovca.

Prvo predavanje ovogodišnjih dana, upravo o toj kući za nezbrinutu djecu, imala je socijalna radnica s. Alojzija Cifer, BSI, koja je na početku okupljene upoznala i s redom karmelićanki Božanskog Srca Isusova. Govoreći o radu Kuće Sv. Josipa, s. Alojzija istaknula je kako taj dom u Hrvatskom Leskovcu djeluje neprekidno od 1919. godine, kada su redovnice započele svoju brigu o napuštenoj i ostavljenoj djeci, a tijekom godina kroz dom je prošlo oko 5000 djece.

U večernjem dijelu prvoga dana predavanje o prihvatnom centru za djecu u Sisku tijekom II. svjetskog rata održali su viši kustos u Gradskom muzeju Sisak Ivica Valent i povjesničar Lojzo Buturac. Valent se osvrnuo na činjenice i razloge koji su uopće doveli do stvaranja prihvatnih centara za djecu izbjeglica na području Siska, te na ukupan broj djece koji je prošao kroz prihvatilišta od kojih je jedan dio nažalost preminuo od bolesti, ali je i jedan velik dio zbrinut u brojnim obiteljima Siska i okolice. Evidenciju o djeci koja

su prošla kroz prihvatilišta izradio je Ante Dumbović. „On je uspio popisati svu djecu za koju su bili poznati podaci, dok je djecu za koju se nisu znali podaci, bilo da su živa ili preminula, fotografirao i na temelju tih fotografija pokušao je spojiti djecu s njihovim roditeljima. Kasnije su te fotografije korištene u propagandne svrhe kako bi se prikazao zločinački karakter NDH". Valent je rekao kako je najveću humanitarnu akciju brige od djeci provodila Diana Budisavljević, supruga uglednog kirurga pravoslavne vjeroispovijesti Julija Budisavljevića, u suradnji s Caritasom Zagrebačke nadbiskupije, a o čemu svjedoče i zapisi iz njenog dnevnika. Istaknuo je i sisačkog katehetu vlč. Petra Žagmeštra koji je nakon rata ubijen od komunisti i do danas mu se ne zna za grob. Povjesničar Buturac ustvrdio je kako je najveći dobročinitelj i prijatelj, uglavnom srpske djece, smještene u Sisku, bio je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac. Mnogi su svećenici i vjernici slijedili stavove svoga nadbiskupa, pa tako i sisački kateheta Petar Žagmeštar, koga su Sišćani zvali 'Majka sirotinje'. Nakon predavanja svoje svjedočanstvo iznijela je i Ivanka Marić, čija je obitelj udomila dijete iz Logora.

Na kraju se okupljenima obratio i biskup Košić, istaknuvši kako u Sisak na komemoraciju neprestano dolaze delegacije koje iskrivljuju činjenice i šire laž o ubojstvu 2000 srpske djece. „Ako je stvarno kroz prihvatilište i prošlo 7000 djece, 1100 ih je nažalost umrlo, ali 5500 je spašeno. Spasili su ih Sišćani, spašavao ih je držani Crveni križ, Diana Budisavljević te naš Alojzije Stepinac. Kada je prije dvije godine održan simpozij o Stepincu došli su predavači iz Beograda tvrdeći da Stepinac nije želio surađivati s Dianom Budisavljević, da je jedino ona spašavala tu djecu, a da je Stepinac bio na strani ubijanja te djece. Istina je drugačija, Diana je ustvrdila da ništa ne bi mogla učiniti bez Stepinca. Nažalost, takve se laži šire i danas. Nedavno sam čitao na jednom portalu gdje Srbi u Hrvatskoj traže da se u udžbenike uvede podatak da su se u Sisku ubijala pravoslavna djeca. To su totalne laži i toliko izvrnuta povijest da se pitam gdje se mi to danas nalazimo. Sišćani su spašavali tu djecu i više ne želimo slušati laži. Vrijeme je da se progovori istina da su Crkva, država i Sišćani spašavali tu djecu, činili dobro bližnjima u nevolji. Neka se već jednom skine ljaga s Katoličke Crkve, bl. Alojzija Stepinca i Siska", zaključio je biskup.

Drugi dan manifestacije počeo je predstavljanjem biskupijskog dječjeg vrtića Svete Marije Magdalene iz Sela. Vrtić su zajednički predstavili s. Krešimira Katarić, djelatnici, polaznici i njihovi roditelji, pokazavši kroz lijep program pjesama, plesa i recitacija što su sve naučili i što svakodnevno rade. Na kraju sve okupljene, a posebno djecu i roditelje, pozdravio je i biskup Košić, izrazivši osobito zadovoljstvo i radost viđenim.

Dani kršćanske uljudbe zatvoreni su predstavljanjem knjige „Nekoliko ptica i jedno nebo" autora Mire Gavran. Autora je okupljenima predstavila voditeljica Ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Kornelija Marović. Gavranova djela prevedena su na 38 jezika, a prema njegovim dramama i komedijama nastalo je više od 300 kazališnih premijera diljem svijeta koje je vidjelo više od 3 milijuna ljudi. Jedini je živući dramatičar u Europi koji izvan zemlje rođenja ima kazališni festival „GavranFest" njemu posvećen. Sam autor predstavio je knjigu „Nekoliko ptica i jedno nebo", te ukratko predstavio i neke druge svoje romane kao što su „Judita", „Krstitelj", „Poncije Pilat", „Kako smo lomili noge", a pročitao je i nekoliko pjesama iz svoje jedine zbirke pjesama nazvane jednostavno „Pjesme". U prepunoj dvorani Sv. Ivana Pavla II. predavljanju je nazočilo i mnogo mladih te biskup Košić i europarlamentarka Marijana Petir.

Treće zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije
„Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja" tema je zasjedanja - Kardinal Bozanić je radi potreba boljeg pastoralno-liturgijskog djelovanja u sadašnjim okolnostima i potaknut prijedlozima Drugog sinodskog zasjedanja te nakon što se posavjetovao sa svojim suradnicima iz tog područja, odlučio reorganizirati nadbiskupijska tijela koja se brinu za liturgijski život te uspostaviti jedinstveno Povjerenstvo za liturgiju Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 1.4.2017. (IKA) - „Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja" tema je dvodnevna trećeg zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije koje je započelo u petak 31. ožujka u dvorani Vijenac Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu. Članovi Sinode raspravljaju o ulozi i poslanju župa, obitelji kao „kućnoj Crkvi", zaređenih službenika, Bogu posvećenih osoba, te ulozi i poslanju vjernika laika.

Zasjedanje je započelo molitvom Večernje, te unosenjem evanđelistara kojega je u sinodsku dvoranu unio kanonik Prvostolnoga kaptola zagrebačkoga mons. Ivan Miklenić.

U uvodnoj riječi, pozdravljajući sve okupljene u sinodskoj dvorani, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić posebno je pozdravio splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića i riječkoga nadbiskupa Ivana Devčića, te najavio kako će početku zasjedanja drugoga dana nazočiti đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. „Sve to očituje ljepotu zajedništva otajstva Crkve koja je jedna, sveta, katolička i apostolska", rekao je kardinal Bozanić te nastavio: „Dragi oci nadbiskupi Marine i Ivane, svojom ste nas nazočnošću počastili, a po svom sudioništvu na Trećem zasjedanju Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije vidljivi ste znak eklezijalnog zajedništva partikularnih Crkava kojima ste Pastiri i Crkve zagrebačke koja je okupljena na sinodskom slavlju. Vi nas, nadbiskupe splitsko-makarski Marine, povezujete s Crkvom hrvatskoga juga, drevnom Nadbiskupijom splitsko-makarskom koja čuva spomen Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta kao vrela našega katoličkog identiteta. Nadbiskupe riječki Ivane, ovdje rado spominjemo da je do uspostave Riječke crkvene pokrajine 1969. godine jedan dio područja sadašnje Vaše Nadbiskupije bio u metropolitanskom zajedništvu sa Zagrebačkom nadbiskupijom. Draga subraćo u biskupstvu, hvala vam i za pozdravne riječi što ćete ih uputiti ovom zboru".

Kardinal je istaknuo kako na ovom sinodskom zasjedanju završava drugo tematsko područje o temi Crkva zagrebačka u slavljenju Kristova otajstva. Povjerenstvo za to područje pod vodstvom prof. dr. Ante Crnčevića, OFM, te s članovima vlč. mr. Milanom Dančuo, vlč. Damirom Ocvirkom, Boženom s. Teom Barnjak, gospođom Jelenom Vuković i preč. Matijom Pavlakovićem pripremljeno je 56 prijedloga (propozicija) za glasovanje.

Nadalje, kardinal Bozanić je u ovim prigodi priopćio da je radi potreba boljeg pastoralno-liturgijskog djelovanja u sadašnjim okolnostima i potaknut prijedlozima Drugog sinodskog zasjedanja te nakon što se posavjetovao sa svojim suradnicima iz tog područja, odlučio reorganizirati nadbiskupijska tijela koja se brinu za liturgijski život te uspostaviti jedinstveno Povjerenstvo za liturgiju Zagrebačke nadbiskupije. „Da bi se učinkovitije i sustavnije rješavalo pojedina pitanja Povjerenstvo će svoj rad organizirati u jasno definiranim područjima liturgijskoga života, a bit će sastavljeno od Odjela za liturgijski pastoral, Odjela za liturgijske službe, Odjela za liturgijsku glazbu i Odjela za liturgijsku umjetnost i arhitekturu". Navedeno Povjerenstvo započet će svojim djelovanjem 1. rujna ove godine.

Uz proglašenu Godinu sv. Josipa za Zagrebačku nadbiskupiju, kardinal Bozanić najavio je da će se u subotu

16. rujna organizirati zajedničko jednodnevno hodočašće za sve članove Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac i Stepinčev Krašić.

„S ovim Trećim sinodskim zasjedanjem započinjemo novo tematsko područje: Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja kojim će moderirati voditelj povjerenstva mons. dr. Stjepan Kožul“, rekao je kardinal te nastavio: „dobro je postaviti si pitanje što želim, ili što očekujem od Sinode, međutim, korisno je prije toga zapitati se što po interventima članova Sinode potiče Duh Sveti u našem zajedništvu?“. Pojasnio je kako sinodski proces može izgledati ponekad spor. „On traži askezu srca i vježbanje slušanja. Trebamo biti otvorena srca za ono što kaže sestra ili brat u Kristu i pitati se kako se u tim riječima, koje ponekad mogu izgledati jednostavne, održava nadahnuće Duha Svetoga. Čini mi se da sinodski proces u prvom redu sazrijeva upravo po međusobnom strpljivom slušanju. Naravno to iziskuje napor. Imam iskustvo rimskih sinoda gdje sam svakodnevno slušao i do sedam sati, a sinode su trajale neprekidno oko tri tjedna. Međutim, na kraju takvog procesa uspijeva se doći do zajedničkog stajališta. A sve to traži otvoreno, a ponekad i naporno, slušanje koje stvara zajedništvo i omogućuje razlučivanje“.

„Zasigurno nismo ovdje da bismo napisali Evandjelje. Ono je jedinstveno, i zauvijek ostaje za nas izvor nadahnuća i poleta. Nismo ovdje ni zato da bismo ponovno ispisali Drugi vatikanski koncil ili Zakonik kanonskoga prava. Ovdje smo da bismo se pitali kako naša Crkva zagrebačka danas u svom životu i u svojoj disciplini oživotvoruje: velika evanđeoska nadahnuća, poticaje Drugog vatikanskog koncila, odredbe kanonskoga prava te smjernice Rimskih prvosvećenika. Ovdje smo da bismo zajedno odgovorili kako naša Crkva zagrebačka danas odgovara na poticanje Duha da bi bolje spoznala svoj poziv i poslanje u današnjem svijetu. Upravo je tematsko područje Trećeg sinodskog zasjedanja opširno i u mnogim stvarnostima veoma konkretno, jer zahvaća otajstvo Crkve u zajedništvu života, poziva i poslanja; župa, obitelj, zaređeni službenici, posvećene osobe, vjernici laici“, zaključio je kardinal Bozanić.

U pozdravnom govoru nadbiskup Barišić zahvalio je na pozivu da ne prati tek sa distance rad Sinode, već da može biti i etapni suputnik ovoga „sin – hodosa“, jer „svi smo mi zajedno na istom Putu, te razmišljanja i plodovi Sinode blagoslov su i poticaj svim našim nad/biskupijama u hrvatskom narodu, pa i šire“. Rekao je kako je Sinoda veliki milosni događaj za mjesnu Crkvu. „Uza sve nove modele i pokušaje, čini mi se da i dalje župa ostaje sinonim Crkve, njezina temeljna stanica, jer je u župi Crkva lokalno najvidljivija i najbliža potrebama osobe i obitelji na svom terenu i periferijama života. U evanđeoskom nadahnuću zajedništva, Sinoda osvjetljava put župnog pastorala i pomaže u traženju novih iskoraka, horizonata, oduševljenja, jače svijesti i znakovitije naše proročke prisutnosti u društvu“, iznio je razmišljanje nadbiskup Barišić. Posebno se osvrnuvši na br. 58. Instrumentum laboris, gdje se ne govori izričito o župi, već o vjernicima laicima koji daju stil i profil života župne zajednice, uputio je na spomen Caritas. „Doista, da nije bilo Caritasa za vrijeme Domovinskog rata, loše bi prošli. Caritas nas je spasio, ali i odgajao kao ljude i kršćane. Nismo zapamtili samo jednu riječ – 'Caritas', nego i govor – jezik Caritas, djelovanja ad intra i ad extra Crkve i domovine. Sinoda nas potiče na jezik Crkve, na jezik milosrdne ljubavi, koji se uči u župi – obitelji. Govor je to naroda Božjega, svećenika, redovnika, redovnica, vjernika laika, otajstva Crkve u različitosti karizmi, poziva i poslanja, a sve to, u povezanosti Duha Svetoga, i na jednom i zajedničkom nazivniku – Kristu Gospodinu“, rekao je

nadbiskup Barišić.

Riječki nadbiskup Devčić poručio je članovima Sinode da njezin plodonosan rad prije svega ovisi o njihovoj zauzetosti i hrabrosti u suočavanju s aktualnim problemima Crkve zagrebačke, jer se samo tako mogu iznjedrili rješenja primjerena sadašnjem i nadolazećem vremenu. „Sazivanjem Sinode u današnjim kriznim vremenima Zagrebačka nadbiskupija slijedi ustaljenu i isprobanu praksu Crkve koja od svojih početaka pa do naših dana uvijek poseže za sinodama i koncilima kao privilegiranim sredstvom za prevladavanje kriza koje se pojavljuju kao posljedica društvenih promjena ili unutarcrkvenih slabosti“. Članovima Sinode nadbiskup Devčić poželio je da im u središtu bude Krist, te da im ne ponestane mudrosti i sile Duha Svetoga ni za vrijeme sinodskih zasjedanja i rasprava ni kasnije, u provođenju donesenih zaključaka i smjernica.

U nastavku rada sudionicima Sinode obratio se tajnik Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije dr. Denis Barić te se osvrnuo na period između dvaju zasjedanja Sinode, a potom je Treće tematsko područje Sinode predstavio voditelj Povjerenstva toga područja mons. dr. Stjepan Kožul. Uz njega, Povjerenstvo čine preč. mr. Marko Kovač, preč. fra Branko Lipša, OFMCap., preč. Mario Migles i gđa Nikolina Bizečki.

Nakon prvog dijela sjednice, uslijedila je rasprava, odnosno interventi članova Sinode. Drugi dan trećega zasjedanja u subotu 1. travnja započeo je jutarnjim pohvalama i pozdravnom riječju đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića.

U Splitu svečano započeli Dani kršćanske kulture

Otvoren 1. salon suvremene sakralne likovnosti

Split, 1.4.2017. (IKA) - U palači Milesi u Splitu u subotu 1. travnja svečano su otvoreni 13. dani kršćanske kulture, a manifestaciju je otvorio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić koji je na otvaranju istaknuo: „Svima nam je potrebno višestruko obraćenje u duhu kršćanske kulture: prije svega moralno obraćenje, razlikovanje dobra i zla; religiozno obraćenje, od mržnje prema ljubavi; intelektualno, napuštanje laži i traženje istine. U bogatstvu različitih ponuda koje su nam organizatori ovogodišnje manifestacije darovali, pruža nam se mogućnost da uđemo u tu dinamiku obraćenja i da se još jasnije opredijelimo za kulturu života. Dakako, ulazak nam je slobodan – besplatan, ali nadam se ne i uzaludan. Stoga, između našega ulaska na razne ponuđene susrete i obnovljenog izlaska, neka se u svima nama dogodi svojevrсни prijelaz – sretna Pasha“.

Ravnatelj manifestacije dr. Miro Radalj istaknuo je kako je pred publikom bogat program koji uključuje mnoštvo zanimljivih sadržaja, a u kojem se kao novost programa ističe Salon suvremene sakralne likovnosti koji se prvi put odvija u sklopu manifestacije. Organiziranje bogatog programa manifestacije u Splitu, Dubrovniku i Šibeniku ne bi bilo moguće na ovaj način bez podrške institucija koje su se uključile u suorganiziranje i dale svoju potporu programu koji ove godine broji sedamdeset događaja u tri grada, te je ravnatelj Radalj i ovom prigodom zahvalio svima koji su to omogućili.

Među onima koji su podržali manifestaciju je i predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, čija je poruka pročitana na početku. Pročelnik Konzervatorskog odjela u Splitu dr. Radoslav Bužančić, izaslanik ministrice kulture dr. Nine Obuljen Koržinek, istaknuo je kako mu je osobito zadovoljstvo što se manifestacija razvija baš tu „u blizini salonitanskog bazena koji je izniknuo kršćansku kulturu na čijem se izvoru i danas nadahnjujemo“. Riječi podrške

uputio je i splitsko-dalmatinski župan Zlatko Ževrnja, upućujući na važnost te manifestacije u današnje vrijeme. Otvaranju je nazočio i predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik Zvonko Kusić koji je, ističući potporu manifestaciji, rekao kako HAZU u svojim temeljima ima očuvanje znanosti i kulture. Dodao je, također, kako organiziranje bogatog programa manifestacije Dani kršćanske kulture, u vremenu naizgled prevladavajuće kulture senzacionalizma i lakih sadržaja, ohrabruje i upućuje na postojanje žive kulture koja je na izgradnju sviju.

Po otvaranju manifestacije uslijedilo je otvaranje Salona suvremene sakralne likovnosti. Kako je istaknuto na otvaranju, u sklopu postojećeg dugogodišnjeg kulturnog projekta Dani kršćanske kulture iskazala se potreba za snažnijom, sadržajnijom i obuhvatnijom prezentacijom likovnog stvaralaštva i njegovih autora koji se u svom radu već godinama referiraju na pojam kršćanske sakralnosti. Kako bi osigurali upravo taj prostor susretišta sakralnih likovnih ideja i njihovih pojavnih oblika s idejom svetoga, prvi put u sklopu manifestacije Dani kršćanske kulture organiziran je natječajni izložbeni Salon suvremene sakralne likovnosti, s dvogodišnjim izlagačkim ritmom, a koji je u prvoj godini održavanja okupio 70 djela koji su rad pedesetak autora iz Hrvatske i inozemstva.

U sklopu Salona suvremene sakralne likovnosti dodjeljuje se Velika nagrada Salona, a ove godine prema izboru Umjetničkog vijeća Salona u sastavu dr. Branka Matulića, akademske kiparice Dijane Ive Sesartić i akademskog slikara Stjepana Ivaniševića odabrana su dva laureata: akademski kipar Kruno Bošnjak s radom „Mesija“ i akademski slikar Vladimir Meglić sa slikom „Abrahamovi posjetitelji“. U obrazloženju Umjetničkog vijeća koje je za dodjelu nagrade Megliću pročitala Sesartić piše: „Slika pod nazivom 'Abrahamovi posjetitelji' snažan je i impresivan prizor koji u svojoj likovnosti sažima cijelu starozavjetnu priču u kojoj Abraham postaje dio Božjeg plana prepuštajući se Božjoj milosti. Vladimir Meglić odabirom teme i vlastitim likovnim rukopisom artificira svoj savez s Bogom kao vječnim nadahnućem i širi ga dalje. Na taj način slika postaje saveznik svima nama vezujući nas uz vječne biblijske teme kao polazište za razmišljanje i razgovor s trojstvenim Bogom“. Obrazloženje dodjele nagrade akademskom kiparu Kruni Bošnjaku pročitao je Ivanišević, a u njemu među ostalim piše: „Skulptura Mesija... nastala na inspiraciji i sama pokreće spiralu nadahnuća i asocijacija o pomazaniku Božjemu. Uz nosita desna ruka gordo drži nevidljivu partituru iz koje se forte fortissimo ori...i čast!, i slava!, i moć!, u vijeke vjekova amen!, a lijeva nas ruka istovremeno prizemljuje, usporava, smiruje i piano pianissimo nam šapće glasom koji je nemoguće ne čuti kako nema ni časti, ni slave, a ponajmanje moći bez muke, bez nesebičnog davanja za druge, bez ljubavi. Kompozicija skulpture uskladila je prikaz dostojanstva veličanstvenog Mesije sa smirenošću i blagošću njegove ustrajne i nesebične nakane da nas u ljubavi privede sebi“.

Po uručenju Velike nagrade Salona izložbu je otvorio kustos izložbe dr. Branko Matulić koji je istaknuo kako svaki od sedamdeset izloženih radova predstavlja zdenac na koji su se naslonili umjetnici koji su ih stvarali, ali to su zdenci na koje se treba nasloniti i publika. Upravo o tome govori i uvodni tekst kataloga izložbe koji potpisuje dr. Matulić: „Stoga smo pozvani više nego ikada otvoriti se svjetlu, iznijeti na vidjelo naše radove, otvoriti se svijetu. Kad slijedimo taj poziv i naputak onda umjetnici preko svojih djela postaju svjetlost svijeta i sol zemlje. Salon suvremene sakralne likovnosti ima za cilj upravo to, djelovati u suvremenom svijetu i ponuditi mu vizualnu umjetnost koja proizlazi iz globalne kršćanske,

općekatoličke, slijedom toga europske i hrvatske religijske kulturne tradicije. Ali ne hermetički, samodostatno zatvoreno u vlastitom udivljenju, već propitujući i odgovarajući na izazove suvremenog društva koji nužno imaju refleksiju i na likovno stvaralaštvo“.

Svečano otvaranje manifestacije u glazbenom smislu upotpunio je sastav Chorus Cantores, a program je vodila Nevena Domazet.

Ovogodišnji program održava se od 1. do 11. travnja u organizaciji nakladne kuće Verbum, uz suorganizaciju programa s Dubrovačkom i Šibenskom biskupijom. Manifestacija se održava pod visokim pokroviteljstvom Predsjednice Republike Hrvatske, kao i pokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske, Splitsko-makarske nadbiskupije te županija i gradova u kojima se manifestacija održava, a u zajedničkom kreiranju programa sudjelovalo je i šesnaest institucija koje su svoj doprinos dale u suorganiziranju pojedinih programskih točaka koje uključuju tisuću sudionika programa.

Raznovrstan program Dana kršćanske kulture do 11. travnja uključuje niz zanimljivih i vrijednih događanja upućujući na bogatstvo kulture kršćanskoga nadahnuća, a dostupan je na: www.danikrscanskekulture.info

Ulaz na sve sadržaje programa je slobodan za posjetitelje.

Otvorene 26. svečanosti Pasijske baštine

Posebnost svečanosti otvorenja ovogodišnje manifestacije bio je glazbeni program „Romanse i pjesme svjetske duhovne glazbe“

Zagreb, 1.4.2017. (IKA) – Ovogodišnje, 26. svečanosti Pasijske baštine otvorene su u subotu 1. travnja u Muzeju Mimara u Zagrebu izložbom „Iz pasionskog fundusa Muzeja Mimara“. Pozdravljajući okupljene, predsjednik Udruge Pasijska baština mr. Jozo Čikeš istaknuo je kako je uporišna točka Pasijske baštine kroz svih ovih 26 godina bilo geslo „Muka kao nepresušno nadahnuće kulture“.

Muka, trud, napor jest stanje, konstanta svakog ljudskog življenja. Ono nije stanje savršenstva već ontološka, antropološka, kozmička realnost s kojom se susreće svaki pojedinac i rješava ga svatko na svoj način. Kršćanstvo rješenje nalazi u Isusu Kristu, žrtvovanom Sinu Božjem koji u svom otkupiteljskom činu smrti i uskrsnuća svakom ljudskom traganju daje pečat pobjede, koja je ugaoni kamen u gradnji zgrade europske, odnosno hrvatske kulture čija gradnja traje baš zato što je Muka i Uskrsnuće nepresušna energija, nadahnuće i izvor. Stoga Pasijska baština smatra svojom nacionalnom i kršćanskom obvezom kroz ove Svečanosti njegovati već poznato, svojim bienalnim međunarodnim simpozijima otkrivati zaboravljeno i nepoznato, a svojim trienalnim natječajima iz glazbe, likovnosti i književnosti poticati novo pasionsko stvaralaštvo, rekao je mr. Čikeš te izrazio nadu da će ta nastojanja biti prepoznata i u programima ovogodišnjih Svečanosti.

Ravnateljica Muzeja Mimara mr. Lada Ratković Bukovčan rekla je da je posebice raduje da se ove godina kada Muzej Mimara proslavlja 30. obljetnicu djelovanja Svečanosti otvaraju izložbom s djelima iz pasionskog fundusa Muzeja. „Izložba je plod suradnje s Udrugom koja nam je tijekom 26 godina djelovanja podarila prave niske biserja pučkih pobožnosti, književnosti, glazbe. Prepoznavši u njenom djelovanju istinsku predanost bezvremenskim vrijednostima ljudske kreativnosti ponesene vječnom spoznajom Kristove patnje, muke i oprosta, Muzej je uvijek iznova otvarao svoja vrata bogatom programu dana Pasijske baštine“, rekla je Ratković Bukovčan. Osvrćući se na samu izložbu, istaknula

je kako je riječ o 36 odabranih djela koja svjedoče „svu snagu istinske vjere, te tvore još jednu u nizu izložbi isključive kakvoće koja je obilježila suradnju Muzeja i Udruge Pasijska baština“.

Izaslanica predsjednika Vlade Republike Hrvatske ministrica kulture dr. Nina Koržinek Obuljen čestitala je organizatorima na priređivanju manifestacije te zahvalila svima koji su dali doprinos programu. Istaknula je kako su „doživljaji o temi muke i stradanja čije je sadržajno bogatstvo osobito prisutno u pučkom pasijskom repertoaru, ishodište nastanku brojnih književnih, pjesničkih, glazbenih i likovnih ostvarenja o čemu svjedoči 26 godina ove manifestacije“.

Zamjenica zagrebačkoga gradonačelnika Vesna Kusin rekla je kako izložba „Iz pasionskog fundusa Muzeja Mimara“ kojom se otvaraju korizmene svečanosti Pasijske batine ujedno obilježava tridesetu obljetnicu Mimarine smrti. Stoga je zahvalila udruzi Pasijska baština i njezinom predsjedniku mr. Čikešu na ovom izložbenom poticaju „koji upućuje na neiscrpne tematske mogućnosti prikazivanja obimne Mimarine kolekcije, skriveno blago koje se na taj način može postupno otkrivati javnosti“. Osvrćući se na različite prikaze rassetoga Krista, Kusin je rekla „možda je to poticaj da se i mi ponovno preispitamo o tom odnosu nas samih prema Kristu, da relativiziramo naše patnje u odnosu na Njegove, i da možda shvatimo da je to ipak put do obećanog izbavljenja koje nam je naviješteno Kristovim uskrsnućem“.

U toj prigodi Vesna Kusin uručila je nagrade profesorima s Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu Franu Đuroviću za djelo „Stala plačuć tužna mati“ i Zoranu Novačiću za djelo „Stigme sv. Franje Asiškoga“. Uručila je i godišnju nagradu „Ljubo Stipišić Delmata“ prof. dr. Stjepanu Pepeljnjaku za naročit doprinos svojim cjelokupnim istraživačkim, pisanim, skladateljskim, pedagoškim i organizacijskim djelovanjem u afirmaciji i njegovanju pasionskih sadržaja.

Posebnost svečanosti otvorenja ovogodišnje manifestacije bio je glazbeni program „Romanse i pjesme svjetske duhovne glazbe“. Nastupio je solist Marinskog teatra Alexei Tanovitski, bas u pratnji Ivane Marije Tanovitski, violina i Elizabete Adžage, klavir. Po završetku programa u kraćoj izjavi za Informativnu katoličku agenciju Alexei Tanovitski izrazio je radost zbog poziva i ponovnog dolaska u Zagreb. Istaknuo je kako je sakralna glazba nešto što nije proračunato poput matematike, već proizlazi iz srca i povezuje ljude bez obzira na nacionalnost.

Završilo Treće zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 1.4.2017. (IKA) - „U Crkvi svatko izvršava svoj dio, zaređeni službenici, posvećene osobe i vjernici laici“, završne su riječi zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića iz obraćanja na završetku Trećeg zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije koje je održano u petak 31. ožujka i subotu 1. travnja u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu.

Drugoga dana zasjedanja, članovi Sinode izlagali su svoje intervjue o temi Trećeg zasjedanja „Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja“, a što uključuje šest podtema: ustroj Nadbiskupije, župa, obitelj, zaređeni službenici, posvećeni život i vjernici laici. Zatim je održano glasovanje o prijedlozima (propozicijama) drugog tematskog područja „Crkva zagrebačka u slavljenju Kristova otajstva“. Na temelju 142 intervjua članova Sinode s Drugoga zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, održanog

24. i 25. veljače, Povjerenstvo za drugo tematsko područje pripremlilo je 56 prijedloga koja se tiču pitanja vezanih uz nedjeljnu euharistiju, sakramente, blagoslovine i pučke pobožnosti, sprovode, liturgijske službe te liturgijsku glazbu i arhitekturu.

O 56 prijedloga glasovalo je 188 članova Sinode. Članovi Sinode o svakom prijedlogu imali su mogućnost glasovati na način da na prigodnom obrascu zabilježe jednu od tri opcije: odobravam, ne odobravam, odobravam s pridržajem.

Članovi Sinode većinom su glasova prihvatili s odobravanjem 56 prijedloga. O rezultatima glasovanja sinodsku skupštinu izvijestio je predsjednik komisije za provedbu glasovanja preč. Vjekoslav Meštrić. Izglasani prijedlozi predani su zagrebačkom nadbiskupu koji ima zadatak pripremiti završni Dokument Sinode, tj. Izjave i odluke Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Nakon glasovanja članovi Sinode su nastavili s izlaganjem svojih intervenata o temi trećeg zasjedanja „Crkva zagrebačka u zajedništvu svoga poziva i poslanja“. Zasjedanje je završeno zajedničkom molitvom i blagoslovom. Sljedeće, Četvrto zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije održat će se u petak 6. i subotu 7. listopada o temi „Crkva zagrebačka u hrvatskome društvu“, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Korizmeni susret biskupa Škvorčevića s vodstvom Caritas Požeške biskupije

Požega, 1.4.2017. (IKA) - U požeškom Biskupskom domu biskup Antun Škvorčević održao je 1. travnja sastanak s vodstvom Caritas Požeške biskupije, na kojem je sudjelovao Nikola Legac, v. d. ravnatelja, Ksenija Mikulčić, tajnica i Ivica Grgić, član Upravnog vijeća i jedan od najaktivnijih volontera u Caritasovoj središnjici. Razgovaralo se o ostvarivanju korizmene inicijative biskupa Škvorčevića da svaki župnik dostavi Biskupskom ordinarijatu popis osoba iz svoje župe koje su u najtežem socijalnom stanju kako bi im se u sklopu biskupijskih materijalnih mogućnosti nastojalo pomoći da im Uskrs bude radosniji. Istaknuo je kako je važno tijekom ovogodišnje korizme u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, dok na katehezama četvrtkom upoznajemo misu u njezinu dubokom značenju vjere, istovremeno u ovo vrijeme obraćenja i pokore snažnije usmjerimo svoj samilosni pogled prema ljudima oko nas, te prepoznamo one koji su u različitim nevoljama. Dogovoren je način na koji će Caritas zajedno s volonterima iz pojedinih župnih pastoralnih vijeća na temelju pristiglih dopisa organizirati pomoć.

Glavnu pozornost posvetili su Caritasovim projektima koji su ostvarivani prošle godine i u tijeku su ove godine. Među njima je 130 stipendija Zaklade za siromašne učenike i studente pri Caritasu Požeške biskupije, pomoć siromašnim učenicima, napose iz obitelji s brojnom djecom od prihoda korizmene akcije „Djeca djeci“ za kupnju udžbenika siromašnoj školskoj djeci, te akcija „Razmijeni i daruj“ kojom su mnogi učenici dobili školske knjige, a akcijom „Stari papir za nove knjige“ još je dobiven određeni novčani iznos kojim su nabavljene knjige za siromašne učenike. Pored toga Caritas redovito pruža potporu Udruzi „MI“ roditelja s djecom u razvojnim poteškoćama. Caritasova kuhinja svakodnevno raznosi sedamdesetak obroka siromašnim ili bolesnim požeškim građanima, dok akcijom „Kruh naš svagdanji“ osigurava dnevno kruh i mlijeko za tridesetak obitelji. Akcijom „Žetva“ prikupljena je određena količina žita koja je pretvorena u brašno i podijeljena potrebnima. Pod nazivom „Interventna pomoć“ Caritas je pružio novčanu pomoć socijalno ugroženim obiteljima u

plaćanju režijskih dugova, obnovi kuća i drugim potrebama. Akcijom „Iskra ljubavi za toplinu doma“ osigurana su ogrjevna drva brojnim siromašnim obiteljima. Prigodom hodočašća u Voćin za Veliku Gospu više stotina obitelji s brojnom djecom primilo je novčanu pomoć pred početak nove školske godine. Pored toga podijeljena im je značajna količina jabuka i mandarina te preko dvadeset tisuća jednodnevnih pilića iz Valionice pilića Fabić u Kotoribi.

Veliko je značenje akcije „Caritasov Samaritanac“ u koju su uključene četiri gerontodomaćice koje u Požegi i okolici pomažu starijim osobama i osobama s invaliditetom koje žive same, a nisu više u stanju obaviti osnovne, svakodnevne radnje u svom domu. Biskupijski Caritas je putem natječaja dodijelio određenom broju župnih caritasa novčana sredstva za njihove projekte kako bi osnažili i potaknuli njihovo djelovanje u pomaganju socijalno ugroženih pojedinaca i obitelji. Akcijom „Bolnički kreveti“ Caritas pomaže obiteljima s bolesnim članovima donacijama manjih ortopedskih pomagala i posudbom bolničkih kreveta. Akcijom „Stradalima u nevremenu“ Caritas je pomogao vanjsko i nutarnje uređenje određenog broja oštećenih kuća. Tu je i djelovanje „Centra za život i obitelj“ pri Caritasu, koji nastoji preventivno i na druge načine pomagati obitelji u različitim poteškoćama, s osobitim naglaskom na obitelji čija djeca pohađaju katoličke škole.

Biskup Škvorčević zahvalio je Goranu Lukiću, prijašnjem ravnatelju Caritasa Požeške biskupije, i njegovim suradnicima za sve navedeno što su nastojali ostvarivati, te je pružio punu potporu sadašnjem vodstvu Caritasa u njegovu daljnjem radu na navedenim projektima. Budući da Caritas Požeške biskupije djeluje u neprikladnom, skućenom prostoru, biskup je istaknuo da će biskupija nastojati tražiti mogućnost boljih uvjeta za njegov dragocjeni rad u prilog osoba u nevolji. No, upozorio je na važnost suradnje Caritasa s karitativnim skupinama župnih pastoralnih vijeća kako bi im se pomoglo da mogu ostvarivati svoju zadaću.

Veliki put križa grada Hvara

Hvar, 1.4.2017. (IKA) - U Hvaru je u subotu 1. travnja održan obred velikog „Put križa grada Hvara“ koji je već postao tradicionalan, a idejni mu je začetnik hvarski biskup Slobodan Štambuk. Put križa kreće iz katedrale, te prolazeći kroz staru gradsku jezgru i posjećujući crkvu Sv. Duha i samostan benediktinki, dolazi do Parka ispod gradske Tvrđave i završava na brijegu desno od Tvrđave kod crkve, zvane Kruvenica. Svake godine sve veći broj vjernika sudjeluje u obredu križnog puta, a kao nositelji križa sudjeluju pripadnici svih društvenih slojeva, zanimanja i uzrasta. Prema programu nošenja križa koji je pripremio biskup Štambuk, ove godine križ su iz katedrale na Trg sv. Stjepana iznijeli bratimi Sv. Križa, a zatim je prvi ponio križ hvarski biskup, a nakon njega župnik don Mili Plenković. Nakon njih nositelji križa bili su predstavnici gradske vlasti i stranaka, fra Joakim Gregov i župljani Milne, majke krizmanika i prvopričesnika, medicinsko osoblje, liječnici, medicinske sestre i apotekarice, ovogodišnji krizmanici, učitelji i profesori Osnovne i Srednje škole, djeca do osmog razreda, radnici i zemljoradnici, vatrogasci, očevi krizmanika i prvopričesnika, župljani Brusja i Veloga Grablja, ovogodišnje krizmanice, te djelatnici Policijske postaje. Nakon završenog obreda križ su natrag u katedralu nosili bratimi Sv. Nikole, koji su kao i bratimi Sv. Križa za vrijeme obreda križnog puta djelovali kao redari.

Obiteljski dan Šibenske biskupije

Središnji događaj bilo je misno slavlje koje je predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Okrunjen je kameni kip Gospe od okova, a obitelji su svjedočile o obiteljskom životu Šibenik, 1.4.2017. (IKA) - Obiteljski dan Šibenske biskupije o temi "Očinstvo i majčinstvo dva lica roditeljskog poslanja" održan je u subotu 1. travnja u marijanskom svetištu Šibenske biskupije Vrpolju. Središnji događaj bilo je misno slavlje koje je predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Okrunjen je kameni kip Gospe od okova, a obitelji su svjedočile o obiteljskom životu.

Susret u Vrpolju započelo je izlaganjem "Kakav roditelj želiš biti" psihoterapeutkinje prof. Maje Jakšić suradnice Obiteljskog savjetovališta Splitsko-makarske nadbiskupije. „Izazovi pred današnjim obiteljima su brojni, puno očekujemo od sebe i od djece, njih smo uime 'naprednog odgoja' uzdigli na neprimjeren pijedestal da sve moraju imati i tako neke vlastite potrebe 'krpamo' preko djeteta i njegova života", istaknula je prof. Jakšić. A da bismo pomogli vlastitoj djeci, prvo trebamo pomoći sebi i imati na umu da nas naše dijete stalno promatra i jedino uči život promatrajući nas i naše postupke, najmanje iz riječi koje im upućujemo. Roditelji, međutim, to nerijetko gube iz vida u strci svakodnevnog života opterećenog s previše obveza i teškoća, pa ne mare uvijek za vlastito ponašanje i primjer koji pokazuju, naglasci su iz predavanja prof. Jakšić.

Nakon predavanja, za vrijeme kojeg su se o djeci brinuli animatori i odgojiteljice iz dječjeg vrtića "Blažena Hozana" uslijedilo je pokorničko bogoslužje koje je predvodio generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić. Brojni vjernici su se ispovjedili kako bi mogli dolično ući u misno slavlje koje je predvodio biskup Rogić. Uz njega koncelebrirao je i umirovljeni biskup Ante Ivas, župnik i upravitelj svetišta u Vrpolju don Ante Omazić, biskupijski povjerenik za pastoral braka i obitelji don Roko Glasnović, te ostali svećenici.

„Progovorila nam je Božja Riječ koja nebesku Majku Mariju štuje kao suotkupiteljicu pod križem Kristovim i časti kao Majku pomirenja. Braćo i sestre, možemo li u Mariji prepoznati i poziv za današnje očeve i majke, za naše obitelji: predanje u ruke Božje, traženje Božje volje u našem životu. Onu Marijinu vjernost i neuništivu nadu kojom je ispunila Božji plan spasenja. Kršćanska obitelji pozvana si Božjom riječju biti novi stvor u Isusu Kristu, kako to napisa Pavao Korinćanima. Kristovi smo dakle poslanici, piše Pavao. Tko je više od kršćanskih očeva i majki, od obitelji, pozvan u današnjem svijetu pokazivati i dokazivati vrijednost i ljepotu života, ljubav i radost koja ispunja čovjeka i čini ga ostvarenim?!“, poručio je u homiliji biskup Rogić.

Istaknuo je kako je u svijetu i vremenu u kojem živimo puno iskrivljenih slika ljubavi i sreće, pogaženih vrednota, zamki koje od čovjeka žele učiniti nečovjeka, roba, robota ili brojku i oduzeti mu od Boga darovano dostojanstvo. „Samoljublje i sebičnost, vlastita korist, interes proglašavaju se normom ponašanja. Ne trebaš misliti na druge, misli najprije na sebe! Ti vrijediš, to zaslužuješ, drugi pored tebe nije važan, tek ako ti za nešto treba. Tim napastima izložena je obitelj danas. Tolike pošasti vrebaju da razore obitelj. Zgraža nas statistika rastava, razorenih obitelji, abortusi i uopće klima ne prihvaćanja života novog bića, djeteta. Nazivaju to i bijelom kugom današnjice. Dodajmo tome neslogu, razmirice oko sporednih stvari, pa teškoće odgoja djece za prve vrijednosti. Sve to čini kršćansku obitelj posljednjom crtom obrane dostojanstva i istinske slobode čovjeka“, rekao je šibenski biskup.

Poručio je kako je obitelj najsavršenija slika Božje dobrote i

ljubavi. Istaknuo je kako se Presveto Trojstvo oslikava u obitelji. Obiteljima je preporučio da im molitva daje snagu da se izdrži dan, nevolje i svaka kušnja. Sakramentalni život, povezanost s Bogom u redovitoj ispovijedi i pričesti, redovitoj nedjeljnoj misi, bili su put obiteljskog života u prošlim generacijama. Iz toga su rasli: sloga, zajedništvo, nesebičnost i požrtvornost jedan za drugoga. U obitelji se uči pobijediti sebičnost, misliti na drugoga i živjeti za drugoga. U obitelji se uči radost i ljepota života. Što nas priječi da i danas tako živimo, ojačani sakramentalnim milostima, obiteljskom molitvom, revnijim svjedočenjem svoje vjere? Vratimo se molitvi, vratimo se istinskim vrednotama i otvorenosti životu. Taj izbor imamo i to možemo učiniti usprkos svim kušnjama. Oče, majko, ne boj se moliti pred svojom djecom i sa svojom djecom. Nedjeljna misa i dan Gospodnji posvećuje i blagoslivlja sav tvoj život, rad i odnose", zaključio je biskup Rogić.

Nakon misnog slavlja i ručka koji je za sve sudionike Obiteljskog dana priredila obitelj Marice i Vice Šuperbe, odnosno restoran Torcida, uslijedila je molitva krunice pred kipom Gospe od okova koji je u vrpoljačkom svetištu postavljen inicijativom umirovljenog biskupa Ivasa u prosincu protekle godine. Krunicu je predvodio župnik Skradina don Gabrijel Jagarinc. Uslijedilo je krunjenje Gospinog kipa. Krunu koju je od srebra izradio poznati šibenski zlatar Lazar Čivljak, primijela je obitelj Hrvojke i Nene Bralića koja ima osmero djece. Gospu je okrunio autor kipa akademski kipar Tomislav Šalov. Tom prigodom okupljenim vjernicima obratio se umirovljeni biskup Ivas.

„Marijina majčinska prisutnost i pomoć, koju je naš narod iskusio bezbroj puta u svojoj tegobnoj povijesti, potiče nas i danas na zahvalnost Bogu za dar Marije koja nas uvijek zagovara kod Sina svoga Isusa, majčinskom nas ljubavlju potiče, upravlja i vodi na putu vjere, nade i ljubavi", rekao je biskup Ivas. „Zahvaljujemo i danas za sva naša okupljanja oko Gospe, ovdje u Vrpolju, od davnina, koja nikad nisu prestala i koja, vjerujemo, neće posustati ni u buduće. Jer Gospa nas ujedinjuje, kao i prve Isusove učenike, u pravoj vjeri i molitvi. Gospa nas hrabri i uči nas, kao majka svoju djecu, kako živjeti po Božjoj volji i Božjim zakonima, da bi po Sinu njezinu Spasitelju našem 'imali život u izobilju'", poručio je biskup Ivas.

Rekao je kako naše vrijeme, kao ni jedno do sada upinje se svim silama Bogu reći ne i tako obezvrijediti, „staviti u okove", okovati u sebi i svijetu gotovo sve one darove i vrline, onu izvornu „sliku Božju" kojom je Bog obdario čovjeka. Sve Božje u čovjeku je ne samo stavljeno u sumnju, nego se odbacuje i ruši. I to u ime slobode, u kojoj više nema ni muško ni žensko, ni ljubavi ni zajedništva, ni braka ni rađanja, ni majčinstva ni očinstva. Umjesto života propagira se i širi „kultura smrti" začelih, nerođenih, starih i nemoćnih. Sloboda bez Boga postaje „đavolska sloboda". Na tržnicama svijeta prodaje se čovjek i njegovo dostojanstvo za badava. Nudi se nasilno i našim obiteljima, djeci i mladima, u medijima, u školskim programima. I sve to kao napredno, kao budućnost. Smrt kao budućnost?! Nikada se obitelj nije nalazila u tolikom i takvim stravičnim iskušenjima i mukama, i ovih smo se dana susreli sa stravičnim događajem u našoj sredini, rekao je biskup Ivas.

„Trebamo Gospu, Majku, vjernicu, zagovornicu, trebamo Gospu od okova, Gospu od Vrpolja, Gospu naših obitelji, našega naroda. Trebamo danas krvavo, nasušno. Želimo da ovo mjesto, ovo svetište, kao i dosad, i više nego dosad, bude mjesto molitve, vapaja Gospi našoj majci, da Bog naš narod a posebno naše obitelji, supružnike, naše očeve i majke, djecu i mlade, oslobodi strašnih okova 'bukaglja', koji nam prijete okovati nas i naš narod 'okovima smrti'",

rekao je biskup Ivas. „Pred izazovima budućnosti našega naroda i Crkve osjećamo se odgovornima: za navještaj kršćanske vjere u svakoj prilici, za poticanje i izgradnju hrvatskoga društva na kršćanskim temeljima i vrednotama. Za cjelovit odgoj i obrazovanje u školama. Za brigu o uređenju odnosa u obitelji i društvu, politici i ekonomiji naše države, da budu u skladu s etičkim načelima te naravnim, moralnim i objavljenim Božjim zakonima. Osjećamo se odgovornima za promicanje i obranu života od začeca do smrti, bez obzira na političke i ideološke prilike... Bez straha od napada koji medijski bučno i nasilno propagiraju 'kulturu smrti'. Osjećamo se odgovorni ostati na strani istine o čovjeku i njegovu dostojanstvu, te istine o braku kao zajednici muškarca i žene. Osjećamo se odgovorni za odgoj mladih naraštaja u duhu kršćanske uljudbe kojom se naš narod u prošlosti ponosio i koja ga je vodila u najtežim vremenima njegova postojanja. U zahvalnosti ljudima i Bogu, u služenju istini i dobru, možemo se s Božjom pomoću nadati blagoslovljenoj budućnosti", zaključio je biskup Ivas.

Nakon krunjenja Gospe uslijedila su svjedočanstva očeva o obiteljskom i bračnom životu. Predstavljena je i obiteljska zajednica iz Vodica. Obiteljski dan završio je molitvom za obitelj i blagoslovom biskupa Rogića.

U Dubrovniku otvoreni Dani kršćanske kulture

Dubrovnik, 1.4.2017. (IKA) - Desetodnevna manifestacija Dani kršćanske kulture u Dubrovniku otvorena je u subotu 1. travnja u dubrovačkoj katedrali veličanstvenim koncertom dvaju zborova. Dane je otvorio dubrovački biskup Mate Uzinić koji je istaknuo kako je narav kršćanske kulture da povezuje, a ne dijeli. Rekao je kako se na programu manifestacije u Dubrovniku nalaze i kulturni i duhovni sadržaji koji povezuju, te nabrojao i druge različite načine povezivanja ove manifestacije. „Dani kršćanske kulture u Dubrovniku povezuju nas sa Splitom i Šibenikom, u kojima se također manifestacija odvija, povezuju nas putem večerašnjih gostiju sa Zagrebom i Đakovom, povezuju nas i međusobno, povezuju nas s našom prošlošću i svjetskom poviješću jer ćemo se susretati s djelima koja nadilaze naš prostor i vrijeme, povezuju nas i s drugim braćom kršćanima kroz događaj u pravoslavnoj crkvi, a kroz duhovnu obnovu nas povezuju s Bogom", rekao je biskup. Pročelnik Vijeća za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije dr. Joško Mikuš podsjetio je kako se ta manifestacija održava dvanaesti put u Dubrovniku, a ovo je drugi put da je suorganizira to biskupijsko vijeće.

Prvi je nastupio Katedralni zbor iz Đakova koji je izveo koncert „Pogledaj, Gospode" pod dirigentskom palicom mo Ivana Andrića, a potom je nastupio mješoviti pjevački zbor „Capella Odak" kojim je dirigirala Jasenka Ostojić. „Capella Odak" izvela je djela Krste Odaka, po kojem nosi ime, zatim djela G. Faurea, S. Rchmaninova, A. Pärta, A. Lottija, M. Duruflea, T. Uhljaka, V. Sunka, A. Schnittke i F. X. Biebla. Solisti su bili Anamarija Žugić, alt, Fabijan Komljenović, bas, Marta Brkljačić, sopran, Irena Ivanišević Komunjer, sopran, a za orguljama u pojedinim skladbama bio je Filip Horvat.

Riječi zahvalnosti svima na kraju je uputio katedralni župnik i generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Stanko Lasić.

3. planinarski križni put vjernika Hvarske biskupije na Visu

Zahvalno misno slavlje za sudionike u crkvi Sv. Nikole na Musteru, koju su već u 12. stoljeću podignuli biševski benediktinci s utvrđenim samostanom, predvodio je dekan Viškoga dekanata komiški župnik Ivica Huljev. Potaknuo je hodočasnike da unesu Kristovo svjetlo u vlastite živote, ali i ondje gdje misle da za njega nema mjesta, a sve u duhu ovogodišnjega gesla "Ne proklinji tmine, budi svjetlo"

Komiža, 1.4.2017. (IKA) – Misnim slavljem u crkvi Sv. Nikole na Musteru, brijegu iznad komiške uvale na otoku Visu, u subotu 1. travnja, završen je 3. planinarski križni put vjernika Hvarske biskupije.

U korizmenoj pobožnosti sudjelovalo je oko 500 hodočasnika, od kojih gotovo 400 s Brača i Hvara uz domaće vjernike. U zahtjevnoj hodočasničkoj ruti od Visa do Komiže preko Veloga Sela i Podšpilja mladi su prešli put u dužini od 19 do 20 km, zaustavljajući se kod značajnijih crkva.

Planinarski križni put započeo je u franjevačkoj crkvi Sv. Jeronima na viškomu poluotoku Prirovu, a završio je u crkvi koju su vjerojatno već u 12. stoljeću podignuli biševski benediktinci s utvrđenim samostanom. Ta je crkva župna i grobišna te prva crkva – utvrda – u Dalmaciji.

Predvođeni zahvalno misno slavlje, dekan Viškoga dekanata Ivica Huljev primijetio je kako planinarski križni put potvrđuje želju vjernika da slijede Isusa Krista u vlastitome životu. Odlučili smo kojim putem želimo ići. Želimo poći putem Krista. Neka Krist koji je svjetlo razbije svaki naš mrak. Neka Krist razbije naše unutarnje mrakove, ono što nismo uspjeli rasvijetliti u vlastitome životu, ali i životu naših bližnjih, poručio je, između ostaloga, viški dekan u ispunjenoj crkvi Sv. Nikole biskupa u kojoj su brojni mladi molitvom i pjesmom zaključili ovogodišnju korizmenu pobožnost.

Predvoditelj slavlja poručio je da geslo ovogodišnjega planinarskoga križnoga puta "Ne proklinji tmine, budi svjetlo!" izvire iz samoga evanđelja. Išli smo za Kristom, to određuje cijelo naše biće. Možda je ovaj hod poticaj da još jače krenemo za Kristom, primijetio je komiški župnik. Ustvrdio je da je to bilo i geslo istaknutoga sociologa religije laika prof. Željka Mardešića iz Komiže koji je, kako je rekao, "cijelim svojim životom svjedočio evanđelje".

Pojasnio je da Krist koji je ranjen za nas uvijek svjedoči i potiče kako bismo prepoznali da je suludo ranjavati druge. "Život u kojemu ranjavamo druge umanjuje svjetlo u našem životu. Svjedočenje mnogih ljudi potvrđuje nam kako i malo svjetla može razbiti i najveću tamu. Zato unesimo Kristovo svjetlo u vlastite živote, ali i ondje gdje mislimo da za njega nema mjesta", poručio je, uz ostalo, vlč. Huljev.

Okupljeni Božji puk zaključio je planinarski križni put na otoku Visu himnom "Samo tvoja ljubav, Bože".

Pjevanje je predvodio vokalno-instrumentalni sastav mladih iz Slavonskoga Broda koji je pjesmom animirao cjelodnevni hod sudionika po otoku. Organizatori su ujedno najavili novi planinarski križni put koji bi sljedeće godine trebao biti održan na otoku Hvaru.

Riječki planinarski križni put

Rijeka, 1.4.2017. (IKA) - Više stotina vjernika sudjelovalo je na 13. riječkom planinarskom križnom putu koji se održao u subotu 1. travnja u organizaciji Akademskoga katoličkog društva „Jeronim“, Zdruga katoličkih skauta Riječke nadbiskupije i Povjerenstva za mlade.

Prvi puta prva postaja križnoga puta bila je u katedrali Sv. Vida u vidu skazanja: „Javno suđenje Isusu Kristu“, koje je pripremio Riječki evangelizacijski tim. Nakon skazanja, riječki nadbiskup Ivan Devčić prvi je uzeo križ i poveo vjernike putem kojim su hodale generacije starih Riječana: riječkom Kalvarijom, preko Svete Katarine i Veloga vrha do crkve Majke Božje Karmelske na Donjoj Drenovi u kojoj je predvodio svečano misno slavlje u zajedništvu s mnogobrojnim svećenicima. Kratki odmor bio je na Pulcu kod kapele Sv. Katarine, gdje su hodočasnike tradicionalno dočekali župljani župe sv. Luke s okrepom i osvježanjem. Nakon kratkoga pokorničkog nagovora, koji je pripremio povjerenik za mlade Riječke nadbiskupije vlč. Marko Šarić, hodočasnici su put nastavili u tišini, a do Velog vrha svećenici koji su sudjelovali na hodočašću stavili su se na raspolaganje mnogobrojnim vjernicima za sakrament ispovijedi.

Križni put tradicionalno je zaključen misnim slavljem tijekom kojega je nadbiskup u propovijedi kazao kako smo pozvani u vremenu korizme jačati vjeru. „Vjerujem, Gospodine. Pomozi mojoj nevjeri!“ - riječi su koje bismo svi trebali govoriti. Osim toga, za Uskrs se trebamo pripravljeti na način da se borimo protiv svega što nas udaljava od Gospodina, poručio je nadbiskup.

Osvrćući se na ovogodišnji Riječki planinarski križni put, zahvalio je organizatorima, ali i svim hodočasnici kazavši kako je svaki sudionik važan. Kad smo zajedno obogaćujemo jedni druge, hrabrimo i rastemo u vjeri. Bio je ovo prekrasan križni put koji smo, unatoč usponu te strmom silasku s Velog vrha na Donju Drenovu prošli radosni i zahvalni Bogu na ljubavi, ali i radosti svih onih koji nas svake godine dočekuju i okrepljuju. Ne dopustite da vam itko ukrade ovo sveto vrijeme pripreme za Uskrs, rekao je nadbiskup Devčić.

Zahvalnu riječ nadbiskupu, svećenicima, bogoslovima s rektorom vlč. dr. Marijem Tomljanovićem i vicerektorom vlč. Markom Stipetićem, trsatskim novacima s magistrom fra Tomislavom Faletarom, uputila je ispred organizatora v. d. predsjednica AKD-a „Jeronim“ Kristina Pilipović. Zahvalnost je iskazala i župnicima župe sv. Luke mons. Nikoli Imbrišaku i župe Majke Božje Karmelske vlč. Nikici Juriću koji su sa svojim župljanima i ove godine pripremili okrepu za mnogobrojne sudionike hodočašća, te vlč. Šariću na duhovnom nagovoru na Pulcu. Za uspješnost i prekrasnu sliku zajedništva mjesne Crkve zaslužne su i sve molitvene zajednice, udruge, redovničke zajednice, te svi vjernici koji su se i ove godine aktivno uključili na Riječkom planinarskom križnom putu na čemu im zahvaljujemo, rekla je Pilipović. U nastavku je zahvalila VIS-u „Osmijeh“ iz župe Gospe Lurdske koji su glazbeno animirali misno slavlje, te Zboru mladih Riječke nadbiskupije i riječkim bogoslovima koji su predvodili pjevanje tijekom križnoga puta. U ovogodišnje hodočašće uključio se i Organizacijski odbor velike duhovne obnove grada Rijeke „Rijeka milosti u luci zajedništva“, rekla je Pilipović te najavila kako će se ista održati od 9. do 11. lipnja 2017. Na kraju je pozvala sve da se odazovu i sudjeluju na 14. riječkom planinarskom križnom putu koji će se iduće godine održati tradicionalno osam dana prije Cvjetnice.

Koncert Hrvatskoga katoličkog radija u sklopu manifestacije „Dani kršćanske kulture“ u Splitu

Koncert su održali Zbor Mihovil i gošće sestre Husar

Split, 1.4.2017. (IKA) - Velika dvorana Nadbiskupijskog sjemeništa bila je pretijesna za sve koji su u subotu 1. travnja željeli poslušati koncert Hrvatskoga katoličkog radija održan u sklopu manifestacije „Dani kršćanske kulture“. Glazbeni program upotpunili su Zbor Mihovil iz splitske župe sv. Mihovila s Kamena te Ivana Husar Mlinac i Marija Husar Rimac. Program je vodio urednik Glazbenog programa Hrvatskoga katoličkog radija (HKR) Slavko Nedić uz Hrvatsko nadzemlje.

Program koncerta organizirao je HKR u suradnji s Uredom za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije čiji je predstojnik don Mihael Prović tom prigodom istaknuo kako je koncert zaključni dio programa koji je uključivao i glazbene radionice mladih splitskih sastava sa sestrama Husar. Ravnatelj HKR-a Zvonimir Ancić istaknuo je kako je koncert HKR-a postao tradicionalan, jer se u programu manifestacije održava od 2007. godine, a omogućuje susret sa splitskom publikom.

I u ovoj koncertnoj večeri publika je mogla uživati u suvremenoj kršćanskoj glazbi, gospelu i drugim izvedbama Zbora Mihovil koji vodi Mate Pocrnjić, kao i u nastupu sestara Husar koje su podijelile svoje iskustvo vezanosti uz duhovnu glazbu. Naime, nakon što su prilično mlade postigle mnoge uspjehe i nagrade kao pjevačice grupe Divas, ali i samostalno, u jednom trenutku su osjetile potrebu za ispunjenijim življenjem. Rezultat toga je nutarnji obrat i posvećivanje duhovnoj glazbi u većoj mjeri. Marija Husar Rimac postala je umjetnička ravnateljica Bonofesta, festivala suvremene kršćanske glazbe koji se održava u Vukovaru, a Ivana Husar Mlinac posvetila se pisanju tekstova i skladanju suvremenih kršćanskih skladbi od čega je šest autorskih skladbi izvedeno i na splitskom koncertu.

Križni put mladih Stazom sv. Šimuna

U pobožnosti sudjelovalo oko 150 mladih iz svih dijelova Porečke i Pulske biskupije

Gračičće, 2.4.2017. (IKA) - Biskupijski križni put mladih Stazom sv. Šimuna održan je u subotu 1. travnja u Gračičću u organizaciji dijecezanskog Vijeća za duhovna zvanja, ministrante i pastoral mladih Porečke i Pulske biskupije. Oko 150 mladih iz svih dijelova biskupije okupilo se u Gračičću kako bi hodom kroz pitomi krajolik središnje Istre, u zajedništvu, molitvi, pjesmi i druženju proveli jedan drukčiji, ali posvema ispunjući dan. Križni put Stazom sv. Šimuna održava se neprekidno od 2000. godine. Iz Pule je ove godine organiziran autobus za odlazak u Gračičće. Dužina staze je 11,5 kilometara koje se moleći pobožnost Križnoga puta prijeđe za otprilike nešto više od četiri sata.

Okupljanje je bilo kod nedavno obnovljene župne crkve Sv. Vida gdje je mladima dobrodošlicu izrazio župnik Maksimilijan Ferlin. U ime dijecezanskog Vijeća za duhovna zvanja, ministrante i pastoral mladih pozdrav je izrekao pročelnik Rikard Lekaj koji je potom predvodio pobožnost križnoga puta. U nošenju križa izmjenjivali su se mladi iz raznih dijelova biskupije.

Staza križnoga puta prolazi kroz netaknutu prirodu središnje Istre, a započinje uz crkvicu Sv. Šimuna iz 14. stoljeća. U cijelosti prolazi područjem koje je početkom sedamdesetih godina proglašeno zaštićenim krajolikom. Različitost podloge - lapora i vapnenca - dovela je do fenomena neobično razvedenog reljefa, gdje su u laporima formirane potočne doline, dok čvršći vapnenci izgrađuju više brežuljke i glavice, koji dominiraju krajolikom. Sklad postojećih

poljoprivrednih površina s autohtonom šumskom vegetacijom dopunjen je brojnim kulturno-povijesnim spomenicima sa sveprisutnim motivima tipične arhitekture toga kraja. Staza vodi u Žlepečare, malo selo nekadašnjih mlinara, gdje se još vide ruševine mlinova. Prateći korito potoka izvan sela stiže se do najljepših istarskih slapova, Sopota. Put dalje vodi prema Škrbanskom brigu i mjestu Lovrići, a zatim do crkve Sv. Stjepana na mjesnom groblju, kraj koje je 15 metara visok zvonik. Jedan od ljepših vidikovaca je i brdo na kojemu se nalazi crkva Sv. Marije Magdalene, a od nje staza nastavlja prema dvadeset minuta udaljenom brdu Piščietak, u čijem se podnožju nalazi izvor koji, kažu mještani, nikad ne presuše.

Pobožnost je zvucima gitare glazbeno animirao vlč. Ferlin, a on i njegov župni vikar Filip Celent pokazali su se uzornim domaćinima, pripravivši, po povratku u Gračičće, ručak za sve sudionike.

Drugi susret obitelji Krčke biskupije

O temi „Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“

Mali Lošinj, 2.4.2017. (IKA) - Drugi susret obitelji Krčke biskupije održan je u nedjelju 2. travnja u Malom Lošinj, ove godine o temi „Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“. Okupilo se gotovo 600 vjernika sa svih otoka Krčke biskupije. Uoči Susreta krčki biskup Ivica Petanjak uputio je vjernicima proglas u kojem se prisjetio zajedničkih hodočašća i skupova na kojima su sudjelovali u velikom broju te ih pozvao da se i ovaj put svi zajedno okupe. „Obiteljski pastoral na planu naše domovinske Crkve, pa slijedom toga i naše biskupije, ove i sljedeće godine posvećen je onima za koje možemo reći da su temelj i stupovi jedne obitelji, a to su muž i žena, odnosno otac i majka. Kada dvoje mladih uđe u brak, oni postaju muž i žena, a kada dobiju dijete postaju otac i majka. No, svi smo svjesni činjenice kako ni muž ni žena, a ni otac i majka nije lako biti. To je i trajna zadaća i svojevrсни cilj čovjekova života. Zato nam je i bila želja u ovoj i sljedećoj pastoralnoj godini u našim se župnim zajednicama okupljati, moliti i razmišljati te podupirati jedni druge u tom najvažnijem pozivu na koji Bog zove čovjeka, a to je biti muž i žena, otac i majka. Odgoj djece trebao bi voditi upravo tome cilju, jednom postati pravi muž i otac, žena i majka. Svjesni smo koliko zapreka i zamki stoji na putu da se to bude na radost i zadovoljstvo svih članova obitelji. Stoga ovakve i slične susrete toplo preporučujem želeći da nam svima budu poticaj u još većoj zauzetosti ne samo u vremenitim, nego i u duhovnim stremljenjima za dobro vaše obitelji“, istaknuo je u proglasu biskup Petanjak te naglasio da je osnovni cilj Crkve, pa onda i ovakvih susreta, Isusa kao Spasitelja objaviti svakom čovjeku. Susret je počeo pretprogramom u predvorju OŠ Marija Martinolića tijekom kojeg su svjedočile četiri obitelji koje su se u vlastitim životima susrele s raznim situacijama i teškoćama. Matija Magdić iz Umaga govorio je o očinstvu koje ga je dovelo do obraćenja i o milosti izmoljenog djeteta. Claudia Juranić Klarić iz Matulja svjedočila je o svom majčinstvu koje je potaklo nju i cijelu njezinu obitelj na udomljavanje djece, a nakon tog iskustva je osnovana udruga DAMDOM koja pomaže u udomljavanju djece bez roditeljske skrbi. Sonja i Marko Kolić iz Rijeke su govorili o svom iskustvu uspješne suradnje s raznim obrazovnim ustanovama i o osnivanju prve Katoličke osnovne škole u Riječkoj nadbiskupiji. Posljednji su svjedočili Bože i Blaženka Kolić o tome kako im je zagovorna molitva Ivana Pavla II. pomogla kod dobivanja djece. Obiteljska svjedočanstva života u vjeri bila

su isprepletena molitvom i pjesmom zbora mladih pod ravnanjem vlč. Silvija Španjića, župnika Nerezina. Gost predavač bio je prof. dr. Zbigniew Formella, profesor psihologije odgoja na Papinskom salezijanskom sveučilištu u Rimu, koji je s okupljenima podijelio svoja razmišljanja o tome što je odgoj, koga se odgaja, te koja je uloga roditelja i odgajatelja u odgoju djece. „Danas primjećujemo da su roditelji i odgajatelji previše emocionalni prema svojoj djeci tj. previše ih vole i žele im dati sve što mogu. No, biti dobar roditelj znači na razuman način dati sve od sebe, pritom se uzdajući i u Božju pomoć, naglasio je prof. Formella. Zatim se osvrnuo na opasnosti tzv. novih medija. „Novi mediji nude prekrasne mogućnosti, no donose i nove rizičnije situacije u obitelji od kojih je najteža opasnost gubljenja vlastitog identiteta“, rekao je predavač. Iznio je niz primjera iz vlastitog iskustva rada s mladima i njihovim obiteljima, posebno onima koje se često označava problematičnima. Objasnio je kako se smatra da mladi koji se povlače u virtualni svijet na prvi pogled „ne rade probleme“ jer ne buče i ne rade nepodopštine na ulicama i trgovima kao što su to radili nekadašnji mangupi, no ono što danas mogu raditi online može biti puno gore, naročito za njihov psihološki razvoj, jer u virtualnom svijetu gotovo da nema granica. Predavač je iznio rezultate istraživanja koje je sam proveo ili su to učinili drugi znanstvenici, a prema njima dugotrajno i učestalo korištenje mobitela, kompjutera i interneta kod mladih u razvojnoj fazi može imati teške posljedice na moždanu masu, neurološke funkcije mozga i na psihološki razvoj mlade osobe. Kao posebni je problem istaknuo društvene mreže na kojima mladi nekritički dijele gotovo sve, pa i najosobnije podatke. „Ne može se sve intimne stvari dijeliti sa stotinama 'prijatelja' na mreži, nego je normalno takve podatke podijeliti s nekoliko pravih prijatelja“, naglasio je prof. Formella te podsjetio da kod male djece, koja ni ne bi smjela imati pristup društvenim mrežama, dolazi do zbrke u percepciji stvarnosti pa često ne razlikuju realni od virtualnog svijeta. Prof. Formella istaknuo je da je stoga posebna odgovornost roditelja i odgojitelja da znaju postaviti granice i pravila, ali u suradnji s djecom. „Između roditelja i djece mora postojati asimetričan odnos, oni nisu prijatelji već bi roditelji trebali imati više znanja i kompetencija, više iskustva, ali i moć koju bi trebali znati upotrebljavati na pravi način. Stoga roditelji moraju slušati mlade, ali i učiti, istraživati, proučavati“, zaključio je prof. Formella. Nakon predavanja sudionici skupa okupili su se na malološinskom Trgu Republike Hrvatske oko loga Susreta koji se sastojao od slagalica, „puzzli“, kao simbola međusobno povezanih članova obitelji koje natkriljuje Božji naum. Zajedničko fotografiranje ujedno je bilo i javno iskazivanje vjere okupljenih obitelji.

Misno slavlje u župnoj crkvi Rođenja BDM predvodio je biskup Petanjak u konceleciji s umirovljenim biskupom Valterom Županom i svećenicima koji su dopratili svoje župljane na susret. U propovijedi je povezo nedjeljna čitanja s temom susreta, roditeljskim poslanjem. „U evanđelju je Isus uskrsnuo Lazara od mrtvih, a u prvom čitanju prorok Ezekijel poručuje da će Gospodin otvoriti grobove. Živi čovjek umire kada izgubi svaku nadu i ne vidi smisao svog života, pa se prestane boriti, trpjeti, nadati se. Riječi 'Izađi iz groba' Isus danas upućuje svima nama, poručuje nam da odbacimo okove i živimo kao slobodni ljudi“, rekao je biskup Petanjak. Podijelio je s nazočnima zabrinutost za današnje obitelji, ali i vjeru da se snagom Duha može izaći iz grobova. „Kad se obitelj nađe u problemima treba se zapitati muž i otac je li u njemu problem, treba se zapitati žena i majka je li bila na visini

svog poziva. Zatražite oprost, promijenite svoj način života, zapitajte se jeste li se zakopali u svoje grobove i to svaki u svoj grob. Problem je kad obitelj postoji samo u tijelu, a ne u Duhu i ništa nema što nas veže. To kaže i sv. Pavao u poslanici Rimljanima: 'Oni koji su u tijelu ne mogu se Bogu svidjeti, ali vi ste u Duhu', rekao je biskup. Na kraju je krčki biskup poručio obiteljima: „Molim vas, očevi i majke, dajte danas sebi riječ da ćete se svaki dan kao obitelj barem prekriziti i izmoliti Očenaš da vam Otac da Duha zajedništva. Zajedno hodajte na duhovnom putu pa ćete zajedno i rasti. Ako hodimo zajedno naš hod ima smisla i obilježen je znakom križa. I mi ćemo nositi svoje svakodnevnne križeve za spasenje svoje obitelji. Samo zajednički noseći križ možemo se spasiti, a znamo da ga s nama nosi i Isus Krist. Na tom križnom putu susrest ćemo i Isusovu majku, naći će se i Šimun Cirenac da nam pomogne, Veronika će otrti krvavo lice, a na kraju, Otac nebeski neće dozvoliti da ljubav i trpljenje budu uzaludni već će dati obilati plod“. Nakon zajedničkog ručka koji su za sve sudionike susreta obitelji priredili djelatnici Jadranka Hotela, u školi je otvorena izložba radova na temu obitelji učenika raznih osnovnih i srednjih škola s područja Krčke biskupije. Nagrađeni su autori po tri rada u svakoj kategoriji, dok ih je još po sedam pohvaljeno. Uoči susreta obitelji prof. Formella održao je dva predavanja: u creskoj osnovnoj školi 31. ožujka o temi „Djeca i mladi između agresije i nasilja“, te u subotu 1. travnja u kinu u Malom Lošinj u temi „Odgojni pogledi na odnos roditelja i djece“. Biskupijski susret obitelji organizirali su Povjerenstvo i Ured za pastoral obitelj Krčke biskupije, uz sudjelovanje brojnih volontera župe Mali Lošinj.

Više od 500 sudionika na križnom putu mladih Varaždinske biskupije

Gole/Molve/Novigrad Podravski, 2.4.2017. (IKA) - Više od 500 sudionika okupilo se u subotu 1. travnja, kod crkve Sv. Tri Kralja u župi Gola i krenulo na tradicionalni 17. planinarski križni put mladih Varaždinske biskupije. Mladi su ove godine hodočastili Podravinom, točnije župama Virovskog dekanata i to pod geslom „Tako trčite da dobijete!“ te uz himnu Sretna pjesma. Dobrodošlicu u župu Gola, ali i blagoslovljeno ovo hodočašće, okupljenima je na početku poželio domaći župnik Siniša Preiner, napomenuvši da ove godine župa slavi 190. obljetnicu. Crkva Sv. Tri kralja bila je prva postaja križnog puta, a sudionici su prvog dana prošli još pet, sve do župe Molve. Nakon smještaja i večere, u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo bila je misa koju je predvodio povjerenik za mlade Varaždinske biskupije Tihomir Kosec. U propovijedi je protumačio geslo susreta ovogodišnjeg križnog puta. „Kad čovjek zna što želi dobiti kroči kroz život usmjeren na ono što mu je važno da dobije, a nama je važan Krist. Radi Krista smo tu. „Tako trči da dobiješ znači tako radi, tako moli, takva neka budu tvoja druženja, da to bude dobitak“, rekao je.

Dotaknuvši se evanđeoskog ulomka, vlč. Kosec napomenuo je kako oživljavanjem Lazara Isus pokazuje da je Bog tako osmislio čovjeka, ne da čovjek umre, nego da dobije život. „Ako mi to znamo onda ćemo tako živjeti da ta duša koja je besmrtna ne propadne. Onda neću ići od Onoga koji mi je udahnuo život. Neću se odvojiti od Njega kad je On sam život, kad s njime sve dobivam. Tako živimo da s Kristom živimo, da bismo s njime pobijedili. S Kristom nosimo križ da bismo zajedno s njime uskrsnuli. To je naša nada, to je to što je Bog u nas stavio, da dobijemo zajedno s njim. Dakle, tako činite, ali i tako izbjegnite ono što treba izbjeći, da se

život ne ošteti, nego da osjetite da ga živite u punini", zaključio je vlč. Kosec.

Svoj put sudionici su nastavili rano ujutro u nedjelju 2. travnja te završili navečer svečanim euharistijskim slavljem u zajedništvu s varaždinskim biskupom Josipom Mrzljakom, u župnoj crkvi Rastanka sv. Apostola u Novigradu Podravskom. Ta crkva možda jedina u Hrvatskoj ima tog naslovnika 'Rastanak svetih apostola', koji podsjeća na apostole koji su, nakon Isusova križnog puta ugledali i prazan grob, a nakon toga doživjeli iskustvo vjere da je Isus uskrsnuo, da je živ i da je njima pripala zadaća poći po svem svijetu te o tome propovijedati i svjedočiti za Njega. „To primjenjujemo na vas. Dva dana ste bili zajedno i u lijepim i u napornim trenucima. Jedni druge ste podržavali, ali i bili primjer kako treba biti čvrst u vjeri. No, sada treba poći dalje u život - obitelji, škole, radna mjesta, gdje god, ali taj život sad treba biti malo drukčiji, malo više učvršćen u vjeri, baš poput apostola. Naime, i oni su nosili uspomene toga zajedništva s Isusom koje su proživjeli, ali oni odlaze po cijelome svijetu i svjedoče o tom trenutku kada je grob bio prazan, a onda pronose vjeru u Isusa koji je živ", poručio je biskup Mrzljak.

Ipak, kako je objasnio biskup, da bi se vjerom prihvatilo Isusa da je i danas živ, a ne da je on bio samo povijesna osoba, potrebno je proći i kroz 14 postaja križnoga puta i muke, da bi se mogle otvoriti oči vjere. A onda tu vjeru treba čovjek hraniti. „Kad se vratite u svoje obitelji i svoje zajednice, u svoj svakodnevni život, ponesite sa sobom to iskustvo ovog zajedništva koje ste doživjeli, učvršćenje u vjeri, da biste iz te vjere mogli živjeti u svagdašnjem životu", poručio je mladima biskup Mrzljak.

Korizmena duhovna obnova za redovnice u Zagrebu

Prigodni nagovor održao je biskup Zdenko Križić

Zagreb, 2.4.2017. (IKA) – U organizaciji Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) u nedjelju 2. travnja u bazilici Srca Isusova u Zagrebu održana je korizmena duhovna obnova za redovnice. Program je započeo pjevanom Večernjom koju su predmolile dominikanke. Pozdravnu riječ okupljenim redovnicama koje su ispunile baziliku, a posebno predvoditelju duhovne obnove gospičko-senjskom biskupu Zdenku Križiću uputio je predsjednik Povjerenstva fr. Anto Gavrić, OP. Podsjetio je kako biskup Križić onedavno obnaša i službu predsjednika Vijeća HBK za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života.

Nagovor je biskup Križić koncipirao u obliku svojevrsnog ispita savjesti, te je upozorio kako je briga za duhovni život sve manje na listi prioriteta kod osoba posebnog poziva. „Postali smo sve sličniji onim kategorijama ljudi iz Evandjelja kojima obraćenje ne treba jer su umišljeni da su već dovoljno obraćeni. Tako onda i sudjelovanje u duhovnim ponudama i duhovnim činima završava bez i najmanje odluke da se u životu nešto primijeni", jer „lako dođe do toga da se posve ostane bez onog gorućeg grma koji gori i ne izgara, i umjesto toga postane grm koji izgara i sažiže u nama sav zanos, sve oduševljenje, sve emocije. Može se doći do toga - kada je u pitanju naš poziv i poslanje - da više nema ni plamena ni topline, da je ostao samo pepeo, a osoba samo sa pepelom ne može u svom poslanju nikoga zagrijati za Boga i uzvišene stvari. Ta zatvorenost milosti dovodi osobu do 'paralizirajuće mlohavosti', kako veli papa Franjo. Osoba vegetira u svom pozivu bez da išta veliko očekuje, a još manje da nešto drugima daje".

Biskup Križić posvijestio je kako se „to gašenje gorućeg

grma ne događa u jednom hipu, nego malo po malo preko svakodnevnih i ustrajnih nevjernosti. Problem je što ne želimo promijeniti određene loše navike, što odgađamo donijeti dobre odluke, nego pasivno čekamo da se neke stvari srede i poslože same od sebe. Osoba na taj način lako završi u nekoj zamarajućoj osrednjosti ili komotnosti koju onda svim sredstvima brani, i ne da se uznemiravati od Božjih riječi i Njegovih poticaja. Tako osoba postaje nesposobna da si postavi bilo kakvo pitanje koje može uznemiriti ili praviti bilo kakav pritisak na savjest da se nešto promijeni". Upozorio je na činjenicu da se netko udalji od Isusa ne mora zbog toga izići iz samostana. „Može se kao i stariji sin iz poznate prispodobe: biti unutra, ali biti na velikoj distanci od Oca, od redovničkih ideala". Ukazujući na opasnost od osrednjosti, naglasio je kako to može „postati stanje mrtvila iz kojeg osoba i ne želi izići. I tako se nažalost može živjeti kao redovnik-redovnica do kraja života. Isus onom uzetome postavlja pitanje 'Želiš li ozdraviti?'. Pitanje može izgledati čudno, zar zbilja ima netko tko bi rekao 'Ne želim'. Ali nije tako. Osoba se može nekada naviknuti na neke svoje bolesti iz kojih i ne želi izići".

Ustvrdio je, kako to isto vrijedi i za grijeh. „Osoba se na njega može toliko naviknuti da iz njega niti ne želi izići. Stoga i Isusovo pitanje 'želiš li ozdraviti', traži iskreni ispit savjesti i iskreni odgovor."

Biskup Križić upozorio je i na zanemaren poziv koji dovodi do neizbježnog razočaranja, frustracije i nezadovoljstva. U tom je vidu spomenuo jednoga duhovnog autora koji objašnjava Isusov delikatni prijekor Marti, i to onda uspoređuje s redovničkim hodom.

Na početku Marta je sva koncentrirana na Isusa. Prima ga srdačno u svoju kuću i želi da se On osjeća dobro. Međutim malo poslije toga Marta je sva usmjerena na stvari za Isusa: što da za njega napravi, kako da ga što bolje pogosti. Na kraju, Marta završava tako da je sva usmjerena na svoje stvari, zabrinuta je za sebe. Zato Isusu prigovara zbog svoje sestre koja joj ne pomaže, a razlog je više njezina ljubomora što joj je sestra privukla veću Isusovu pozornost. Primijeni li se to na redovnički hod to izgleda ovako: osoba je na početku jako usmjerena prema Isusu i prijateljstvu s Njim. To je vrijeme novicijata i malo iza toga. Zatim slijedi vrijeme kada se osoba sve više usmjerava na stvari za Isusa: različite apostolske aktivnosti, želja da se Isusu privuče što više ljudi, da se obrati cijeli svijet. To je vrijeme iza doživotnih zavjeta kada se osoba usmjeri prema apostolskom djelovanju. Nažalost, nerijetko dođe i do onog trećeg stupnja, 10-15 godina iza doživotnih zavjeta: pozornost osobe sve više ide prema njoj samoj. Apostolat koji obavlja je sve više usmjeren prema samoafirmaciji, prema dokazivanju sebe i nastojanju oko svog uspjeha i prestiža. Dakako, sve što se radi želi se prikazati kao za Boga, za Crkvu, za zajednicu, za Družbu, ali u stvarnosti to nije to.

„Nekada smo puno osjetljiviji što mediji, ovaj ili onaj, govore o nama, nego li kako nas Isus vidi. Zbog toga ćemo lakše prihvatiti da se zamjerimo Bogu nego ljudima. Potrebno je imati hrabrosti prihvatiti nekada da budemo antipatični u našim stavovima s obzirom na istinu. Ne biti grubo, arogantni, srditi, nego imati hrabrosti reći istinu bez obzira što nekome ne odgovara i što ćemo zbog toga morati nešto i podnijeti. I to spada u duhovnost. Duhovnost nije plašljivost. I ovdje se moramo ispitati i sagledati naše ponašanje u zajednici: branim li više istinu ili možda branim uvijek svoju neku simpatiju bez obzira na istinu? Koliko sam zauzet za opće dobro, a koliko za osobne interese?"

Udaljavanje od istine je uvijek udaljavanje od Boga, jer čovjek bez istine nema prave komunikacije s Bogom. Jedna od karakteristika grijeha jest da dezorijentira čovjeka, jer ga

uvodi u tamu, tako da ne vidi kamo ide, naglasio je biskup, te dodao „problem grijeha nije samo problem nekog grešnog čina koji je netko napravio, nego je veći problem krivog životnog smjera koji grijeh daje nekoj osobi i koji onda osoba slijedi. Nekada se taj negativni smjer posve neopaženo dogodi te osoba gotovo i ne primijeti da je prešla na drugu stranu puta. Pa se grijeh i često puta dogodi posve 'slučajno'. Nismo ga planirali ni htjeli nego se dogodio pukim slučajem. No, čovjek mora raditi na sebi, izgrađivati svoje duhovne instinkte, da bi onda mogao ispravno reagirati u nekim 'slučajnim' situacijama, ili 'slučajnim' napastima, a tih će uvijek biti. Ako osoba ne radi dovoljno na sebi, onda će ju uvijek 'slučajne' situacije uvijek iznova zavesti. Problem je što onda ovi 'slučajni' padovi postaju redoviti, te mogu dati posve negativan smjer nečijem životu, do te mjere da osoba u zlu ide sve dalje i dalje, gotovo da to ne primjećuje. U ovakvim slučajevima osoba se čak može i redovito ispovijedati, ali je problem što to može biti bez ikakve vidljive želje da se promijeni taj negativni životni smjer. U ispovijedi osoba može dobiti oprostjenje grijeha, ali to ne mora značiti da se riješio problem zla. Bog ne želi samo oprostiti čovjeku grijeha, nego prije svega otrgnuti čovjeka od grijeha. To trebamo dopustiti Bogu”.

Upozorio je kako problem grijeha nije toliko u njegovu činu koliko u njegovu trajanju. „Grijeh je, kao i milost, dinamičan. On raste i razvija se i onda kada spavamo. Odgađanje obraćenja nije samo pitanje vremena, nego je problem u tome što se s odgađanjem grijeh sve dublje ukorjenjuje u nutrini osobe, a onda je i sve teže osloboditi ga se. Evo zbog čega Isus žuri kada je u pitanju obraćenje grešnika. Naglasak je da se ne čeka 'sutra', nego 'sada', 'danas', 'siđi brzo'. Jer ako se nešto ne učini sada kada je milost na djelu, možda se neće nikada učiniti. Problem grijeha nije toliko u tome što je netko prekršio neku zapovijed, nego prije svega u tome što se odbija živjeti vjernost svome pozivu, što se odbija suradnja s milošću. Veći je grijeh zanemariti poziv nego li prekršiti neki zakon. Vjernost pozivu je ono što zovemo obraćenje”.

I nama se danas kao i Adamu postavlja pitanje: „Gdje si?” Da bismo odgovorili na to pitanje nužno je stati pred Boga i u njegovu svjetlu i njegovoj istini promatrati sebe. Ne trebamo se uplašiti sami sebe. Bog je veći u svom milosrđu od svega što mi možemo počinuti. Važno je pred Njega staviti sebe, sve ono što jesmo i što želimo biti. On će onda znati što će s nama učiniti. To ne znači da će od sutra sve ići glatko. Kušnje i padovi neće prestati, ali ćemo imati nove snage s kojima ćemo se moći boriti, zaključio je biskup Križić.

Dokumentarni film „Blažena Ozana Kotorska” prikazan na Danima kršćanske kulture u Splitu

Split, 2.4.2017. (IKA) - Filmski program drugog dana manifestacije Dani kršćanske kulture 2. travnja nastavio se u Kinoteci Zlatna vrata u Splitu projekcijom dokumentarnog filma „Blažena Ozana Kotorska” domaćeg autora, novinara Hrvatske radio televizije Bože Vodopije.

U polusatnom dokumentarnom filmu brojni sugovornici govore o životu prve hrvatske blaženice koja je živjela u 16. st. i čije se neraspadnuto tijelo danas čuva u crkvi Sv. Marije od Rijeke u Kotoru. Njezina svetost bila je prepoznata još među ljudima njezina vremena.

U filmu se, uz ostalo, mogu vidjeti snimke njezina rodnog mjesta kao i prostori ćelije u kojima je provela 52 godine isposničkog života. Blaženom je proglašena 1927., a postupak za kanonizaciju pokrenut je 2013. godine. Štuju je i katolici i pravoslavni.

Tradicionalni križni put na Srđ

Dubrovnik, 2.4.2017. (IKA) - Tradicionalni križni put na Srđ održan je u nedjelju 2. travnja dvadesetu godinu u nizu, a predvodio ga je dubrovački biskup Mate Uzinić. Taj jubilarni križni put pratio je veliki broj ljudi, pretpostavka je više stotina, a kod svake postaje križnog puta ispred kojeg su se uz molitve čitala i razmišljanja pape Franje izmjenjivali su se čitači i nositelji križa. Redom su to bili mons. Stanko Lasić, katedralni župnik, i Ane Crnjak (župa Gospe Velike katedrale), Anita Lemo i Jozo Kitin (župa sv. Ilara Mlini), obitelj Miličević (župa sv. Andrije Pile), Marija i Nikola Kalinić (župa Marije Magdalene Mandaljena), Ružica i Krešimir Marković (župa sv. Petra Boninovo), Vinka Lale i Mario Sambrailo (župa Velike Gospe Postranje), Ivo i Mihael Vidojević (župa Svete Obitelji Nova Mokošica), fr. Ivica Debelić i s. Barbara Bagudić, Franica Radić i Luka Kraljić (župa sv. Ane Brgat), Renata Prkačin i Žarko Vraničić (župa Velike Gospe Rožat), Mici Morović i Nikša Burum (župa sv. Mihovila Lapad), Ana Rajić i Miho Jozović (župa Svetog Spasa Mokošica), Nikola Hrtica i Ivo Milovina (župa sv. Križa Gruž), a na posljednjoj postaji čitao je don Marinko Šljivić, župnik vikar župe sv. Mihovila Lapad, dok je križ nosio dubrovački biskup.

Podno križa na Srđu u svom nagovoru mons. Uzinić poručio je okupljenima kako križ predstavlja nadu, te da križni put predstavlja patnju i trpljenje koje je obilježeno ljubavlju i kako je to ono što čini Kristov križ posebnim. „I to je ono što u križu može otvoriti prostor za nadu. To je ono što križ može pretvoriti u uskrsnuće, ljubav. Svi smo podložni patnji i trpljenju. Vidjeli smo i da Isus nije toga oslobođen. Trpljenje je dio našeg ljudskog života”. Biskup se osvrnuo i na to kako se ove godine u sklopu Dana kršćanske kulture obilježava 350. obljetnica Velike trešnje, za koju je rekao kako predstavlja jednu od najstrašnijih nesreća u povijesti Grada i biskupije, ali i najvišu razinu trpljenja. Dodao je i kako su također trpjeli zbog drugih razloga poput Domovinskog rata prije 25 godina, čega ja križ na Srđu i simbol. Upozorio je kako „trpimo i zbog drugih koji nas obezvrjeđuju, zanemaruju i nemaju vremena za nas”. S obzirom na to da je ovo godina u kojoj se spominjemo starijih i bolesnih mons. Uzinić je poručio svima da probaju naći malo više vremena za svoje starije, pa barem vremena za telefonski poziv.

Biskup je također upozorio kako nekad trpimo glasno ali i kako nekad trpimo u sebi, tiho i nenametljivo, te da mnogi trpe u obiteljima, školama ili na radnim mjestima. Istaknuo je da trpljenje ostavlja na nama traga, ali i da ono ima smisla. „Može bit suobličeno Kristovom križu i Krist nam se u njemu može pridružiti ako mu pridružimo ljubav”. Rekao je i kako se „ne bismo trebali zaustaviti na svom trpljenju, već da se poput Isusa probamo pridružiti drugima u trpljenju”. „Da budemo poput Isusa oni koji u ljubavi na sebe preuzimaju patnju drugih. Onih odbačenih, prezrenih i izruganih. Možda ne možemo potpuno promijeniti njihovu situaciju, ali možemo pridružujući se u ljubavi olakšati. I možemo učiniti da se njihova patnja s ljubavlju pridruži Kristovoj patnji. Da se i njihova patnja zajedno s Kristom preobrazi u uskrsnuće”, zaključio je mons. Uzinić.

Jubilarni križni put održan je i u sklopu ovogodišnjih Dana kršćanske kulture koji se u Dubrovniku održavaju dvanaestu godinu u nizu, a u ovogodišnjem križnom putu prvi put su sudjelovali i skauti Odreda sv. Benedikta, prvog skautskog odreda u Dubrovačkoj biskupiji.

Prvi korizmeni križni put na Srđ moljen je 1998. godine, prve korizme nakon što je u jesen 1997. godine blagoslovljen novopodignuti kameni križ na Srđu, granatiran u Domovinskom ratu.

Proslava 70. obljetnice Sjemeništa u Rijeci i 390. obljetnice isusovačke gimnazije i fakulteta u Rijeci

Rijeka, 2.4.2017. (IKA) - U povodu 70. obljetnice Sjemeništa u Rijeci i 390. obljetnice isusovačke gimnazije i fakulteta u Rijeci u katedrali Sv. Vida u Rijeci u nedjelju 2. travnja održan je program pod nazivom „Častimo te Križu sveti“. Program kakav do sada nije organiziran u riječkoj prvostolnici i koji je oduševio sve koji su do posljednjega mjesta ispunili riječku katedralu organizirali su Nadbiskupijska škola za crkvenu glazbu, Povjerenstvo za crkvena kulturna dobra i katedrala Sv. Vida.

Riječka prvostolnica izgrađena je na mjestu gdje se nalazila mala jednobrodna crkva posvećena istoimenom svecu, a isusovci su započeli graditi crkvu 1638., rekao je crkveni povjesničar doc. dr. Marko Medved, govoreći o povijesti katedrale. „Iako posvećena tek sto godina kasnije, 1742. godine od strane pulskog biskupa Balbija, biskupiji kojoj Rijeka pripada do kraja 18. stoljeća, isusovci koriste crkvu već dvadesetak godina poslije polaganja kamena temeljca jer je svetište bilo gotovo. Prvotni projekt te kružne crkve nije predviđao galeriju, ali uspjeh isusovačkih škola i nagli ekonomski uspon grada početkom 18. st. presudili su u odluci za prostranijom i galeriju bogatijom crkvom. Veličina te crkve izravno je povezana s njezinom namjenom. Naime, bila je to školska, akademska crkva, vezana uz ustanove koje je ova redovnička ustanova otvorila i vodila u Rijeci počevši od 1627. do 1773., na mjestu na kojem se nalazimo, preko područja današnje policijske uprave i škole Nikole Tesle. Bili su to: Kolegij, sjemenište, gimnazija i visoka škola. Kao svoje početke, na te se ustanove danas pozivaju Prva riječka hrvatska gimnazija, Sušačka gimnazija, Sveučilišna knjižnica i samo Sveučilište u Rijeci.“

Dodao je kako je na blagdan sv. Cecilije 22. studenoga 1627. otvorena u Rijeci gimnazija Družbe Isusove. Više škole bile su Teologija i Filozofija. Riječki isusovački kolegij 1633., poveljom kralja Ferdinanda II., dobio je građanska prava i povlastice koje su imali članovi drugih akademija i sveučilišta u Srednjoj Europi, poput onih u Grazu ili Beču.

„Osnutak novoga sjemeništa, na što je katoličke biskupe obvezivao Tridentski sabor, bilo je moguće ostvariti tek početkom 19. stoljeća. Tako se u Senju osniva sjemenište u kojem nastava započinje akademske godine 1806./1807. godine. Ono će, s kraćim prekidom, djelovati do pred Drugi svjetski rat. U listopadu 1947. na Belvederu u Rijeci uspostavlja se Visoka bogoslovska škola i međubiskupijsko sjemenište za Crkvu na prostoru današnje Riječke metropolije.“

Govoreći zašto je u središtu proslave korizmeni koncert, kao razlog je naveo da su isusovci svojim dolaskom dali zamah korizmenoj pobožnosti, onom što danas nazivamo pasionskom baštinom: čašćenju Čudotvornog raspela na glavnom oltaru, izgradnjom Kalvarije na brdu prema Kozali, uspostavom više bratovština itd.

U središnjem dijelu programa održan je meditativni koncert gregorijanskih napjeva Velikoga tjedna i korizmenog vremena te improvizacija na orguljama u izvedbi Milana Hibšera, prof. (orgulje), Riječkog nadbiskupijskog zbora, Zbora bogoslova te mr. art. Andrejka Srdoč (dirigentica). Visokom umjetničkom doživljaju dodan je i duhovni karakter meditacijama koje je pripremio o. Vatroslav Halambek, S.J., a sveukupnu sliku zaokružilo je sudjelovanje obnovljene Bratovštine Čudotvornog raspela iz katedrale Sv. Vida.

Dugotrajnim pljeskom na kraju programa nagrađeni su organizatori i izvođači, dok je o cijelom programu rektor Bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II.“ u Rijeci, vlč. dr. Marko Tomljanović kazao da moramo izreći zahvalnost na

divnim trenucima koje su izvođači priredili publici. Govoreći o proslavi visokih jubileja istaknuo je da kad vidimo što je ostalo danas znamo da bez križa i Krista nema budućnosti jer ono nas vodi ka uskrsnuću. Izrazio je nadu, ali i potaknuo organizatore da se ne zaustave na jednoj izvedbi ovakvog programa, nego da isti postane tradicionalan u vremenu korizme.

Franjevačke pučke misije u Kninu

Knin, 2.4.2017. (IKA) - Devetorica franjevaca iz Zagreba održala su od 26. ožujka do 2. travnja u župi sv. Ante Padovanskog u Kninu pučke misije pod geslom „Danas mi je boraviti u tvojoj kući“. Bile su to jubilarne, desete franjevačke pučke misije Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda pod vodstvom fra Ivana Matića. Na misijama su sudjelovala braća: fra Ivan Matić, fra Goran Malenica, fra Mate Bašić, fra Ivan Vladić, fra Mislav Lukačević, fra Ivan Bogati, fra Luka Banović, fra Marko Ćosić, fra Ivan Ivanković, a od 30. ožujka fra Sandro Tomašević i fra Damir Pavić, franjevac provincije Bosne Srebrene.

Misije su započele u nedjelju 26. ožujka svečanom misom koju je predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Biskup je nakon propovijedi molio i blagoslovio misionare, te je svakome podijelio simbolički znak križa „tau“ i dao poslanje za početak Misija.

Svakoga dana program je počinjao jutarnjom molitvom pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom u novoj crkvi. Nakon molitve Presveto je ostalo izloženo do 12 sati kada bi se zajednički s narodom pred Presvetim molio srednji čas. Od 9 do 12 u crkvi su bili na raspolaganju svećenici za ispovijed ili duhovni razgovor. Bogoslovi su nakon molitve izašli iz crkve i zaputili se na svoje službe. Tako su prvoga dana po dvojica krenuli u osnovne i srednje škole. U školi su bili gosti i samo bi se razredi izmjenjivali, tako da su na kraju mogli upoznati sve razrede. S pjesmom i gitarom uz druženje govorili su o misijama, o sv. Franji i o svom franjevačkom pozivu. Nakon susreta vraćali su se u crkvu na molitvu za grad Knin. Poslijepodnevni program započinjao je susretima, a svećenici su odlazili u crkvu radi ispovijedi. Drugi dio misionara nastavio je obilaziti škole i razgovarati s djecom i mladima. Nastavak programa u crkvi bio je u 18 sati uz navještaj o temi dana. Pola sata kasnije molila se krunica, a nakon krunice slavila se misa kao vrhunac dana. Nakon mise misionari bi se raspršili po obiteljima u kojima bi jedni druge upoznavali, što kroz svjedočanstvo, što kroz razgovor. Nakon večere misionari bi se našli opet zajedno te razmijenili svoja iskustva i pripremili program za sutrašnji dan.

Trećega dana, u srijedu 29. ožujka, nakon jutarnje molitve misionari su posjetili Gradsku upravu gdje ih je dočekao gradonačelnik Nikola Blažević sa suradnicima. Nakon toga posjetili su udrugu Bartolomej, koja prima šezdesetak djece s poteškoćama u razvoju. Nakon popodnevni posjeta školama i mise, u prepunoj crkvi upriličena je predstava „Muka Gospodina našega Isusa Krista“, koju su igrali amaterski glumci grada Knina.

U četvrtak 30. ožujka misionari su posjetili i kninsku bolnicu, gdje su uz razgovor i pjesmu susreli bolesnike, medicinsko osoblje te naše branitelje na njihovom odjelu. Nakon mise uslijedilo je klanjanje Presvetoome.

Petak 31. ožujka je bio dan susreta s krizmanicima, a navečer s narodom u crkvi pobožnost križnoga puta. Nakon večernje mise na programu su bila svjedočanstva braće: fra Mate Bašića, fra Ivana Ivankovića i fra Luke Banovića. Te večeri bio je susret i s članovima Franjevačkoga svjetovnog reda.

Subota 1. travnja bila je predviđena za susrete s mladima, prijepodne s brojnim ministrantima, a poslijepodne s Franjevačkom mladeži. Nakon večernje mise održana je velika procesija s Gospinim pralikom oko crkve Gospe Velikoga hrvatskoga krsnoga zavjeta s brojnim pukom, a na kraju procesije molila se posvetna molitva Blaženoj Djevici Mariji.

Franjevačke pučke misije u Kninu zaključene su svečanom misom u nedjelju 2. travnja. Misu je predslavio provincijal Franjevačke provincije Bosna Srebrena fra Joško Kodžoman. Na kraju mise gvardijan i provincijal zahvalili su misionarima na dolasku i samim misijama, a u ime misionara riječi zahvale svima uputio je fra Ivan Matić. Provincijal je pozvao sve vjernike da oni sami sada nastave misije u svojim obiteljima i na svim drugim mjestima gdje žive i rade te im podijelio blagoslov i poslanje.

"Patnja i križ nisu cilj našega puta"

Korizmeno-uskrсна poruka biskupa Zdenka Križića

Gospić, 3.4.2017. (IKA) - "Patnja i križ nisu cilj našega puta!" poručio je vjernicima u svojoj korizmeno-uskrсноj poruci gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Isusovi učenici unatoč tome što im je on otvoreno počeo govoriti o strašnim stvarnostima koje će mu se dogoditi u skoroj budućnosti nisu htjeli prihvatiti njegov križ, muku i stradanje, kaže biskup Križić. "Istina, svaki put kada govori o svojoj mucu i smrti, Isus uvijek naglašava i svoje uskrsnuće. Međutim, učenici čuju samo ono prvo, dok na spomen uskrsnuća uopće ne reagiraju jer im je ta stvarnost posve daleko i o njoj ništa ne znaju."

Podsjećajući kako su Petar i učenici računali samo na Isusovu slavu, a s njime i na svoju vlastitu, i to još za zemaljskog života te o drugom životu nisu imali nikakvu ideju, gospičko-senjski biskup ističe kako je njima svaki oblik križa i patnje bio neprihvatljiv jer nije bio u skladu s tim njihovim očekivanjima. „Bez obzira na to što Isus uvijek kada spominje muku i smrt spominje i uskrsnuće, Petar i drugi učenici registriraju samo onaj prvi dio navještaja, tj. da će Isus biti mučen i ubijen, a to u njima izaziva paniku. Ne mogu nikako doći do onoga „trećeg dana“ odnosno do uskrsnuća."

Od tuda i razočaranje dvojice učenika na putu za Emaus nakon Isusove smrti i pokopa. „Mi smo se nadali“, vele oni, ali se ta nada već posve ugasila. To pokazuje kako je slaba ljudska nada - niti tri dana ne može izdržati! Međutim, glavni problem je njihova slaba vjera. Iz slabe vjere ne može izići jaka nada, poručuje biskup Križić.

„Petar i učenici ne vide ništa drugo osim križa, patnje i smrti. Navještaj uskrsnuća, u tim trenucima, ne daje im nikakvu utjehu. Kada čovjek gleda samo patnju i križ i zaustavlja se na tome, on se tada ne može otvoriti većoj stvarnosti, većoj Božjoj ponudi. Patnja i križ nisu cilj našega puta. Oni su sredstvo. No, iako su neizostavno sredstvo za ostvarenje cilja, uvijek je nužno i potrebno gledati na ono 'iza' križa. Bez toga križ nas može samo dotući, baciti u očaj i beznade."

Sinoptici navodeći točno vrijeme trajanja Isusove patnje na križu, za koje je nastala tama, daju i konkretnu poruku svim patnicima, kaže biskup: „Vašoj patnji je određena granica preko koje ona ne može. Brate i sestro koji trpite, nemojte očajavati, vaše patnje imaju granicu. I Bog neće dopustiti da se ta granica prijeđe. Bog je silno osjetljiv na ljudsku patnju. Kada ne bi bio takav, ne bi bio niti pravi otac. Kroz cijelu povijest spasenja vidimo kako je On blizu čovjeku patnje, dijeleći s njim njegovu patnju."

Ljudski život je takav da je u njemu patnja neizbježna, jer je

i smrt neizbježna, podsjetio je biskup Križić. „Ali smrt ne znači svršetak ljudskog života. Bog ne može dopustiti da njegova slika završi u ništavilu. Onima koji u njega vjeruju Isus obećava uskrsnuće i život vječni. Bez uskrsnuća i vječnog života, ovome životu na zemlji ne bi se mogao naći pravi smisao." Podsjetivši na brojne mučenike, gospičko-senjski biskup naglasio je kako su oni život mogli dati i žrtvovati samo zbog jakog iskustva Boga i duboke sigurnosti vječnog života koju su crpili iz toga iskustva. Oni su smrt nazivali „dies natalis" - „dan rođenja" za novi i besmrtni život.

Pozvavši vjernike u ovoj pastoralnoj godini na razmišljanje o otajstvu ljudske patnje i gledanje u uskrslog Gospodina koji ima odgovor i lijek za naše patnje, biskup Križić zaključuje: „Blagdan Uskrsa je blagdan veličine ljudskoga života i njegova smisla. U ovom blagdanu možemo naći i smisao naših patnji, kakve god one bile. Neka blagdan Uskrsa prožme radošću svakog čovjeka vjere, neka bude istinsko ohrabrenje onima koji pate, koje ovaj život iscrpljuje do krajnjih granica. S tim željama i molitvama, svima vama, braćo i sestre u Domovini i inozemstvu, želim sretan i blagoslovljen Uskrs i s njime, u svima nama zajedno, uskrsnuće novih snaga, novih nada i novih životnih poleta!"

Rijeka: Proslavljena 10. obljetnica Prihvatilišta za beskućnike

Osnovao ga je Franjevački svjetovni red (FSR) - U deset godina privremeni je dom bilo za više od 600 osoba

Rijeka, 3.4.2017. (IKA) - Riječko prihvatilište za beskućnike "Ruže sv. Franje" svečanom akademijom u Auli pape Ivana Pavla II. na Trsatu u ponedjeljak 3. travnja proslavilo je 10. obljetnicu kontinuiranoga djelovanja. Na akademiji su sudjelovali predstavnici Riječke nadbiskupije, Caritasa Riječke nadbiskupije, Franjevačkog samostana na Trsatu, Franjevačkoga svjetovnog reda, Franjevačke mladeži, Hrvatske mreže za beskućnike, Primorsko-goranske županije, Grada Rijeke, Centra za socijalnu skrb - Rijeka i Crvenog križa - Rijeka, kao i mnogi uvaženi gosti, volonteri i dobrotvori Prihvatilišta. Predstavljen je dosadašnji rad i projekti Prihvatilišta, a u glazbenom dijelu nastupili su korisnici i volonteri ove karitativne ustanove.

Prihvatilište je otvoreno 27. ožujka 2007. u nevelikom prostoru u sklopu crkve Sv. Romualda i Svih svetih na Kozali, i u deset godina privremeni je dom bilo za više od 600 osoba s područja Primorsko-goranske županije i šire, iz BiH, Makedonije, Njemačke, Češke i Švicarske. Osnovao ga je Franjevački svjetovni red (FSR), a njegov rad prije deset godina blagoslovio je riječki nadbiskup Ivan Devčić.

Deset godina služenja najugroženijima nešto je što je drago i ljudima i Bogu, na što nas evanđelje stalno poziva, na što nas također poziva i primjerom pokazuje papa Franjo. Drago mi je da je u Rijeci među vjernicima i drugim ljudima prisutna takva i tolika osjetljivost za ljude u potrebi, rekao je na skupu nadbiskup Devčić. Izrazio je zahvalnost FSR-u za to veliko djelo, trsatskim franjevcima koji od početka 'stoje' iza Prihvatilišta, Kući utočišta sestara milosrdnica u kojoj korisnici Prihvatilišta primaju ručak i svima drugima koji rad Prihvatilišta pomažu. Isto tako, poručio je da neka ljudi u potrebi uvijek budu privilegirani u brizi Crkve i cijelog društva. Izrazio je nadu i da bude što manje ljudi kojima su takve ustanove potrebne.

Ministra FSR-a Trsat i odgovorna osoba za rad Prihvatilišta, Nela Pujić, predstavila je njegov rad i misiju. Rekla je da su ishodište rada franjevačkih svjetovnjaka vjera i molitva, da po uzoru na Veroniku i Šimuna Cirenca, koji su Isusu pomogli na križnom putu, oni žele pomagati ljudima našeg

vremena. Da je tome doista tako svjedoci su mnogi koji su se zahvaljujući „Ružama sv. Franje“ nakon različitih životnih brodoloma podigli, pronašli novu motivaciju i snagu, zaposlenje, novi dom i krenuli dalje.

Zahvalu za podršku Prihvatilištu, naravno i materijalnu – Riječkoj nadbiskupiji, PGŽ-u, Gradu Rijeci, građanima – izrazio je fra Antun Jesenović, trsatski gvardijan i duhovni asistent Prihvatilišta. Čestitke i zahvalu za dosadašnji trud ovog prihvatilišta i podršku za njegov budući rad izrazili su u ime PGŽ-a Marina Medarić, zamjenica župana, u ime Grada Rijeke Marko Filipović, zamjenik gradonačelnika i mons. Nikola Uravić, ravnatelj riječkog Caritasa.

Na akademiji su predstavljene i dosadašnji projekti Prihvatilišta, prikazan je film koji je o prihvatilištu snimila Frama. „Ruže sv. Franje“, kapaciteta 14 mjesta, djeluju u vrlo skromnim uvjetima, ali je prihvatilište za svoj rad dobilo više istaknutih priznanja. Njegovi korisnici su ljudi u dobi od 18 do 85 godina, i u velikoj većini uspješno su ponovo integrirani u društvo. Uz stručni tim ove karitativne ustanove, tome su pridonijeli resocijalizacijski projekti: prije svega, časopis „Ulične svjetiljke“ koji je predstavila glavna urednica Jasna Klepac, a zahvaljujući kojemu su beskućnici postali u našem društvu vidljive osobe. Uz javnosti poznate resocijalizacijske projekte Prihvatilišta, od prošle godine započeli su s eko vrtovima koji pospješuju radne vještine beskućnika, a ujedno ih se time i priprema za rad kroz edukaciju za zapošljavanje. Preko njih ostvaruju bazu za prehranu samih sebe pri izlazu, a plodovi koje uzgoje na raspolaganju su Prihvatilištu i potrebitim obiteljima o kojima Franjevački svjetovni red skrbi godinama, rekla je voditeljica projekta Dijana Superina. Po završetku svečane akademije u franjevačkom samostanu na Trsatu organiziran je zajednički ručak svih sudionika i posjetitelja održanog događaja.

Nadbiskup Barišić primio španjolskog veleposlanika

Na susretu se razgovaralo o društveno-političkoj i kulturno-duhovnoj situaciji u Hrvatskoj, ali i u susjednim zemljama
Split, 3.4.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u ponedjeljak 3. travnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu veleposlanika Kraljevine Španjolske u Republici Hrvatskoj Eduarda Aznara. Na susretu se razgovaralo o društveno-političkoj i kulturno-duhovnoj situaciji u Hrvatskoj, ali i u susjednim zemljama poput Bosne i Hercegovine te Srbije. Veleposlanik je izrazio bojazan od konzervativnih, radikalnih i ekstremističkih struja, a nadbiskup je istaknuo snažan medijski utjecaj na čovječji um i srce. Podsjetio je na tešku prošlost hrvatskog naroda u komunizmu, koji je bio ekstremna ideološka a ne socijalna ljevica. Govoreći o društveno-političkoj situaciji u Hrvatskoj devedesetih godina prošloga stoljeća kazao je kako Crkva potiče na oprost i pomirenje i radi prijeko potrebnih dobrosusjedskih odnosa. Na sastanku se, također, razgovaralo o odlasku mladih stručnjaka iz Hrvatske, o Europskoj uniji i zajedništvu u različitosti i pluralnosti. Veleposlanik je zahvalio nadbiskupu na gostoprimstvu, a nadbiskup mu je poželio ugodan boravak u Splitu te mu je darovao medaljon sv. Dujma.

Klanjanje u Njivicama u Šibeniku

Biskup Rogić pohodio župu i blagoslovio novi oltar

Šibenik, 3.4.2017. (IKA) - Župa Pohoda Blažene Djevice Marije u Njivicama u Šibeniku od ponedjeljka 3. travnja ima svakog dana cjelodnevno euharistijsko klanjanje. Presveto će biti izloženo u crkvi Sv. Elizabete koja se nalazi uz župnu crkvu Sv. Leopolda, svakog dana ujutro od 8 sati pa do večernje mise koja je u 19 sati. Tim povodom župu je pohodio šibenski biskup Tomislav Rogić koji je u crkvi Sv. Elizabete blagoslovio novosagrađeni oltar. Vjernici u adoraciji molili su za obitelji i duhovna zvanja u Šibenskoj biskupiji.

Prije blagoslova oltara i klanjanja biskup Rogić u konceleciji sa župnikom don Olegom Petrovićem i tajnikom don Rokom Glasnovićem predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi.

U homiliji vjernicima je preporučio da se u životu pouzdaju u providnost Božju. „Živimo u svijetu koji teško prihvaća Kristova načela. Danas bi Isusa nazvali velikim naivcem. Tu se upravo rađa teškoća nasljedovanja Krista, jer treba plivati protiv struje. Ali tu upravo dolazi do izražaja novost života na koju smo kao vjernici pozvani. Hoćemo li ju prihvatiti ovisi samo o nama. Ne zaboravimo, snage nam neće uzmanjati ako svoje pouzdanje, svoj oslonac potražimo i nađemo u Bogu. Samo s njim doista možemo promijeniti život, samo s njim možemo izgraditi novi, drugačiji i bolji svijet. Crkva Sv. Elizabete neka postane mjesto trajne molitve i klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, čiji novi oltar ćemo nakon mise blagosloviti, neka bude izvor trajne snage za sve životne borbe, mjesto milosrđa Božjeg i mjesto trajnog zahvaljivanja za sve primljene milosti“, poručio je biskup Rogić.

Župnik Petrović istaknuo je kako je do te inicijative u župi došlo poticajem zauzetog vjernika, evangelizatora i obraćenika Rajka Bundala. On je prigodom gostovanja u župi predložio da crkvicu Sv. Elizabete napravimo mjestom klanjanja, rekao je župnik Petrović koji je promišljajući zajedno s vjernicima realizirao tu ideju. Vjerujem da će molitve pred Presvetim u našoj župi biti blagoslov ne samo župnoj zajednici već i cijeloj Šibenskoj biskupiji. Sličnog su mišljenja i vjernici župe Njivice.

Crkva u Hrvata

Deseti planinarski križni put mladih Kotorske biskupije

Tekst postaja križnog puta osmislio je don Dejan Turza. Nakon biblijskog ulomka na svakoj postaji čitane su poticajne riječi sv. Leopolda Bogdana Mandića preuzete iz njegovih Spisa

Kotor, 25.3.2017. (IKA) - Deseti planinarski križni put mladih Kotorske biskupije (PKP) održan je u subotu 25. ožujka. Osim mladih iz Kotorske biskupije, pridružilo se po već ustaljenoj praksi, nekoliko bokeljskih obitelji iz Dubrovnika te nekolicina mladih iz Barske nadbiskupije. Okupili su se u prijepodnevnim satima ispred crkve Rođenja Blažene Djevice Marije u Gornjoj Lastvi te se u molitvi i razmatranju pojedinih postaja zaputili starim, brdovitim putovima do crkve Sv. Petra u Bogdašićima. Ovogodišnji PKP, nazvan Križni put sa svetim Leopoldom, bio je u znaku Godine svete ispovijedi koja je proglašena za Kotorsku biskupiju. Svi su sudionici uz tekstove postaja, dobili brošure za ispit savjesti kao pripremu za svoju korizmenu ispovijed. Tekst postaja križnog puta osmislio je don Dejan Turza, povjerenik za pastoral mladih Kotorske biskupije. Nakon biblijskog ulomka na svakoj postaji čitane su poticajne riječi sv. Leopolda preuzete iz njegovih Spisa, najčešće pisama upućenim prijateljima u kojima ih hrabri da ne posustanu na putu vjere u Isusa Krista, bez obzira na sve poteškoće na koje kroz život nailaze. I ove je godine kao i prethodnih, obitelj Marović dočekala hodočasnike kod crkve Svih svetih u Marovićima s pripremljenom hranom i pićem, te je to bila lijepa prilika za okrepu i predah. Ruta PKP-a tradicionalno prolazi kroz danas napuštena sela, a neizostavne dvije postaje su crkva Sv. Jurja i crkva Svih svetih. Kod tih crkava koje su već odavno izvan kulta, sudionici PKP-a su zastali i kako bi se pomolili za sve pokojne koji počivaju na grobljima uz crkve.

Značajno je spomenuti 12. postaju, postaju šutnje, na kojoj su sudionici tišinom iskazali štovanje Isusovoj smrti koju je podnio za sve ljude. Ta postaja bila je fizički najnapornija, jer je podrazumijevala hod po veoma strmom spustu iz Gornjih Bogdašića. Četrnaesta postaja križnog puta izmolljena je u crkvi Sv. Petra u Bogdašićima, a nakon nje uslijedile su litanije na čast sv. Leopolda. Kotorski biskup Ilija Janjić predvodio je završnu molitvu kao i molitvu za jedinstvo kršćana po zagovoru sv. Leopolda. Biskup je zatim pozdravio sve okupljene i dao svoj blagoslov. Na kraju se mladima obratio don Robert Tonsati, kancelar Kotorske biskupije, pokretač PKP-a mladih Kotorske biskupije. On je u kratkim crtama izložio nastanak ovog, tada jedinstvenog duhovnog događaja u Kotorskoj biskupiji te je izrazio zadovoljstvo što je PKP odolilo testu vremena, proslavivši deseti rođendan. Don Robert podsjetio je sve okupljene da je sam PKP sa svim svojim naporima i preprekama, izazovnim usponima i padovima, „alegorija života i kao takav nam može pomoći dublje doživjeti Isusovu spasiteljsku muku, ali i pokazati nam koliko je važno u vlastitom životu ustrajati na ispravnom putu vjere unatoč svim poteškoćama". Don Robert zahvalio je svima koji su sudjelovali i pomogli u organizaciji, te osobito povjereniku za mlade don Dejanu Turzi.

Uslijedilo je zajedničko druženje uz čašćenje. Premda je PKP prvenstveno namijenjen mladima, redovito u njemu sudjeluju i djeca kao i ljudi starije životne dobi. Nakon čašćena u dvorištu župne crkve u Bogdašićima, umorni ali otkrijepljeni duhom i puni dojmova, sudionici desetog PKP-a Kotorske biskupije razišli su se svojim kućama.

Kongregacija za katolički odgoj donijela Dekret o kanonskom ustanovljenju Teološko-katehetskog instituta u Mostaru

Mostar, 28.3.2017. (IKA/KTA) - Kongregacija za katolički odgoj donijela je 22. veljače godine Dekret o kanonskom ustanovljenju Teološko-katehetskog instituta u Mostaru (TKIM) kao crkvene visokoškolske znanstveno-nastavne ustanove u poveznici s Katoličkim bogoslovnim fakultetom Univerziteta u Sarajevu (KBF). TKIM je tim Dekretom, u skladu s Napatkom Kongregacije o visokim učilištima (institutima) religijskih znanosti iz 2008. i Sporazumom o akademskoj odgovornosti i suradnji između Vrhbosanske nadbiskupije i Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije iz 2016., institucijski povezan s KBF-om koji za njega preuzima akademsku odgovornost, jamči mu akademsku razinu djelovanja i prikladnost postizanja akademskih ciljeva.

Kongregacija je također potvrdila i odobrila na pet godina Statut TKIM-a, njegov Plan i program trogodišnjega preddiplomskog i dvogodišnjega diplomskog teološko-katehetskoga i religijsko-pedagoškoga programa studija. Ona je tim činom uvrstila TKIM među visokoškolska crkvena učilišta Katoličke Crkve na kojima se provode sveučilišni studijski programi prvoga i drugoga ciklusa studija i stječu, u skladu s Bolonjskim procesom, akademske titule i diplome prvostupnika (bakalaureata) i magistra (master) religijske pedagogije i katehetike. Kongregacija je također time omogućila pokretljivost studenata TKIM-a i mogućnost njihova diplomskoga i poslijediplomskoga studija na crkvenim učilištima diljem Europe i svijeta. Dekret Kongregacije u tom pogledu predstavlja crkvenu visokoškolsku akreditaciju TKIM-a, njegov crkveni i javni sveučilišni akademski status, njegove znanstveno-nastavne programe i njihovu nastavnu provedbu na sveučilišnoj razini koja je temelj i njegova priznanja i akreditacije na visokoškolskom civilnom području. TKIM je ujedeno pravna osoba, upisana u Registar za Katoličku Crkvu pri Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, registriran je u županijskom sudu u Mostaru i u Upisniku mjerodavnoga županijskog ministarstva znanosti i obrazovanja u Mostaru. Također je, u skladu sa Statutom, otvoren mogućnostima povezivanja sa Sveučilištem u Mostaru, na temelju sporazuma.

TKIM ove godine obilježava 30. obljetnicu svoga osnutka i djelovanja. Osnovala ga je Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija dekretom biskupa mons. Pavla Žanića 7. rujna 1987. kao „područni odjel” Vrhbosanske katoličke teologije u Sarajevu s naslovom Teološki institut Mostar. Osnovan je najprije kao trogodišnji studij za teološku izobrazbu vjernika laika, imajući posebno u vidu zahtjeve Drugoga vatikanskoga koncila i potrebe mjesne Crkve za duhovnom i teološkom izobrazbom katoličkih laika. Nakon jednogodišnje zabrane rada, koju je naredio komunistički režim, i nakon demokratskih promjena koje su ubrzo nadošle, Institut je 1991. godine izradio prvi Statut koji su potpisali mostarski biskup kao osnivač, veliki kancelar i vrhbosanski nadbiskup, rektor Vrhbosanske katoličke teologije i Predstojnik Instituta. Institut je tada usvojio četverogodišnji program studija prema četverogodišnjem sveučilišnom programu studija Katehetskoga instituta Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, koji se dalje razvijao i prilagođavao crkvenim potrebama odnosno svrsi i potrebama visokoškolskoga

teološko-katehetskog studija vjernika laika i redovnika. Njegov akademski ustroj i rad usklađivan je također s crkvenim dokumentima i civilnim visokoškolskim zakonodavstvom.

Nakon što je Kongregacija za katolički odgoj 2008. godine donijela Naputak o visokim učilištima (institutima) religijskih znanosti, Teološki institut mijenja svoj naziv u Teološko-katehetski institut u Mostaru i od akademske godine 2008./2009. počinje provoditi petogodišnji teološko-katehetski i religijsko-pedagoški programa studija u dva susljedna ciklusa: preddiplomski trogodišnji ciklus s diplomom prvostupnika (baccalareus) i dvogodišnji diplomski ciklus s diplomom magistra (master) religijske pedagogije i katehetike. Novi Plan i program studija u dva ciklusa donesen je akademske godine 2009./2010. Odmah se pristupilo i provođenju Naputka o kanonskom ustanovljenju TKIM-a, ali je proces dijelom usporen jer je Kongregacija za katolički odgoj, dekretom od 21. rujna 2009., osnovala Katolički bogoslovni fakultet u Sarajevu, kojemu je tada bio „pridružen Teološki institut u Mostaru“. Nakon ulaska Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u puni sastav Univerziteta u Sarajevu, i donošenja njegova novoga Statuta, TKIM je od Kongregacije zatražio kanonsko utemeljenje u poveznici s KBF-om, koji je za njega preuzeo akademsku odgovornost, kako to podrobnije određuje i uređuje njezin Naputak.

Od osnutka TKIM-a do danas, na tu visokoškolsku ustanovu bilo je upisano više od 600 studenata koji su dolazili iz svih dijelova i svih biskupija u BiH, a dijelom i iz Republike Hrvatske. Godišnje na TKIM-u predaje oko 25 sveučilišnih nastavnika. Četverogodišnji sveučilišni studij od 1994. do 2011. završilo je i diplomu profesora vjeronauka - diplomiranoga katehete stekla su 194 studenta, a diplomu magistra religijske pedagogije i katehetike, od 2012. do danas, steklo je 39 studenata.

Korizmena korona svećenika Kotorske biskupije i duhovna obnova

Biskup Janjić obznanio personalne promjene u Ordinarijatu, zahvalivši preč. Pavlu Medaču za njegovo predano obnašanje službe kancelara, te je novom kancelaru preč. Robertu Tonsatiju zaželio puno uspjeha u povjerenoj službi Kotor, 30.3.2017. (IKA) - Korizmena korona svećenika Kotorske biskupije održana je u četvrtak 30. ožujka u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Kotoru. Nakon zajedničke jutarnje molitve, okupljene svećenike pozdravio je kotorski biskup Ilija Janjić. Biskup je potaknuo svećenike da u preostalom vremenu korizme svoja razmatranja usmjere što više na Kristovu spasiteljsku muku, kako bi dočekali Uskrs kao najsvjetliju točku liturgijske godine.

Biskup Janjić obznanio je i personalne promjene u Ordinarijatu, zahvalivši preč. Pavlu Medaču za njegovo predano obnašanje službe kancelara, te je novom kancelaru preč. Robertu Tonsatiju zaželio puno uspjeha u povjerenoj službi.

Duhovni nagovor održao je don Niko Šošić, SDB, župnik u Herceg Novom. Don Niko govorio je o sakramentu ispovijedi s obzirom na to da je ova godina u Kotorskoj biskupiji proglašena godinom ispovijedi. Govoreći o ispovijedi, don Niko je istaknuo duboku kompleksnost tog sakramenta koja poziva na posebnu duhovnu osjetljivost djelatelja, a predstavlja izazov i za same primatelje sakramenta, pokornike. Kriza ovog sakramenta koja je osobito vidljiva u nekim zemljama Zapadne Europe, prouzročena je potpuno narušenom svijesti o grijehu, rekao je don Niko, koji je u sklopu izlaganja svećenike podsjetio i

na neke ključne odlomke ZKP-a i službene dokumente HBK o tom sakramentu. Nakon glavnog izlaganja, bila je prigoda za razmjenu mišljenja i pitanja iz pastoralne prakse.

Alen Turza je u drugom dijelu korone svećenicima predstavio djelovanje zajednice "Cenacolo" te je svjedočio iz vlastitog iskustva koliko ta zajednica može pomoći ljudima koji se bore s različitim problemima koji su povezani s ovisnostima. Zajednica "Cenacolo" ima svoje kuće po različitim dijelovima svijeta, jedna je od najuspješnijih zajednica ovakvog tipa koja pomaže svima koji traže pomoć bez obzira na vjeru ili naciju. Početkom svibnja ove godine članovi zajednice "Cenacolo" predstaviti će se i ovdašnjem stanovništvu.

U popodnevnim satima održana je duhovna obnova za svećenike i redovnice koje djeluju na području biskupije. Tema duhovnog izlaganja bila je molitva. Voditelj duhovne obnove, don Niko Šošić u poticajnom je nagovoru podsjetio na važnost koju molitva treba imati u životu svakog kršćanina, a osobito u životu Bogu posvećenih osoba. "Molitva može značiti i obuhvaćati puno toga: divljenje pred Božjom dobrotom, veličinom, mudrošću; slušanje Božje riječi i odluka da to oživotvorim; izraz zahvalnosti za primljena dobročinstva i milosti; kajanje zbog učinjenih grijeha (...) i molitva oproštenja (...). Molitva je ulazak u Božji plan, staviti se Bogu na raspolaganje, surađivati s Bogom. Jednostavno naš život i rad bez molitve su hrana bez ukusa, cvijeće bez mirisa, grad bez žitelja, pustinja bez vode, trka bez medalje...", rekao je don Niko u duhovnom nagovoru.

Nakon nagovora i prigode za ispovijed, u kotorskoj katedrali proslavljena je koncelebrirana misa.

Koncert Puhačkog orkestra Papinske žandarmerije u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu

Koncert je organizirao Rotary Club Roma Tevere u prigodi predviđene skore obnove oltarne slike „Sv. Jeronim“ slikara Giuseppea Puglie u jednoj od pokrajnjih kapela crkve Rim, 31.3.2017. (IKA) - Puhački orkestar Papinske žandarmerije (Banda musicale del Corpo della Gendarmeria Pontificia) pod ravnanjem mo Stefana Iannillija održao je u petak 31. ožujka koncert u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu. Izveli su desetak klasičnih i suvremenih skladbi duhovnog i svjetskog karaktera. Koncertu su nazočili brojni gosti, među njima veleposlanici pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić (Republika Hrvatska) i Slavica Karačić (Bosna i Hercegovina).

Koncert je organizirao Rotary Club Roma Tevere u prigodi predviđene skore obnove oltarne slike „Sv. Jeronim“ slikara Giuseppea Puglie u jednoj od pokrajnjih kapela crkve. Ista je udruga već prije osam godina sponzorirala obnovu Pugline slike „Skidanje Isusa s križa“ u drugoj pokrajnjoj kapeli.

Nastavljajući tradiciju povijesnoga Puhačkog orkestra Papinske žandarmerije utemeljenoga 1851. godine, današnji je orkestar osnovan 2007. godine prema odluci zapovjednika Domenica Gianija uz dozvolu kardinala Giovannija Lajole, tadašnjega predsjednika Guvernatara Države Vatikanskoga Grada. Orkestar od početka do danas vode mo Giuseppe Cimini i mo Stefano Iannilli. Sastavljen je od stotinjak akademski obrazovanih glazbenika volontera, koji su većinom članovi i drugih vojnih orkestara u Italiji. Orkestar je cijenjen zbog raznolikosti svoga repertoara i preciznosti izvedbe, a zbog svoje naravi često nastupa u Papinoj nazočnosti.

Izaslanstva HBK i BK BiH sudjelovala u radu simpozija o europskoj mladeži u Barceloni

Na susretu se okupilo 275 nacionalnih delegata odgovornih za sveučilišni pastoral, katoličko školstvo, katehezu, pastoral zvanja i pastoral mladih

Barcelona, 31.3.2017. (IKA/KTA) - Predsjednik Odsjeka za katehizaciju u Vijeću europskih biskupskih konferencija (CCEE), te predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda HBK prof. dr. Ivica Pažin, voditeljica Ureda HBK za mlade Ivana Čogelja, povjerenik za mlade Zagrebačke nadbiskupije Ivan Valentić i povjerenik za duhovna zvanja u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji don Jure Bjeliš sudjelovali su od 28. ožujka do 31. ožujka u Barceloni na simpoziju o praćenju mladih na njihovu putu slobodnog odgovora na Kristov poziv.

Vrhbosanski pomoćni biskup i predsjednik Pedagoškog vijeća Katoličkih „Škola za Europu“ u BiH mons. Pero Sudar, ravnatelj Nacionalnog katehetskog ureda BK BiH Tomislav Mlakić i Šimo Maršić, uime Odbora za mlade koji djeluje unutar Vijeća za laike BK BiH sudjelovali su također na tome simpoziju.

Simpozij je organiziralo Vijeće europskih biskupijskih konferencija u prostorima barcelonske bogoslovije, a s ciljem pripreme za najavljenju Sinodu o mladima koja će se održati u listopadu 2018. godine. Na susretu se okupilo 275 nacionalnih delegata odgovornih za sveučilišni pastoral, katoličko školstvo, katehezu, pastoral zvanja i pastoral mladih. Simpozij je bio mjesto susreta, molitve, razmjene iskustava u praćenju mladih iz različitih sektora, zajedničkog promišljanja i osluškivanja mladih. Tema susreta bio je događaj susreta učenika s Uskrslim Isusom na putu u Emaus koji je sudionicima simpozija poslužio kao temelj promišljanja o praćenju mladih u njihovom odrastanju. Euharistijsko slavlje u crkvi Svete Obitelji (Sagrada Familia), predvodio je predsjednik Vijeća europskih biskupijskih konferencija kardinal Agnelo Bagnasco.

Posljednji dan simpozija Jutarnju molitvu i misu predvodio je barcelonski nadbiskup Juan Jose Omella, koji je zahvalio sudionicima simpozija na njihovom radu i pozvao ih da slijede model Emausa u praćenju mladih ljudi, osluškujući mlade ljude i preporučujući im slijediti Krista u njihovu životu. Kardinal Lorenzo Baldisseri, generalni tajnik Biskupske sinode, sudionicima je govorio o sinodskom putu koji uključuje Pripremni dokument koji je već objavljen i u kojem se nalazi upitnik koji je upućen cijeloj Crkvi. Radni dokument (instrumentum laboris) Biskupske sinode bit će sastavljen nakon što pristignu odgovori, prijedlozi i sugestije iz cijeloga svijeta, te će biti dan sinodskim ocima na promišljanje i raspravu. Zaključne riječi simpozija bile su povjerene predsjedniku Vijeća europskih biskupijskih konferencija kardinalu Bagnascu koji je istaknuo važnost odgojitelja u današnjem društvenom kontekstu, u kojem odgojitelj mora biti zagledan u Isusa, jedinog i pravog Učitelja. Kardinal Bagnasco zaključio je riječima upućenim mladima: „Gledamo na generaciju mladih s velikim povjerenjem i ljubavlju; na nama je biti danas evangelizatori, uvjereni da to danas znači poučiti ljude umjetnosti življenja! Providnost nam je dala ovo vrijeme koje je nam se ponekad čini zahtjevnim, prihvatimo ga s povjerenjem i ljubavlju... Da, želimo ga dobro živjeti mijenjajući sebe i pomažući drugima“.

Biskup Komarica obišao nekoliko župa

Banja Luka, 31.3.2017. (IKA/TABB) – Banjolučki biskup Franjo Komarica je zajedno s izaslanikom Nacionalne federacije Hrvata iz SAD-a i njegovom pratnjom, obišao u srijedu 29. ožujka nekoliko župa svoje opustošene biskupije: Liskovicu, Mrkonjić Grad i filijalu Majdan, Ključ, Sanski Most, Sasinu i Staru Rijeku.

Osvjedočio se o stanju građevinskih radova i planova za gradnju crkvenih objekata u tim župama. Razgovarao je s ljudima, koji se brinu oko izgradnje, kao i oko povratka prognanih župljana, te im je zahvalio za njihov trud.

Međubiskupijski susret maturanata u Humcu

Humac, 1.4.2017. (IKA) - U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije održan je 1. travnja u Franjevačkom samostanu sv. Ante na Humcu osamnaesti po redu susret vjeroučenika završnih razreda srednje škole iz južnih hrvatskih nad/biskupija. Tim hodočašćem vjeroučenici su željeli zahvaliti Bogu, svojim roditeljima i profesorima koji su im bili podrška i pomoć tijekom njihova srednjoškolskog odgoja i obrazovanja.

Na susretu je sudjelovalo oko 2650 maturanata (u 53 autobusa) s njihovim vjeroučiteljima i profesorima među kojima je najbrojnija bila skupina iz Splitsko-makarske nadbiskupije. Prije početka euharistijskog slavlja gvardijan humačkog samostana fra Dario Dodig pozdravio je sve nazočne te izrazio dobrodošlicu i radost što je franjevačka zajednica na Humcu već osmu godinu zaredom domaćin tog susreta. Zatim je u kratkim crtama predstavio važnost humačkog samostana za vjerski i kulturni život toga dijela Hercegovine u kojemu se nalazi bogati knjižni fond s preko 20 tisuća naslova, umjetnička galerija s radovima poznatih slikara i kipara te najstariji muzej u Bosni i Hercegovini u kojem se uz brojne vrlo vrijedne eksponate čuva Humačka ploča, najstariji pisani spomenik u Bosni i Hercegovini iz 10. stoljeća.

Euharistijsko slavlje predvodio je vojni ordinarij Bosne i Hercegovine biskup Tomo Vuksić. U homiliji se obratio maturanatima povlačeći paralelu njihova dolaska na Humac s Isusovim ulaskom u Hram iz evanđeoskog odlomka. Premda su na vjeronauku puno toga mogli naučiti o vjeri, to nije dovoljno za buduće korake, poručio je biskup, već treba zauzeti osobni stav prema Isusu. Naglasio je također važnost svakodnevne i ustrajne molitve, a na osobit način molitve zahvaljivanja. U nastavku homilije biskup se osvrnuo na pojavu odlaska mladih iz svoje zemlje te pozvao sve da, koliko je to moguće, djeluju među svojimima, u svojoj zemlji jer se „najviše voli ono što je najteže“.

U nastavku euharistijskog slavlja učenici Pomorske škole iz Splita, zajedno sa svojim vjeroučiteljima Stipom Čekom i Hrvojem Petrušićem, izrekli su kratke i sadržajne molitve vjernika. Zbor srednjih škola iz Imotskog pod vodstvom vjeroučitelja Josipa Domazeta animirao je sve glazbene trenutke susreta okrunjenog euharistijskim slavljem.

Kao i svake godine, predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije don Josip Periš uime svih maturanata uručio je novčani dar gvardijanu samostana za potrebe školovanja jednog siromašnog maturanata s Humca. Svi nazočni tu su gestu ispratili snažnim pljeskom, pokazujući time koliko drže do solidarnosti prema svojim vršnjacima. Na kraju mise don Josip Periš također je uime organizatora uputio svima riječi zahvale, izrazivši zadovoljstvo zbog velikog odaziva i dostojanstvenog sudjelovanja na euharistijskom slavlju.

Nakon misnog slavlja druženje maturanata nastavilo se sve do večernjih sati u Mostaru i Međugorju.

Održana dvadeset osma Biblijska olimpijada

Ekipa s najviše osvojenih bodova bila je III. ekipa Hrvatske katoličke župe (HKŽ) Main-Taunus/Hochtaunus, drugo mjesto osvojila je I. ekipa Hrvatske katoličke misije Mainz, II. ekipa HKM Offenbach zauzela je treće mjesto

Heusenstamm, 1.4.2017. (IKA) - Dvadeset osma Biblijska olimpijada o temi „14 djela milosrđa“, u sklopu 44. susreta hrvatske katoličke mladeži u Njemačkoj, održana je u subotu 1. travnja u Kulturnom i sportskom centru „Martinsee“ u Heusenstammu kod Offenbacha, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Na olimpijadi su se okupili mladi u pratnji svećenika, pastoralnih suradnika i suradnika (redovnica i laikinja i laika) i roditelja i prijatelja iz Njemačke. Prije olimpijade u dvorani je slavljeno svečano misno slavlje, koje je predvodio i propovijedao dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj zajednici (HKZ) Stuttgart centar fra Frano Milanović-Litre u koncelebraciji s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj Ivicom Komadinom, voditeljem Hrvatske katoličke misije (HKM) Mainz fra Antom Bilićem i dušobrižnikom u Hrvatskoj katoličkoj župi Frankfurt am Main fra Markom Domazetom-Lošom. Fra Frano Milanović-Litre je u propovijedi rekao da su se okupili na slavlju „koje nas dovodi bliže Božjem milosrđu, kako bismo intenzivnije razmišljali o Božjem milosrđu“. Svi smo pozvani na solidarnost sa svima koji trebaju našu pomoć. U svima njima se skrio Krist. U takvima on živi. To je milosrđe koje Bog pokazuje kroz cijelu povijest prema čovjeku. Bog ne želi ništa drugo nego da čovjek bude svjestan toga kao biće koje je stvoreno na njegovu sliku, kako bi to svjedočio ovdje u ovom životu, kako bi društvo u kojem živi bilo bolje, kako bi svi imali dovoljno sredstava za život i kako bi se svi veselili i zajedno pošli na gozbu Jagančevu, na koju smo svi pozvani. Svi smo mi djeca Božja. U svakom se čovjeku krije Bog, a posebno u čovjeku koji je potreban moje pomoći. Moramo spoznati zašto je Krist došao na zemlju, zašto je postao Bog čovjekom. Učinio je to zato da se skriva u ljudima. U tom nam pomaže vjera, kao najveći dar koji čovjek može imati u ovom svijetu. Upravo preko toga otvaraju nam se oči prema Bogu i spoznajemo tko je Bog i što on želi napraviti od ovoga svijeta, istaknuo je u propovijedi fra Frano Milanović-Litre. Misno slavlje pjesmom i glazbom animirala je skupina mladih HKM Offenbach „Život“ u pratnji na gitari Stjepana Nikolića, na keyboardu Ivana Orlovića i na violini Iliane Đukić.

Drugi dio susreta započeo prigodnom riječi delegata Komadine koji je izrazio dobrodošlicu sudionicima olimpijade, svećenicima, pastoralnim suradnicama i suradnicima, redovnicama i laikinjama i laicima, kao i svima koji su došli u pratnji sudionika olimpijade – roditeljima, braći i sestrama i prijateljima. Svima je zaželio puno uspjeha na olimpijadi. Zahvalio je i mr. Tvrtku Beusu iz Zagreba, koji je četvrti put pripremio građu i pitanja za olimpijadu, a ovoga puta prema svojoj knjizi „14 djela – prijedlozi i poticaji“. Zahvalu je izrekao i obitelji Vuko na još jednom gostoprimstvu u toj dvorani i restoranu – zajedno sa svim njihovim osobljem, a Boži Vuki predao je prigodni dar za 66. rođendan, koji je slavio toga dana. „Želim svima da živimo ono što nas Isus uči, a to su djela milosrđa, kako duhovna, tako i tjelesna“, rekao je delegat Komadina. Prigodnu riječ uputio je generalni konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurta Vladimir Duvnjak, koji je zahvalio svima na njegovanju hrvatske duhovne, kulturne i jezične baštine, a posebno je zaželio sudionicima olimpijade puno uspjeha. Autor vjeronaučne građe i pitanja za olimpijadu, vjeroučitelj Hotelijersko-turističke škole u Zagrebu mr. Tvrtko Beus rekao je kako mu je velika čast

sudjelovati u tom velebnom projektu i tradiciji koja traje više od četrdeset godina. „Neka nas tema o djelima milosrđa još više poveže i pomogne nam na putu vjere i dobrote, služenja i poštivanja drugih, kako nas je učio Krist Gospodin. Založimo se za tako potrebnu duhovnu i moralnu obnovu društva i Crkve. Borimo se za jedan drukčiji i bolji svijet. Borimo se za našu zemaljsku i nebesku domovinu. Dragi mladi, sretno vam bilo na natjecanju i na putu vjere, milosrđa i dobrote“, rekao je mr. Beus koji je ujedno bio predsjednik prosudbene komisije na olimpijadi, a u komisiji su još bile mr. Antonija Tomljanović-Brkić i mr. Zora Bilobrk, pastoralna referentica u HKZ Stuttgart centar. Zapisničarka je bila Mirjana Kaloci iz Frankfurta. Program je vodio dr. Adolf Polegubić, glavni urednik „Žive zajednice“, koji je u organizaciji i pripremi olimpijade sudjelovao zajedno s djelatnicama Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta Romanom Kašaj, Ljubicom Markovica-Baban i mr. Antonijom Tomljanović-Brkić.

Na olimpijadi je sudjelovala 21 ekipa iz 13 hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj. I to iz Augsburga, Ennepetal-Lüdenscheida (2), Frankfurta (2), Freisinga (1), Göppingen-Geislingena (1), Hagen (1), Ludwigshafena (1), Main-Taunus/Hochtaunusa (5), Mainz (2), Mittelbadena (1), Offenbacha (2), Stuttgart Bad Cannstatta (1) i Sindelfingena (1). Sve su ekipe pristupile pismenom dijelu natjecanja. Članovi ekipa (njih pet) odgovarali su na deset pitanja. Bodovi svih članova ekipa su se na kraju zbrajali, pa je dvanaest ekipa s najviše osvojenih bodova na pismenom dijelu natjecanja išlo u drugi – usmeni dio natjecanja. Članovi ekipa, koje su ušle u usmeni krug natjecanja, izabrali su predstavnika, koji ih je predstavljao u tom dijelu natjecanja. Predstavnici ekipa u usmenom dijelu odgovarali su na pitanja podijeljena u tri jakosne skupine. Tako su se u drugom – usmenom dijelu olimpijade natjecale ekipe: ekipa Sindelfingen, III. ekipa Main-Taunus/Hochtaunus, I. ekipa Frankfurt, V. ekipa Main-Taunus/Hochtaunus, II. ekipa Mainz, II. ekipa Offenbach, ekipa Mittelbaden, I. ekipa Main-Taunus/Hochtaunus, II. ekipa Main-Taunus/Hochtaunus, I. ekipa Mainz, II. ekipa Frankfurt i ekipa Freising.

Ekipa s najviše osvojenih bodova bila je III. ekipa Hrvatske katoličke župe (HKŽ) Main-Taunus/Hochtaunus, koja je osvojila zlatne medalje i 500 eura. Voditelj župe je fra Marinko Vukman, a ekipu je pripremala s. Magdalena Višić. U ekipi su bili Andrijana Mikulić, Katarina Kapović, Lorena Rošić, Josipa Novaković i Ivana Musić.

Drugo mjesto – srebrne medalje i 350 eura osvojila je I. ekipa Hrvatske katoličke misije Mainz. Voditelj misije je fra Ante Bilić, a ekipu je pripremala s. Dionizija Tomas. U ekipi su bili Mia Markelić, Anna-Maria Galić, Barbara Đurđević, Josipa Pejičić i Ana Dragun. Druga ekipa HKM Offenbach osvojila je treće mjesto – brončane medalje i 200 eura. Voditelj misije je fra Tomislav Đukić, a ekipu je pripremao pastoralni referent Zvonko Orlović. U ekipi su bili Josip Ojđanić, Nikola Ivanković, Antonio Peraica, Lucija Tovilo i Marinela Ojđanić.

Sve su misije i zajednice, iz koje su se natjecale ekipe na olimpijadi dobile spomenice. Na kraju je svima riječi zahvale uputio delegat Komadina. Nakon zajedničkog fotografiranja uslijedio je zabavni program.

Predstavnici Đakovačko-osječke nadbiskupije na Prvoj europskoj konferenciji o formaciji i prevenciji

Firenca, 1.4.2017. (IKA/TU) - Prva europska konferencija Formacija i prevencija održana je od 31. ožujka do 1. travnja u Firenci. Predstavljajući različite pristupe u ljudskoj formaciji i psiholoških procjena u bogoslovijama. Daljnji korak prema zaštiti i brizi (safeguarding) maloljetnih osoba. Organizator konferencije bila je Firentinska nadbiskupija u suradnji s Teološkim fakultetom Središnje Italije te Papinskim sveučilištem Gregoriana. Konferencija je bila namijenjena psiholozima, psihijatrima i pastoralnim psiholozima koji djeluju u malim i velikim sjemeništima kao i u odgojnim ustanovama redovnika i kongregacija, te isto tako i duhovnicima i rektorima koji žive i rade u sjemeništima diljem Europe. Uz podršku Kongregacije za kler, Vijeća europskih biskupskih konferencija te Talijanske biskupske konferencije tom se konferencijom željelo usmjeriti pažnju na ljudsku formaciju u odgojnim ustanovama, kako pri samim počecima tako i tijekom cjelokupnog odgoja u sjemeništima te odgojnim redovničkim ustanovama. Konferencija je svojevrsni nastavak brige i pažnje usmjerene na dobrobit maloljetnih i ranjivih odraslih osoba koji su pretrpjeli spolno zlostavljanje od strane članova Katoličke Crkve. Upravo ova problematika potaknula je organizatore i sudionike prve europske konferencije da se nastavi voditi briga o žrtvama zlostavljanja, ali isto tako i o svim aktivnim sudionicima u odgoju budućih svećeničkih i redovničkih zvanja.

Konferencija je započela misom koju je u crkvi Sv. Franje Saleškog predvodio nadbiskup Jorge Carlos Patron Wong, tajnik za sjemeništa pri Kongregaciji za kler. Na konferenciji je oba dana sudjelovao kardinal Giuseppe Betori, firentinski nadbiskup, a drugi dan konferenciji se pridružio i održao predavanje predsjednik Talijanske biskupske konferencije kardinal Angelo Bagnasco. Na konferenciji je sudjelovalo više od 250 rektora, odgojitelja, psihologa, psihijata, duhovnika, i ostalih stručnjaka na području odgoja i rada u sjemeništima i redovničkim ustanovama iz 21 europske zemlje.

Iz Đakovačko-osječke nadbiskupije sudjelovali su dr. Antun Japundžić, vicerektor u đakovačkom Bogoslovnom sjemeništu, Marina Šijaković, vjeroučiteljica i studentica Centra za zaštitu djece pri Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, Ivana Stvorčić, mag. psych. stručna voditeljica Savjetovaništa za žrtve obiteljskog nasilja Đakovačko-osječke nadbiskupije u Slavonskom Brodu te dr. Josip Bošnjaković, vanjski suradnik đakovačkoga Bogoslovnog sjemeništa, koji je prvoga dana na konferenciji iznio iskustvo rada s bogoslovima u Đakovu.

Tijekom konferencije različiti stručnjaci s područja psihologije, psihijatrije, odgoja, duhovnosti govorili su o odgoju i prevenciji iz različitih perspektiva. Konferenciju su svojim iznesenim iskustvima obogatili sjemeništarci iz Italije, Francuske, Mađarske i Austrije kao i odgojitelji iz Italije, Rumunjske, Škotske i Hrvatske. Čula su se vrlo bogata i vrijedna iskustva rada s bogoslovima, gdje je na poseban način istaknuta važnost propedeutske godine, permanentnog rada s bogoslovima tijekom studija, važnost iskustva bogoslova izvan bogoslovske zajednice i dr. Zapažen je značajan pomak u radu s bogoslovima u mnogim europskim zemljama.

Članovi programskog odbora prof. Hans Zollner, DI, predstojnik Instituta za psihologiju pri Papinskom sveučilištu Gregoriana i ravnatelj Centra za zaštitu djece (Centre for Child Protection), te prof. Stefano Lassi, psihijatar i psihoterapeut, član Teološkog fakulteta Središnje Italije te vicepredsjednik Talijanskoga društva za studij neuro-

razvojnih poremećaja, rezimirali su prvu europsku konferenciju prijedlogom zajedničke izjave svih sudionika, a istaknuti su zaključci, problemi, prijedlozi: važnost tečajeva iz odgoja za odgojitelje; suradnja s psiholozima ne samo u dijagnostici nego i u trajnom praćenju bogoslova; pružiti mogućnost supervizije odgojiteljima i ostalim djelatnicima u bogoslovijama i redovničkim odgojnim ustanovama; preispitati ne iskorištava li se pozicija moći u ustanovama; potreba odgoja za tjelesnost; definirati što je to zrelost i koje su mogućnosti odgoja za zrelost; prepoznavati znakove ovisnosti; potreba standarda u praksi; poticati pojedinačnu i zajedničku odgovornost; uzeti u obzir zlostavljanje koje se dogodilo te se usmjeriti na prevenciju; raditi u „equipe“; poznavati crkvene dokumente i primjenjivati što je u njima napisano; na otvoren način govoriti o seksualnosti; integrirati četiri dimenzije bogoslovske i redovničkog života (ljudska, duhovna, intelektualna, pastoralna); usklađivati potrebe institucije i potrebe osoba; biskupi su pozvani oslušivati potrebe odgojitelja u njihovom radu; neujednačenost kriterija pri primanju kandidata u bogoslovije; odgojitelji bi trebali oslušivati osobe koje su uključene u odgoj ne samo u problematičnim situacijama nego i inače; nedostatak odgoja za seksualnost i afektivnost ne samo među bogoslovima nego i među odgojiteljima; virtualni svijet donosi sa sobom nove izazove i zahtjeve; nedostatak formacije s obzirom na temu zaštite i očuvanja (safeguarding); bogoslovi i odgojitelji imaju predrasude prema psiholozima i sličnim stručnjacima; poticati brigu o počiniteljima spolnog zlostavljanja; pokrenuti aplikacije za pametne telefone u svrhu odgoja ljudske dimenzije; produbljivati znanstvena istraživanja; poticati međudisciplinarnost i međukulturalnost; poznavati antropološke pretpostavke; uvoditi sve više teološka promišljanja kada se govori o problematici spolnog zlostavljanja u Katoličkoj Crkvi; uključiti žrtve u permanentni odgoj bogoslova i svećenika koji mogu velike doprinijeti ljudskoj izgradnji svjedočeći vjeru usprkos poteškoćama; involvirati žene i njihova iskustva s obzirom na iskustva spolnog zlostavljanja; ulagati vrijeme, osobe, sposobnosti, novac kada je u pitanju ljudska izgradnja budućih svećenika te redovnika i redovnica; osvijestiti si da znamo kako već velik broj stručnjaka radi na polju ljudske izgradnje; predlagati lokalnoj i nacionalnoj Crkvi putove rasta na temama o kojima je bilo govora; kada se govori o prevenciji i odgoju ne isticati potrebu braniti se od napada nego činiti u Crkvi ono što nam je moguće; stvarati sigurna mjesta za mlade osobe u krilu Katoličke Crkve; stvarati opći stav brige i zaštite djece i mladih.

Tijekom cijele konferencije mnogi predavači i sudionici pozivali su se na novi Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis (Temeljne odredbe o svećeničkom odgoju i izobrazbi) objavljen 8. prosinca 2016. Prva europska konferencija zaključena je svečanim euharistijskim slavljem koje je u Krstionici Firence predvodio kardinal Betori, uz sudjelovanje mnoštva svećenika, redovnika i stručnjaka laika koji su bili na konferenciji te zajedničkom večerom svih sudionika. Organizatori su pozvali sve nazočne da svoj pogled usmjere i prema drugoj europskoj konferenciji istog sadržaja.

Inozemne vijesti

Kardinal Zenari o stanju u Siriji

Tko ne vjeruje u pakao, neka dođe u Siriju i odmah će shvatiti što je pakao, poručio apostolski nuncij

Rim, 26.3.2017. (IKA) - Nema riječi koje bi mogle opisati patnje sirijskoga naroda, ustvrdio je kardinal Mario Zenari, apostolski nuncij u Damasku, nakon mise koju je 26. ožujka slavio za preuzimanje svoje naslovne rimske župe Svete Marije od milosti. Kardinal je u propovijedi potaknuo nazočne da žive „ponizno“, da budu „sinovi svjetla“ da se bore protiv „ravnodušnosti“ i „prividnosti“ živeći sa srcem i očima uprtim u Krista, kako bi mogli cijeniti „dar života“ i „osjećaja“ te biti kadri primijetiti druge kao i to da nas drugi ljube. Kardinal se osvrnuo i na stanje u Siriji, koju je uništio šestogodišnji rat, izvještava Radio Vatikan. U Siriji je poginulo oko 400 tisuća osoba, dva milijuna je ranjeno, među njima su mnogi ratni invalidi; pet milijuna osoba pobjeglo je iz Sirije, a oko šest milijuna ima raseljenih. Više od 600 tisuća ljudi je u okruženju i nemaju pristup humanitarnoj pomoći. U bombardiranjima je poginulo na tisuće djece: ranjeni, sakati, potrgani u tijelu i duši, to je sirijska stvarnost. Pravi pokolj nevinih, ustvrdio je kardinal Zenari. Papa je neprestano informiran o svemu što se događa u Siriji, rekao je kardinal dodajući da bi Papa želio doći u Siriju. Spreman je doći, ali ne može ako nema bar malo sigurnosti za njega i osobito za narod, jer ako dođe, ne može biti zatvoren u nuncijaturi, treba se sresti s ljudima, treba izaći među ljude. A vidite što se u Damasku događa s bombašima samoubojicama. Papa ne može na sebe uzeti odgovornost ako se dogodi nešto slično. Treba mu reći da malo pričekaj, upravo zbog sigurnosti, ne samo njegove, nego i vjernika. Vidite što se događa, ti bombaši samoubojice, mrtvi na sve strane... Teku potoci krvi, ustvrdio je kardinal. Ne znam opisati te užase. Najviše pati bijedni narod, nevini ljudi: obični građani, žene i djeca. U Siriji je rat zaista strašan, užasan. Uvijek govorim: Tko ne vjeruje u pakao, neka dođe u Siriju i odmah će shvatiti što je pakao, poručio je apostolski nuncij. Potaknuo je međunarodnu zajednicu da se više zauzme za ostvarenje mira u Siriji i za pomoć stanovništvu, a pozvao je ljude dobre volje da vrše pritisak na svoje vlade. Javno mnijenje treba vršiti pritisak na razne vlade, jer velika je opasnost da drama sirijskoga naroda malo po malo padne u zaborav, zaključio je kardinal Zenari.

Papina poruka sudionicima UN-ove Konferencije o zabrani nuklearnog naoružanja

Vatikan, 28.3.2017. (IKA) - U današnjem svijetu koji je sve više globaliziran i međuovisan prijatnja nuklearnog oružja zahtijeva zajednički i usklađeni odgovor koji se temelji na međusobnom povjerenju, a ono se može izgraditi samo putem dijaloga koji je istinski usmjeren prema općem dobru, istaknuo je papa Franjo u poruci sudionicima UN-ove Konferencije o zabrani nuklearnog naoružanja koja je započela 27. ožujka u New Yorku, prenosi Radio Vatikan.

Papa je podsjetio na svoj govor pred sudionicima Opće skupštine Ujedinjenih naroda u New Yorku kada je istaknuo da preambula i prvi članak Povelje UN-a pokazuju da su temelji međunarodnog pravnog okvira mir, mirno rješavanje sporova i razvoj prijateljskih odnosa među narodima. „Etika i zakon koji se temelje na prijatnji međusobnog uništenja – pa možda i cjelokupnog čovječanstva – u suprotnosti su s duhom Ujedinjenih naroda. Stoga se moramo zalagati za

svijet bez nuklearnog oružja i to potpunom primjenom Ugovora o neširenju nuklearnog oružja“, napisao je Sveti Otac. No zašto se u suvremenom međunarodnom kontekstu koji je određen nestabilnom atmosferom sukoba zalagati za taj zahtjevni cilj koji je usmjeren prema budućnosti, upitao je Papa. Smatra da zastrašivanje nuklearnim oružjem nije prikladan odgovor na temeljne izazove miru i sigurnosti u našem složenom svijetu 21. stoljeća, a brige se umnožavaju uzmu li se u obzir i katastrofalne humanitarne te ekološke posljedice koje bi proizašle iz korištenja nuklearnog oružja. Nadalje, resursi koji su se upotrijebili za nuklearno naoružanje mogli su se iskoristiti za ostvarenje vrijednih prioriteta kao što su promicanje mira i cjelovitog ljudskog razvoja, borba protiv siromaštva i provođenje Agende 2030 za održivi razvoj.

Moramo se također upitati koliko je održiva stabilnost utemeljena na strahu, a koja zapravo povećava strah i potkopava odnos povjerenja među narodima. Međunarodni mir i stabilnost ne mogu se temeljiti na lažnom osjećaju sigurnosti, prijatnji međusobnog razaranja ili potpunog uništenja, ili na održavanju ravnoteže moći, upozorio je Papa. Poručio je da se mir mora izgrađivati na pravедnosti, cjelovitom ljudskom razvoju, poštovanju temeljnih ljudskih prava, zaštiti stvorenoga, sudjelovanju svijetu u javnom životu, povjerenju među ljudima, potpori mirotvornim ustanovama, pristupu obrazovanju i zdravstvenoj njezi, dijalogu te solidarnosti. Međunarodna je zajednica pozvana usvojiti strategije usmjerene prema budućnosti kako bi promicala mir i stabilnost te da izbjegne kratkovidne pristupe problemima koji se tiču pitanja nacionalne i međunarodne sigurnosti, napisao je papa Franjo. Krajnji cilj potpunog uništenja nuklearnog oružja tako postaje i izazov i moralni te humanitarni imperativ. Konkretni pristup trebao bi poticati razmišljanje o etici mira te multilateralnoj i kooperativnoj sigurnosti koja nadilazi strah i izolacionizam koji prevladavaju u mnogim suvremenim raspravama. Ostvariti svijet bez nuklearnog oružja uključuje dugotrajni proces koji je utemeljen na svijesti da je „sve povezano“ unutar perspektive cjelovite ekologije. „Zajednička sudbina čovječanstva zahtijeva pragmatično jačanje dijaloga te izgradnju i učvršćivanje mehanizama povjerenja i suradnje, koji su sposobni stvoriti uvjete za svijet bez nuklearnog oružja“, istaknuo je Sveti Otac.

„Rastuća međuovisnost i globalizacija znače da bilo kakav odgovor na prijatnju nuklearnim oružjem treba biti zajednički i usklađen te utemeljen na međusobnom povjerenju. To povjerenje moguće je izgraditi samo putem dijaloga koji je istinski usmjeren prema općem dobru, a ne zaštiti skrivenih ili pojedinačnih interesa. Takav bi dijalog, koliko je to moguće, trebao uključivati sve: zemlje koje posjeduju nuklearno oružje kao i one koje ga ne posjeduju, vojni i privatni sektor, vjerske zajednice, civilno društvo i međunarodne organizacije“, rekao je Papa.

Sveti Otac smatra kako u tom nastojanju moramo izbjegavati one oblike uzajamnog optuživanja i polarizacije, koji ne potiču dijalog, već ga priječe. „Čovječanstvo je sposobno surađivati u izgradnji našeg zajedničkog doma; posjedujemo slobodu, inteligenciju i sposobnost za upravljanje tehnologijom i njezino usmjeravanje, za postavljanje ograničenja na svoju moć i da sve to stavi u službu drukčije vrste napretka koji je čovječniji, više socijalan i cjelovit“, napisao je papa Franjo te na kraju poručio: Premda je cilj složen i dugoročan, nije izvan našeg dosega.

Papa Papinskom vijeću za promicanje nove evangelizacije dodijelio nadležnost za katolička svetišta

Vatikan, 1.4.2017. (IKA) - Papin motuproprij „Sanctuarium in Ecclesia“, kojim se opća nadležnost za katolička svetišta diljem svijeta prebacuje s Kongregacije za kler na Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije objavljen je 1. travnja, izvijestio je Radio Vatikan. Vijeće će tako biti izravno odgovorno za uspostavljanje međunarodnih svetišta i odobrenje njihovih statuta, za proučavanje i primjenu mjera u svrhu promicanja evangelizacijske uloge svetišta, kao i za njegovanje pučke pobožnosti u tim istim svetištima.

Nadalje, Vijeće će biti nadležno za unaprjeđivanje organskog dušobrižništva u svetištima kao „pokretačke snage nove evangelizacije“, a k tomu i za promicanje kako nacionalnih tako i međunarodnih susreta usmjerenih prema pastoralnoj obnovi pučke pobožnosti kao i hodočašćenja u sveta mjesta. Osim toga to će Papinsko vijeće promicati posebnu formaciju djelatnika svetišta, a jedna od uloga će biti i „budnost“ kako bi se hodočascima mogla ponuditi dosljedna te stalna duhovna i crkvena pomoć. Konačno, taj će vatikanski ured biti nadležan za kulturno i umjetničko unaprjeđivanje svetišta u skladu s via pulchritudinis kao jedno od specifičnih načina evangelizacije.

Papa pohodio Carpi

Carpi, 2.4.2017. (IKA) – Papa Franjo pohodio je 2. travnja Carpi, gradiću nedaleko od Bologne, koji je nedavno bio teško pogođen potresom, izvještava Radio Vatikan. Nakon dolaska slijetanja na rugby stadion „Dorando Pietri“ Sveti Otac slavio je misu na Trgu mučenika sa sedamdesetak tisuća vjernika. Gospodin hoće da se otvorimo putu života i susreta s Njime; putu pouzdanja u Njega i uskrsnuća srca, istaknuo je Sveti Otac u propovijedi. Na Lazarovu grobu sve izgleda svršeno. Grob je zatvoren velikim kamenom. Uokolo plač i nutježnost... Pa i Isus je – kako dvaput kaže evanđelje – „duboko potresen“ te je na kraju i zaplakao. To je Božje srce: daleko od zla, ali blizu onome koji trpi; ne otklanja zlo na čaroban način nego su-pati s onima koji trpe; to trpljenje usvaja; čini ga svojim i tako ga preobražava, rekao je Papa. Isus se usred opće žalosti zbog Lazarove smrti, ne da povesti za njom. Premda i sam trpi, traži da se čvrsto vjeruje; ne zatvara se u plač, nego potresen, kreće prema grobu. Ne prepušta se općem emotivnom ozračju tuge, nego s pouzdanjem moli: "Hvala ti Oče". Isus nam daje primjer kako da se postavimo: ne bježi pred patnjom, koja pripada ovom životu, ali se ne da zarobiti pesimizmom, istaknuo je Papa. Objasnio je kako se oko groba, s jedne strane, nalazi veliko razočaranje jer se nesigurnost našeg zemaljskog života sučeljava sa smrtnom tjeskobom, s unutarnjim mrakom koji se čini nepremostivim. S druge je pak strane nada, koja pobjeđuje smrt i zlo i koja ima svoje ime: ime naše nade je Isus. On ne donosi neki lijek ili olakšanje da se život malo produži, nego tvrdi: "Ja sam uskrsnuće i život"! Zato nalaže da uklone kamen i Lazaru zapovijeda da izađe van, objasnio je papa Franjo. Papa je dodao kako smo i mi pozvani zauzeti svoje mjesto: bilo na strani groba, bilo na Isusovoj strani. Netko se zatvara u žalost, a netko se otvara nadi. Netko ostaje uhvaćen u životne ruševine, a netko ih opet – poput vas – uz Božju pomoć podiže te ih strpljivom nadom ponovno rekonstruira, rekao je vjernicima Sveti Otac. Uz Isusa u srce ulazi radost; ponovno se rađa nada; bol se pretvara u mir; strah u povjerenje, kušnja u ponudu ljubavi.

Nakon mise papa Franjo je rekao kako je duboko ožalošćen zbog tragedije koja je pogodila Kolumbiju, gdje je zbog obilnih i olujnih kiša, došlo do odronjavanja, što je u gradu Mocoa, prouzročilo brojne ljudske žrtve. „Molim za žrtve te

uvjeravam sve one koji oplakuju svoje drage, u svoju blizinu, a zahvaljujem svima onima koji im nastoje pružiti pomoć. I dalje stižu vijesti o krvavim oružanim sukobima u Demokratskoj Republici Kongo, koji su uzrok smrti i iseljavanja i koji isto tako pogađaju osobe i crkvena dobra: crkve, bolnice, škole... Izrazivši svoju blizinu narodu DR Konga, papa Franjo je sve vjernike pozvao da mole za mir, kao i za obraćenje počinitelja tih zločina te ne ostanu robovi mržnje i nasilja. Sveti Otac je zatim rekao da zainteresirano prati situaciju u Venezueli i Paragvaju te za tamošnje narode – njemu tako drage – moli, a pozvao je zatim i sve ostale da ustraju u neumornoj molitvi, tražeći politička rješenja, izbjegavajući svako nasilje. Pozvao je zatim okupljene vjernike da svoje misli uprave Presvetoj Djevici. Spomenuvši se zatim dvoje istaknutih laika, iz iste regije: bl. Odoarda Focherinja i sl. Božje Marianne Saltini – svjedoka Kristove ljubavi – Papa je sa zahvalnošću pozdravio vjernike laike te ih potaknuo da budu protagonisti života svojih zajednica i u zajedništvu sa svojim svećenicima, kao i da se uvijek daju na ono bitno u naviještanju i svjedočenju Evanđelja. Zahvalivši zatim biskupima iz regije Emilia Romagna i posebno pastiru-domaćinu mons. Francescu Caviniju, pozvao ih je da budu uz svoje svećenike, svojim uhom i brižnom blizinom.

Nakon Angelusa Papa je blagoslovio kamene temeljce četiriju novih zgrada biskupije Carpi, čija bi izgradnja trebala započeti uskoro. Riječ je o novoj crkvi Svete Agate od Cibena, zatim o „Utvrdi milosrđa“, o jednom centru za duhovnost te o višenamjenskoj strukturi Svetog Martina Carana iz Mirandole. Svi su ti objekti, u snažnom potresu 2012. godine, bili teško pogođeni ili potpuno uništeni.

„Petrov novčić“ na Twitteru i Instagramu

Vatikan, 4.4.2017. (IKA) - Ljudi diljem svijeta sada mogu putem Twittera i Instagrama izravno komunicirati s vatikanskim Uredom „Petrov novčić“. Riječ je o uredu koji prikuplja donacije vjernika, a predstavlja znak vjerničke solidarnosti s Papom da bi mogao obavljati redovite poslove, ali i kako bi u trenucima posebnih potreba – uslijed rata ili prirodnih nepogoda – mogao pomoći mjesnim crkvama.

Nakon uspješnog pokretanja internetske stranice u studenom prošle godine, karitativni će Ured, kako izvještava Radio Vatikan, sada biti prisutan i na društvenim mrežama. Twitter i Instagram računici su aktivni od 1. ožujka ove godine, a cilj je komunicirati izravno, točno i transparentno s katolicima diljem svijeta kao i sa svim ljudima koji žele pomoći onima u potrebi. „Petrov novčić“ na Twitteru ima račune na talijanskom, engleskom i španjolskom jeziku, a na Instagramu ima samo jedan račun. Poruke pape Franje, koje se mogu pronaći na stranici „Petrova novčića“, postavljaju se svakodnevno na Twitter i Instagram zajedno s fotografijama, razmišljanjima i informacijama o karitativnim djelima Svete Stolice. Ured uzdržava projekte svih veličina diljem svijeta, uključujući i osnivanje dječje bolnice u Banguiju, glavnom gradu Srednjoafričke Republike, te potporu prvom katoličkom sveučilištu u Jordanu.

Prilog dokumenti

„Velika mi djela učini Svesilni!“ (Lk 1,49)

Papina poruka za 32. svjetski dan mladih, 2017.

Draga mladeži, evo nas ponovno na putu nakon našega predivnog susreta u Krakovu, gdje smo zajedno proslavili 31. svjetski dan mladih i Jubilej za mlade u sklopu Svete godine milosrđa. Za vodiče smo uzeli svetog Ivana Pavla II. i svetu Faustinu Kowalsku, apostole Božjeg milosrđa, kako bismo ponudili konkretan odgovor na izazove našeg vremena. Doživjeli smo snažno iskustvo bratstva i radosti, a svijetu dali znak nade. Naše različite zastave i jezici nisu bili razlog za suparništva i podjele, nego prigoda za otvaranje vrata našega srca i građenje mostova.

U zaključnom dijelu Svjetskog dana mladih u Krakovu, najavio sam sljedeću postaju našega hodočašća, koja će nas, uz Božju pomoć, dovesti do Paname, 2019. godine. Na tom putu će nas pratiti Djeвица Marija, koju svi naraštaji nazivaju blaženom (usp. Lk 1, 48). Ova nova dionica našeg putovanja nastavlja se na prethodnu, koja je u središtu imala blaženstva, i potiče nas da nastavimo ići naprijed. Žarko se nadam, naime, da ćete vi mladi ljudi i dalje kročiti naprijed, da nećete samo njegovati sjećanje na prošla vremena, već i imati hrabrost u sadašnjosti i nadu za budućnost. Takvi stavovi su zasigurno postojali u mladoj djevojci Mariji iz Nazareta i jasno su izraženi u odabranim temama triju sljedećih svjetskih dana mladih. Ove godine (2017.), razmišljat ćemo o Marijinoj vjeri, koja u svojem hvalospjevu Veliča kaže: „Velika mi djela učini Svesilni“ (Lk 1, 49). Tema sljedeće, 2018. godine „Ne boj se, Marijo! Ta naša si milost u Boga“ (Lk 1, 30) uvest će nas pak u razmišljanje o hrabroj ljubavi kojom je Djeвица prihvatila anđelovo navještenje. Svjetski dan mladih 2019. godine bit će nadahnut riječima „Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1, 38); to je Marijin odgovor anđelu, bremenit nadom.

U listopadu 2018. godine, u Crkvi će se održati Biskupska sinoda na temu Mladi, vjera i razlučivanje zvanja. Govorit ćemo o tome kako vi, mladi ljudi, živite iskustvo vjere usred izazova našeg vremena. Raspravljat će se također o temi kako možete postići zrelost na svom životnom putu raspoznavanjem svojeg osobnog poziva, shvaćenog u širem smislu, to jest poziva na brak, kao životnom opredjeljenju ili zanimanju, odnosno na posvećeni život i svećeništvo. Nadam se da će hod prema Svjetskom danu mladih u Panami i tijekom priprema za Sinodu ići ukorak jedno s drugim.

Naše doba ne treba mladež koja se izležava po cijeli dan

Prema Lukinu Evanđelju, nakon što je od anđela primila navještaj i na poziv da postane Spasiteljeva Majka odgovorila „da“, Marija ustaje i žurno hita posjetiti svoju rođakinju Elizabetu, koja je bila u šestom mjesecu trudnoće (usp. 1, 36.39). Marija je vrlo mlada; ono što joj je naviješteno neizmjeran je dar, no sa sobom nosi također vrlo velike izazove. Gospodin joj je zajamčio svoju prisutnost i potporu, ali je još mnogo toga u njezinu umu i srcu ostalo nepoznato i nejasno. Ipak, Marija se ne zatvara u kuću i ne dopušta strahu ili ponosu da ju sputaju. Marija nije tip osobe koja, da bi se dobro osjećala, treba dobar naslonjač u kojem se osjeća ugodno i na sigurnom. Ona nije djevojka koja se po cijeli dan izležava na kauču! (usp. Govor na bdjenju, Krakov, 30. srpnja 2016.). Ako starijoj rođakinji treba pomoć, ona ne oklijeva nego odmah kreće na put.

Dug je put do Elizabetine kuće, oko 150 km. Ali mlada žena iz Nazareta, vođena Duhom Svetim, ne poznaje zapreke. Ti

su joj dani provedeni na putovanju zasigurno pomogli u razmišljanju o čudesnom događaju, čija je i sama bila dio. Isto se događa i nama svaki put kad sudjelujemo na hodočašću. Tijekom puta prisjećamo se događaja iz svoga života, pronicemo njihovo značenje i raspoznavemo svoje zvanje koje zatim, u susretu s Bogom i u službenju drugima, dobiva jasne obrise.

Velika mi djela učini Svesilni

Susret dviju žena – mlade i starije – ispunjen je prisutnošću Duha Svetoga i pun radosti i čuđenja (usp. Lk 1, 40-45). Dvije majke, kao i djeca koju nose u svome krilu, gotovo plešu od radosti. Elizabeta, zadivljena Marijinom vjerom, kliče: „Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina“ (r. 45). Da, jedan od velikih darova koje je Djeвица primila zasigurno je vjera. Vjera u Boga je neprocjenjiv dar, ali taj dar treba prihvatiti. Elizabeta blagoslivlja zbog toga Mariju, a Ona joj uzvraća hvalospjevom Veliča (Lk 1, 46-55), u kojem nalazimo riječi: „Velika mi djela učini Svesilni“ (r. 49).

Marijina je molitva revolucionarna, to je hvalospjev žene snažne vjere, koja je svjesna svojih granica, ali se pouzdaje u Božju milosrdnost. Ta hrabra mala žena Bogu zahvaljuje jer pogleda na njezinu neznatnost, kao i za spasenje koje je donio narodu, siromašnima i poniznima. Vjera je u središtu čitave Marijine povijesti. Njezin nam hvalospjev pomaže shvatiti Gospodinovo milosrđe kao pokretačku snagu povijesti, povijesti svakog od nas, kao i čitavoga čovječanstva.

Kad Bog dotakne srce mladića ili djevojke oni postaju sposobni za velika djela. „Velika djela“ koja je Svesilni ostvario u Marijinu životu govore nam također o našem hodu kroz život, koji nije besmisleno lutanje, nego putovanje koje, uza sve svoje nesigurnosti i patnje, svoju puninu može naći u Bogu (usp. Angelus, 15. kolovoza 2015.). Možda ćete mi reći: „Ali, oče, imam svoje granice, grješnik sam, što ja mogu učiniti?!“ Kad nas Gospodin poziva, on se ne zaustavlja na onome što jesmo ili što smo postigli. Naprotiv, onoga trenutka kad nas poziva, on gleda sve ono što možemo postići, svu ljubav koju smo sposobni darovati. Poput mlade Marije, možete učiniti da vam život postane sredstvom izgradnje boljega svijeta. Isus vas poziva da ostavite svoj trag u životu, svoj trag u povijesti, kako svojoj osobnoj tako i u povijesti mnogih drugih ljudi (usp. Govor na bdjenju, Krakov, 30. srpnja 2016.).

Biti mlad ne znači raskinuti veze s prošlošću

Marija je bila tek izašla iz adolescentske dobi, baš poput mnogih od vas. No, hvalospjev Veliča odjek je hvale njezina naroda i njegove povijesti. To nam pokazuje da biti mlad ne znači raskinuti veze s prošlošću. Naša osobna povijest nastavlja se na dugi trag, ona je dio zajedničkog putovanja kroz stoljeća onih koji su nam prethodili. Poput Marije, pripadamo svome narodu. A povijest nas uči da, čak i kada je morala ploviti po olujnom moru, Crkvu je vodila Božja ruka i pomagala joj da prebrodi teške trenutke. Pravo iskustvo Crkve nije kao neki flash mob, gdje se skupina ljudi dogovori naći se na nekome mjestu, izvede neki kratki performans, a zatim se razidu. Crkva je baština duge tradicije koja se prenosi s naraštaja na naraštaj, obogaćujući se istodobno iskustvima svakoga pojedinca. Vaša osobna povijest također ima svoje mjesto u povijesti Crkve. Spominjati se prošlosti služi također tome da budemo

otvoreni neočekivanim načinima na koje Bog djeluje u nama i po nama. To nam također pomaže da budemo otvoreni Bogu da nas može izabrati za svoje suradnike u ostvarivanju svojega nauma spasenja. Vi, kao mladi ljudi, također možete činiti velike stvari i preuzeti veće odgovornosti jedino ako u svom životu prepoznate djelovanje Božje milosti i snage.

Želim vam postaviti nekoliko pitanja. Na koji način „pohranjujete“ u svome sjećanju događaje i iskustva svoga života? Kako pristupate činjenicama i slikama koje su vam se utisnule u pamćenje? Neki bi od vas, osobito oni koji su ranjeni nekim životnim prilikama, možda htjeli „resetirati“ svoju prošlost, iskoristiti pravo da zaborave sve što je bilo. Ali htio bih vas podsjetiti da ne postoji svetac bez prošlosti ni grešnik bez budućnosti. Biser se rađa iz rane u školjci! Isus, svojom ljubavlju, može izliječiti naša srca i pretvoriti naše rane u prave bisere. Gospodin, kao što reče sveti Pavao, svoju moć može očitovati po našim slabostima (usp. 2 Kor 12, 9).

Ipak, sva naša sjećanja ne bi trebala ostati zbijena na jednome mjestu, kao u memoriji nekog tvrdog diska. Ne možemo isto tako sve pohraniti u nekom virtualnom „oblaku“ (cloud). Moramo naučiti kako od proteklih događaja stvoriti dinamičnu stvarnost o kojoj ćemo razmišljati i iz koje ćemo izvlačiti pouku i značenja za našu sadašnjost i budućnost. Mukotrpna je, ali nužna zadaća otkriti tanku nit Božje ljubavi koja se provlači kroz sav naš život.

Mnogi ljudi kažu da ste vi mladi rastreseni i površni. Potpuno su u krivu! No, treba priznati da je u ovom našem dobu potrebno ponovno vratiti sposobnost razmišljanja o vlastitom životu i njegova usmjeravanja prema budućnosti. Imati prošlost nije isto što i imati povijest. U svom životu možemo imati mnogo uspomena, ali koliko ih je uistinu dio našeg sjećanja? Koliko su one značajne za naše srce i koliko nam pomažu dati smisao vlastitom životu? Na društvenim mrežama vidimo lica mladih na mnoštvu fotografija koje su trag više ili manje stvarnih događaja, ali ne znamo koliko je sve to stvarno „povijest“, iskustvo koje se može prenijeti i koje je urešeno svrhom i smislom. Televizijski programi nude obilje takozvanih „reality showa“, ali to nisu stvarne priče, to su samo minute koje pred televizijskom kamerom provode osobe koje žive od danas do sutra, bez dubljeg plana. Ne dajte se zavesti ovim lažnim slikama stvarnosti! Budite protagonisti svoje povijesti, odlučujte o svojoj budućnosti!

Kako ostati povezani po uzoru na Mariju?

Za Mariju se kaže da je sve te stvari pohranjivala i prebirala u svom srcu (usp. Lk 2, 19.51). Ova jednostavna djevojka iz Nazareta uči nas svojim primjerom čuvati sjećanje na događaje iz života, ali i kako ih povezati, sastavljajući od dijelova cjelinu koja tvori mozaik. Kako možemo naučiti to činiti u praksi? Dopustite mi da vam ponudim neke prijedloge.

Na kraju svakoga dana možemo izdvojiti nekoliko minuta da stanemo i prisjetimo se lijepih trenutaka, kao i izazova, onoga što je bilo dobro i onoga što je pošlo po zlu. Na taj način, pred Bogom i pred samima sobom, možemo izraziti svoju zahvalnost, žaljenje i svoje povjerenje. Ako hoćete, možete sve to također zapisati u bilježnicu, voditi kao neku vrstu duhovnog dnevnika. To znači moliti u životu, sa životom i o životu, a to će vam sigurno pomoći da prepoznate velike stvari koje Gospodin čini za svakog od vas. Kao što je rekao sveti Augustin, Boga možemo pronaći na širokim poljanama svoga pamćenja (usp. Ispovijesti, X, 8, 12).

Čitajući hvalospjev Veliča shvaćamo koliko je Marija

poznavała Božju riječ. Svaki stih tog hvalospjeva ima svoju paralelu u Starome zavjetu. Mlada Isusova majka znala je dobro molitve svoga naroda. Sigurno su je tome poučili njezini roditelji, baka i djed. Koliko je samo važno prenošenje vjere s koljena na koljeno! Postoji neko skriveno blago u molitvama koje nas uče naši pređi, u onoj živoj duhovnosti običnih ljudi koju nazivamo pučkom pobožnošću. Marija baštini vjeru svoga naroda i oblikuje je u hvalospjev koji je u potpunosti njezin, ali u isti mah i hvalospjev čitave Crkve. I cijela ga Crkva zajedno s njom pjeva. Da biste i vi mladi mogli pjevati Veliča i svoj život učiniti darom za cijelo čovječanstvo, bitno je da se povežete s povijesnom tradicijom i molitvom svojih predaka. Zato je za vas važno poznavati Bibliju, Božju riječ, svakodnevno je čitati i pustiti je da govori vašem životu, te događaje iz svakodnevnog života tumačiti u svjetlu onoga što vam Gospodin govori u Svetom pismu. U molitvi i u molitvenom čitanju Biblije (takozvana lectio divina), Isus će vaša srca ispuniti toplinom i prosvjetliti vam korake, čak i u tamnim trenucima vašega života (usp. Lk 24, 13-35).

Marija nas također uči živjeti „eharistijski“, to jest zahvaljivati i hvaliti, a ne usredotočiti se samo na svoje probleme i teškoće. U životu vrijedi da današnje prošnje postaju razlozima sutrašnje zahvalnosti. Tako će vaše sudjelovanje na misi i pristupanja sakramentu pomirenja biti ujedno i vrhunac i novi početak. Vaši će se životi obnavljati iz dana u dan u opraštenju i postat će trajna hvala Svevišnjemu. „Uzdajte se u Božje pamćenje [...] njegovo pamćenje je srce ispunjeno nježnošću i samilošću, koje s radošću briše svaki trag zla u nama“ (usp. Homilija na misi Svjetskoga dana mladih, Krakov, 31. srpnja 2016.).

Vidjeli smo da hvalospjev Veliča izvire iz Marijina srca u času u kojem susreće svoju stariju rođakinju Elizabetu. Svojom vjerom, svojim oštroumnim pogledom i svojim riječima, Elizabeta pomaže Djevici bolje shvatiti veličinu onoga što Bog u njoj ostvaruje, kao i poslanje koje joj je povjerio. A vi, jeste li vi svjesni čudesnog vrela bogatstva koji predstavlja susret između mladih i starijih osoba? Koliku važnost pridajete starijim osobama, svojim bakama i djedovima? S pravom se želite „vinuti u let“, u svom srcu nosite tolike snove, ali trebate i mudrost i viziju starijih. Dok širite svoja krila da poletite, važno je da otkrijete svoje korijene i preuzmete štafetu od osoba koje su vam prethodile. Da bi se izgradilo budućnost koja ima smisla, potrebno je poznavati događaje iz prošlosti i zauzeti stav prema njima (usp. Amoris laetitia, 191, 193). Vi mladi imate snagu, a starije osobe imaju pamćenje i mudrost. Kao što je Marija učinila s Elizabetom, upravite svoj pogled u starije, svoje bake i djedove. Oni će s vama razgovarati o stvarima koje mogu pobuditi oduševljenje u vašem duhu i dirnuti vas u srce.

Kreativna vjernost za izgradnju budućnosti

Istina je da ste još mladi te vam je stoga možda teško shvatiti vrijednost i važnost tradicije. Morate međutim znati da to nije isto što i biti tradicionalisti. To nikako! Kad je Marija u Evanđelju rekla „velika mi djela učini Svesilni“, ona želi reći da ta „velika djela“ nisu prošlost, nego se nastavljaju događati u sadašnjosti. Nije riječ o nekoj dalekoj prošlosti. Znati se spominjati prošlosti ne znači biti nostalgičan niti navezan za određeno razdoblje povijesti, već znati prepoznati vlastite korijene, tako da se možemo uvijek vraćati na ono bitno i sa stvaralačkom vjernošću prionuti izgradnji budućnosti. Bilo bi potpuno pogrešno i u konačnici beskorisno njegovati pamćenje koje nas koči i sputava, gdje bismo uvijek iste stvari činili na isti način. Pravi je Božji dar vidjeti kako mnogi od vas, sa svojim pitanjima, snovima i

preispitivanjima, odbijaju slušati one koji govore kako se stvari ne mogu promijeniti.

Društvo koje cijeni samo sadašnjost skloni je također odbaciti sve naslijeđe prošlosti, kao što su na primjer institucije braka, posvećenog života i svećeničkoga poslanja. Na to se gleda kao na besmislene i zastarjele forme. Neki misle da je bolje živjeti u takozvanoj „otvorenoj“ situaciji, prolaziti kroz život kao da je to neki reality show, bez cilja i svrhe. Ne dajte se obmanuti! Bog je došao proširiti obzore našeg života u svakom pogledu. On nam pomaže pridati prošlosti vrijednost koja joj pripada kako bismo bolje gradili budućnost sreće. No, to je moguće samo ako imamo vjerodostojno iskustvo ljubavi, koje nam konkretno pomaže razabrati Gospodinov poziv i uz njega prionuti. Jedino nas to čini istinski sretnima.

Draga mladeži, povjeravam naš hod prema Panami, kao i tijekom priprema za sljedeću Biskupsku sinodu, majčinskom zagovoru Blažene Djevice Marije. Molim vas da imate na umu dvije važne obljetnice u 2017. godini: tristotu obljetnicu pronalaska slike Gospe od Aparecide u Brazilu i stotu obljetnicu ukazanjâ u Fatimi, u Portugalu, gdje, uz Božju pomoć, planiram hodočastiti sljedećega svibnja. Sveti Martin od Porresa, jedan od svetaca zaštitnika Latinske Amerike i Svjetskoga dana mladih 2019. godine, u svojem poniznom svakodnevnom služenju, običavao je Mariji donositi najljepše cvijeće, kao znak svoje sinovske ljubavi. I vi, poput njega, njegujte odnos prisnosti i prijateljstva s Gospom, povjeravajući joj svoje radosti, nemire i brige. Uvjeravam vas da nećete požaliti!

Neka nas mlada djevojka iz Nazareta, koja je u čitavom svijetu poprimila tisuću imena i lica, da bi se učinila bliskom svojoj djeci, sve zagovara i pomogne nam da pjevamo o velikim djelima koja Gospodin u nama i po nama ostvaruje.

Iz Vatikana, 27. veljače 2017.

Spomendan svetoga Gabrijela od Žalosne Gospe

Nada protiv svake nade (usp. Rim 4, 16-25)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 29. ožujka 2017. – Papin apel

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Odlomak iz Poslanice svetoga Pavla Rimljanima koji smo upravo slušali za nas je veliki dar. Naime, naviknuti smo prepoznati u Abrahamu našeg oca u vjeri; danas nam Apostol stavlja do znanja da je Abraham za nas otac u nadi; ne samo otac vjere, već otac u nadi. I to zato što u njegovu životu možemo već dokučiti navještaj uskrsnuća, novog života koji pobjeđuje zlo i samu smrt.

U tekstu se kaže da Abraham povjerova u Boga „koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije“ (Rim 4, 17); a zatim se precizira: „Nepokolebljivom vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo... i obamrlost krila Sarina“ (Rim 4, 19). Eto, to je iskustvo koje smo i mi pozvani doživjeti. Bog koji se objavljuje Abrahamu je Bog koji spašava, Bog koji čovjeka izbavlja iz ralja očaja i smrti, Bog koji poziva na život. U onome što se Abrahamu događa u njegovu životu sve postaje himan Bogu osloboditelju i preporoditelju, sve postaje proroštvo. I to postaje također za nas, za nas koji sada prepoznajemo i slavimo ispunjenje svega toga u uskrsnom otajstvu. Bog naime „od mrtvih uskrisi Isusa“ (Rim 4, 24), da i mi možemo prijeći u njemu iz smrti na život. S pravom se dakle Abrahama može nazvati „ocem naroda mnogih“, jer njegov lik blista kao navještaj novoga čovječanstva – a to smo mi! –, koje je Krist otkupio od grijeha i smrti i poveo jednom zauvijek u zagrljaj Božje ljubavi.

Pavao nam zatim pomaže jasno vidjeti usku povezanost između vjere i nade. On naime kaže kako Abraham „u nadi protiv svake nade povjerova“ (Rim 4, 18). Naša nada ne počiva na ljudskim rasuđivanjima, predviđanjima i sigurnostima; ona se očituje tamo gdje nema više nade, gdje nema više ništa čemu bi se čovjek mogao nadati, upravo kao što se dogodilo Abrahamu, suočenom sa skorom smrću i neplodnošću žene Sare. Život im se primakao kraju, nisu mogli imati djece, i u toj situaciji Abraham je vjerovao i gajio nadu protiv svake nade. U tome je njegova veličina! Velika nada počiva na vjeri, i upravo je zato to nada onkraj svake nade. Zato jer se ne temelji na našoj riječi, već na Božjoj riječi. I u tome smislu, dakle, pozvani smo slijediti Abrahamov primjer, koji, iako mu je jasno da je stvarnost, kako se čini, naklonjena smrti, uzda se u Boga, „posve uvjeren da on može učiniti što je obećao“ (Rim 4, 21). Volio bih postaviti vam jedno pitanje: mi, svi mi, jesmo li u to uvjereni? Jesmo li uvjereni da nas Bog ljubi i da je sve ono što nam je obećao spreman ispuniti? Ali, oče, koliko moramo platiti za to? Jedina cijena koju treba platiti je „otvoriti srce“. Otvorite svoja srca i ta će vas Božja snaga voditi naprijed, činit će čudesne stvari i naučit će vas što je nada. To je jedina cijena: otvoriti srce vjeri a On će učiniti sve ostalo.

To je paradoks i ujedno najsnažniji, najuzvišeniji sastavni dio naše nade! To je nada koja se temelji na obećanju koje ljudski gledano izgleda nesigurno i nepredvidljivo, ali koja ne iščezava čak ni pred smrću, jer to obećanje dolazi od Boga koji je Uskrsnuće i život. Ne obećava to bilo tko! To je obećanje Boga koji je Uskrsnuće i život.

Draga braćo i sestre, molimo danas Gospodina da nam udijeli milost da, kao prava Abrahamova djeca, ostanemo usidreni ne toliko na našim sigurnostima, na našim sposobnostima, već na nadi koja proizlazi iz Božjeg obećanja. Kad Bog nešto obeća, on ispuni ono što je obećao. Nikada ne iznevjeri zadanu riječ. I tako će naš život zadobiti novo svjetlo, sa sviješću da će Onaj koji je uskrisio svog Sina uskrisiti i nas te ćemo tako postati jedno s Njime, zajedno sa svom našom braćom u vjeri. Mi svi vjerujemo. Danas smo svi na trgu, uzdizemo hvalu Gospodinu, otpjevati ćemo Očenaš a zatim primiti blagoslov... Ali to prolazi. No i to je jedno obećanje nade. Ako mi danas imamo srce otvoreno, jamčim vam da ćemo se svi mi susresti na trgu Neba koje nikada neće proći. To je Božje obećanje i to je naša nada, ako otvorimo svoja srca. Hvala!

Apel Svetoga Oca

S radošću pozdravljam delegaciju iračkih glavnih uprava sastavljenu od predstavnika raznih vjerskih skupina, u čijoj je pratnji Njegova Uzoritost kardinal Tauran, predsjednik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog. Bogatstvo dragog iračkog naroda sastoji se upravo u tome mozaiku koji predstavlja jedinstvo u različitosti, snagu u jedinstvu, blagostanje u skladu. Draga braćo, potičem vas da nastavite tim putem i pozivam vas da molite da irački narod pronađe u pomirenju i skladu među različitim etničkim i vjerskim sastavnica, mir, jedinstvo i blagostanje. U mislima sam s civilnim stanovništvom zarobljenom u zapadnim četvrtima Mosula i onima koji se nalaze u izbjeglištvu zbog rata, s kojima se osjećam ujedinjenim u trpljenju, kroz molitvu i duhovnu blizinu. Izražavajući duboku bol zbog žrtava krvavog sukoba i ponovno upućujem svima poziv da se svim silama zauzimaju u zaštiti civila, kao neizbježnoj i hitnoj obavezi.

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji*Carpi 2. travnja 2017.*

Apeli

Duboko sam ožalošćen zbog tragedije koja je pogodila Kolumbiju, gdje je u velikom odronu blata i zemlje, izazvanog olujnim pljuskovima, koji su pogodili grad Mocou mnogo osoba poginulo i ozlijeđeno. Molim za žrtve te jamčim svima onima koji oplakuju smrt svojih dragih svoju i vašu blizinu i zahvaljujem svima onima koji su uključeni u pružanje pomoći.

I dalje stižu vijesti o krvavim oružanim sukobima u regiji Kasai u Demokratskoj Republici Kongo, koji su izazvali ljudske žrtve i iseljavanja i koji također pogađaju osobe i dobra Crkve: crkve, bolnice, škole... Jamčim svoju blizinu tome narodu i pozivam sve da mole za mir, da srca počinitelja tih zločina ne ostanu robovi mržnje i nasilja, jer mržnja i nasilje uvijek uništavaju.

Sa živim zanimanjem, k tome, pratim situaciju u Venezueli i Paragvaju. Molim za, meni tako draga, tamošnja pučanstva i pozivam sve da ustraju u tražnju političkih rješenja, izbjegavajući svako nasilje.

Draga braćo i sestre,

[...]

Na kraju ovoga slavlja upravimo svoje misli Presvetoj Djevici, koju vi častite u njoj posvećenoj katedralnoj crkvi. Mariji prikažimo svoje radosti, tuge i nade. Molimo je da milostivo pogleda na sve one među nama koji trpe, osobito na bolesne, siromašne i one bez dostojnog zaposlenja.

Spominjući se apostolskog žara dvoje istaknutih laika iz vaših krajeva, blaženog Odoarda Focherinja i službenice Božje Marianne Saltini, svjedokâ Kristove ljubavi, sa zahvalnošću pozdravljam vas vjernike. Potičem vas da, u zajedništvu sa svojim svećenicima, budete protagonisti života svojih zajednica: stremite uvijek onom bitnom u naviještanju i svjedočenju evanđelja.

Zahvaljujem vama, biskupi iz regije Emilia Romagna na vašoj prisutnosti i poglavito pastiru ove biskupije, mons. Francescu Caviniju: pozivam vas da budete uz svoje svećenike slušanjem, nježnošću i brižnom blizinom.

[...]